

702.0710936

ด 496 ก

ว. 3

การประเมินหลักสูตรศิลปศาสตร วิชาเอกนาฏศิลป์และการละคร
ระดับอนุปริญญา ของสภาการฝึกหัดครู
พุทธศักราช 2528

ห้องสมุดบัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ปฏิญานินพจน์

ของ

อัจฉิมา สวัสดิ์ชีวิน

21 เม.ย. 2535

เสนอต่อมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร
เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต
กุมภาพันธ์ 2532
ลิขสิทธิ์ เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

177509

การประเมินหลักสูตรศิลปศาสตร วิชาเอกนาฏศิลป์และการละคร
ระดับอนุปริญญาของสภาการฝึกหัดครู
พุทธศักราช 2528

บทคัดย่อ

ของ

อัจจิมา สวัสดิชีวิน

เสนอต่อมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร
เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต
กุมภาพันธ์ 2532

การวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อประเมินหลักสูตรศิลปศาสตร วิชาเอกนาฏศิลป์และการละคร ระดับอนุปริญญา ของสภาการฝึกหัดครู พุทธศักราช 2528 โดยใช้แบบจำลองชิป ประเมิน บริบท ได้แก่ จุดมุ่งหมายของหลักสูตร ประเมินปัจจัยเบื้องต้นได้แก่โครงสร้างของหลักสูตร เนื้อหาของหลักสูตร อุปกรณ์การเรียนการสอน ตำราเรียน และสถานที่เรียน ประเมินกระบวนการได้แก่กระบวนการเรียน การสอน และการวัดและประเมินผล ประเมินผลผลิตได้แก่ คุณสมบัติของผู้สำเร็จการศึกษา และความ ต้องการของผู้บังคับบัญชาของผู้สำเร็จการศึกษา ใช้ประชากรทั้งหมดเป็นกลุ่มตัวอย่างได้แก่อาจารย์ใน วิทยาลัยครูที่เปิดสอนวิชาเอกนาฏศิลป์และการละคร 3 แห่ง คือวิทยาลัยครูยะลา วิทยาลัยครูบุรีรัมย์ และวิทยาลัยครูสวนสุนันทา จำนวน 17 คน นักศึกษาที่กำลังศึกษาวิชาเอกนาฏศิลป์และการละคร จากวิทยาลัยทั้ง 3 แห่ง จำนวน 47 คน ผู้สำเร็จการศึกษาวិชาเอกนาฏศิลป์และการละครจาก วิทยาลัยครูสวนสุนันทา จำนวน 14 คน และผู้บังคับบัญชาของผู้สำเร็จการศึกษาจำนวน 10 คน รวม กลุ่มประชากร 88 คน

วิธีการดำเนินการวิจัยแบ่งออกเป็น 4 วิธี คือ วิเคราะห์จากเอกสารหลักสูตร แบบสอบถาม การสัมภาษณ์ และการสังเกต การวิเคราะห์ข้อมูลใช้ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และความเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลการวิจัยด้านบริบท พบว่า จุดมุ่งหมายของหลักสูตรวิชาเอกนาฏศิลป์และการละคร สอดคล้องตามแนวการจำแนกจุดมุ่งหมายของการศึกษาของบลูมทั้ง 3 ด้าน คือ พุทธินิสัย จิตนิสัย และทักษะนิสัย สำหรับภาษาที่ใช้มีความชัดเจนเข้าใจง่าย แต่จุดมุ่งหมายยังไม่สอดคล้องกับสภาพ สังคมปัจจุบัน

ด้านปัจจัยเบื้องต้น พบว่าโครงสร้างของหลักสูตรควรปรับปรุงจำนวนหน่วยกิตในหมวด หมวดวิชานี้พื้นฐานทั่วไป และหมวดวิชาเฉพาะด้านรวมทั้งปรับปรุงชั่วโมงในภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติของ หมวดวิชาเฉพาะด้าน สำหรับด้านเนื้อหาของหลักสูตรยังมีความซ้ำซ้อนและ เนื้อหาของหลักสูตรกว้าง มาก ด้านอุปกรณ์การเรียนการสอนมีไม่เพียงพอและอุปกรณ์ไม่ทันสมัย ตำราเรียนมีน้อยไม่เพียงพอ สำหรับการค้นคว้า สถานที่เรียนยังไม่เหมาะสมต้องปรับปรุง, เช่นแยกห้องปฏิบัติและห้องทฤษฎีให้อยู่ คนละส่วน

ด้านกระบวนการ อาจารย์มีความเห็นว่ากระบวนการเรียนการสอนโดยส่วนรวมมีความ เหมาะสมในด้านการสอน แต่นักศึกษาเห็นว่ายังไม่เหมาะสม เช่น การให้นักศึกษามีส่วนร่วมในการ

แสดงความคิดเห็น ส่วนในด้านการวัดและประเมินผล โดยส่วนรวมมีความเหมาะสม แต่บางเรื่องต้องปรับปรุง เช่น เกณฑ์ในการให้คะแนนภาคปฏิบัติ ความยุติธรรมในการให้คะแนน

ด้านผลผลิต ผู้สำเร็จการศึกษาและผู้บังคับบัญชาของผู้สำเร็จการศึกษาเห็นว่าผู้สำเร็จการศึกษามีคุณสมบัติโดยส่วนรวมความเหมาะสมมาก แต่ผู้บังคับบัญชามีความต้องการให้ผู้สำเร็จการศึกษา มีคุณสมบัติที่เหมาะสมมากยิ่งขึ้นในทุก ๆ ด้าน ยกเว้นการกำกับการแสดงและตัดต่อละครที่ผู้บังคับบัญชามีความต้องการน้อย

AN EVALUATION OF ASSOCIATE OF ARTS DEGREE CURRICULUM
IN CLASSICAL DANCE AND DRAMA OF THE TEACHERS TRAINING COUNCIL

B.E. 2528

AN ABSTRACT

BY

UDJIMA SAWASDICHIVIN

Abstract

The purpose of this study was to evaluate the program leading to the associate degree with a major in Performing Arts and Drama which had been designed by the Teacher Education Council in 1985. The CIPP model was used as a framework to evaluate the four factors which were identified in terms of (1) program's objectives, (2) Input, which consists of program structure, content, teaching and learning process, texts and classrooms, (3) Process, of which the components are teaching and learning process, assessment process, and (4) Product evaluation, which concentrates on the graduates' qualification and the needs of their employers.

The data collection was made from four groups of the total 88 respondents which were 17 program instructors from Yala Teachers' College, Burirum Teachers' College, and Suansunandha Teachers' College, 47 students who enrolled in the Performing Arts and Drama program at the three mentioned colleges, 14 graduates majoring in Performing Arts and Drama from Suansunandha Teachers' College, and 10 graduates' employers.

The analysis was drawn from the curriculum documents, questionnaire responding, interviewing, and observation which were used as a tool to collect all data. The percentage, means, and standard deviation were used to analyze the collected data.

This study revealed that the objectives of the Performing Arts and Drama program harmonize with Bloom's three major domains of education namely cognitive, affective, and psychomotor domains. The objectives are clearly stated. However, they are not congruent with the present social situation.

As for the program input, this study pointed out that the number of credits in the Performing Arts and Drama program must be extended in the areas of General Education and Specialization and also in the number of hours in both theory and practicum in the area of Specialization. The overlapping among its contents of courses was found. Moreover, the program's content was too broad. The teaching and learning materials were inadequate and out of date. The lack of texts was also identified. The classrooms for lecture and practicum were not appropriate and should be redesigned and separated.

As for the teaching and learning process, the instructors thought that the teaching and learning process was appropriate while the students had the opposite opinions, for instance, the student participation in classroom. The measurement and evaluation process was practical. However, the criterion for the measurement of practicum and teachers' bias should be improved.

As for the program product, both the graduates and the graduates' employers thought that the graduates' qualification was appropriate. However, the graduates' employers expressed their needs for higher qualification in every aspect, except the ability in theater directing and script.

คณะกรรมการที่ปรึกษาประจำตัวนิสิต และคณะกรรมการสอบได้พิจารณาปริญญานิพนธ์
ฉบับนี้แล้ว เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิตของ
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒได้

คณะกรรมการที่ปรึกษา

.....ประธาน
.....กรรมการ

คณะกรรมการสอบ

.....ประธาน
.....กรรมการ
.....กรรมการ

ประกาศคุณูปการ

ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลงได้ เพราะได้รับคำแนะนำปรึกษาทางด้านวิชาการจาก
รองศาสตราจารย์ ดร. ชมนันท์ ภูษร ณ อยุธยา ประธานกรรมการควบคุมปริญญานิพนธ์ และ
รองศาสตราจารย์ ดร. สมบูรณ์ ทิตพงษ์ กรรมการควบคุมปริญญานิพนธ์ และได้รับความอนุเคราะห์
จาก ดร. สุชาดา สุธรรมรักษ์ เป็นกรรมการในการสอบ รวมทั้งได้รับความกรุณาจากผู้ช่วย
ศาสตราจารย์ ดร. วิจิตร สีนสิริ และ ดร. สุพร ตั้งสมารพงศ์ อาจารย์ที่ปรึกษาที่ให้ข้อเสนอแนะ
ต่าง ๆ ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณไว้ ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอขอบคุณอาจารย์นิภา เมธาวิชัย และอาจารย์พรณี แ่งกุล ที่ได้กรุณาให้คำแนะนำ
ปรึกษาเกี่ยวกับเครื่องมือที่ใช้ในการประเมิน

ขอขอบคุณ ดร. สุชาดา สุธรรมรักษ์ ที่ได้กรุณาช่วยเหลือและให้คำแนะนำด้านแปลข้อมูล

ขอขอบคุณอาจารย์จรรยา ธีระวานิช อาจารย์เอกวิทย์ มัชฌิมากิโร และอาจารย์ มาลี สดใส
รวมทั้งอาจารย์ผู้สอน นักศึกษา ผู้สำเร็จการศึกษา และผู้บังคับบัญชาของผู้สำเร็จการศึกษาจาก
วิทยาลัยครูสวนสุนันทา วิทยาลัยครูบุรีรัมย์และวิทยาลัยครูยะลา ที่ได้กรุณาให้ความร่วมมือในการ
ตอบแบบสอบถาม

ขอขอบคุณอาจารย์สุวรร ภาณุจนประยูร และ ดร. สุรพล ภัวณิมพ์ ที่ได้ให้คำแนะนำใน
ด้านหลักสูตรและด้านภาษา

ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้เสร็จสมบูรณ์ได้ก็เนื่องจากได้รับความอนุเคราะห์จากท่านอาจารย์ที่
กล่าวมาแล้วข้างต้น ดังนั้นผู้วิจัยจึงขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูง

(อัจจิมา สวัสดิ์ชีวิน)

กุมภาพันธ์ 2532

สารบัญ

บทที่		หน้า
1	บทนำ	1
	ภูมิหลัง	1
	ความมุ่งหมายของการวิจัย	3
	ความสำคัญของการวิจัย	4
	ขอบเขตของการวิจัย	4
	คำจำกัดความศัพท์เฉพาะ	5
2	เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	7
	ความรู้เกี่ยวกับหลักสูตร	7
	ความหมายของหลักสูตร	8
	ความสำคัญของหลักสูตร	10
	องค์ประกอบของหลักสูตร	11
	ทฤษฎีหลักสูตร	12
	รูปแบบการประเมินหลักสูตร	14
	ความสำคัญของวิชานาฏศิลป์และการละคร	17
	งานวิจัยในประเทศและต่างประเทศ	19
3	วิธีดำเนินการวิจัย	27
	ประชากร	27
	เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล	27
	องค์ประกอบของหลักสูตรที่ประเมิน	31
	การเก็บรวบรวมข้อมูล	33
	สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	34

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
4	ผลการวิเคราะห์ข้อมูล 36 การวิเคราะห์บริบท 36 การวิเคราะห์ปัจจัยเบื้องต้น 44 การวิเคราะห์กระบวนการ 72 การวิเคราะห์ผลผลิต 83 ข้อเสนอแนะและความคิดเห็นทั่วไปเกี่ยวกับหลักสูตร 91
5	สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ 97 จุดมุ่งหมายของการวิจัย 97 วิธีดำเนินการวิจัย 97 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล 98 อภิปรายผล 103 ข้อเสนอแนะ 109
บรรณานุกรม	111
ภาคผนวก	116
ภาคผนวก ก	หนังสือขอความร่วมมือ 117
ภาคผนวก ข	แบบสอบถามการประเมินหลักสูตร 119
ภาคผนวก ค	หลักสูตรศิลปศาสตร วิชาเอกนาฏศิลป์และการละคร
	ระดับอนุปริญญา ของสภาการฝึกหัดครู พุทธศักราช 2528 145

บัญชีตาราง

ตาราง	หน้า
1 จำนวนแบบสอบถามที่ส่งไปและได้รับคืน จำแนกตามสถานภาพ	34
2 ความคิดเห็นของอาจารย์นักศึกษาและผู้สำเร็จการศึกษา เกี่ยวกับจุดมุ่งหมายของหลักสูตร	37
3 ความคิดเห็นของอาจารย์ผู้สอนวิชาเอกนาฏศิลป์และการละคร จากการสัมภาษณ์เกี่ยวกับจุดมุ่งหมายของหลักสูตร	41
4 ความคิดเห็นของนักศึกษาวិชาเอกนาฏศิลป์และการละคร จากการสัมภาษณ์เกี่ยวกับจุดมุ่งหมายของหลักสูตร	42
5 ความคิดเห็นของผู้สำเร็จการศึกษาวิชาเอกนาฏศิลป์และการละคร จากการสัมภาษณ์เกี่ยวกับจุดมุ่งหมายของหลักสูตร	43
6 เปรียบเทียบจำนวนหน่วยกิตของหลักสูตรศิลปศาสตร์ วิชาเอกนาฏศิลป์ และการละครกับจำนวนหน่วยกิตของสภาการฝึกหัดครู ระดับอนุปริญญา ตามเกณฑ์มาตรฐานระดับอนุปริญญา	45
7 เปรียบเทียบชั่วโมงภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติในหมวดวิชาพื้นฐานทั่วไป และหมวดวิชาเฉพาะด้าน	46
8 ความสอดคล้องของเนื้อหาเกี่ยวกับจุดมุ่งหมายของหลักสูตร ศิลปศาสตร์วิชาเอกนาฏศิลป์และการละคร	47
9 ความคิดเห็นของอาจารย์ นักศึกษาและผู้สำเร็จการศึกษา เกี่ยวกับโครงสร้างของหลักสูตร	54
10 ความคิดเห็นของอาจารย์ นักศึกษาและผู้สำเร็จการศึกษา เกี่ยวกับเนื้อหาของหลักสูตร	56
11 ความคิดเห็นของอาจารย์และนักศึกษา เกี่ยวกับปัจจัยที่เอื้ออำนวยต่อการเรียนการสอน	58

บัญชีตาราง (ต่อ)

ตาราง	หน้า
12	ความคิดเห็นของอาจารย์จากการสัมภาษณ์เกี่ยวกับโครงสร้างของหลักสูตร 61
13	ความคิดเห็นของนักศึกษาจากการสัมภาษณ์เกี่ยวกับโครงสร้างของหลักสูตร 62
14	ความคิดเห็นของผู้สำเร็จการศึกษาจากการสัมภาษณ์ เกี่ยวกับโครงสร้างของหลักสูตร 63
15	ความคิดเห็นของอาจารย์จากการสัมภาษณ์เกี่ยวกับเนื้อหาของหลักสูตร 64
16	ความคิดเห็นของนักศึกษาจากการสัมภาษณ์เกี่ยวกับเนื้อหาของหลักสูตร 65
17	ความคิดเห็นของผู้สำเร็จการศึกษาจากการสัมภาษณ์เกี่ยวกับเนื้อหาของหลักสูตร 66
18	ความคิดเห็นของอาจารย์จากการสัมภาษณ์เกี่ยวกับอุปกรณ์การเรียน การสอน ตำราเรียน และสถานที่เรียน 67
19	ความคิดเห็นของนักศึกษาจากการสัมภาษณ์เกี่ยวกับอุปกรณ์การเรียนการสอน ตำราเรียน และสถานที่เรียน 69
20	ความคิดเห็นของอาจารย์เกี่ยวกับกระบวนการเรียนการสอนตามหลักสูตร 73
21	ความคิดเห็นของนักศึกษาเกี่ยวกับการเรียนของนักศึกษา 74
22	ความคิดเห็นของอาจารย์เกี่ยวกับการวัดและประเมินผล 76
23	ความคิดเห็นของอาจารย์จากการสัมภาษณ์เกี่ยวกับ กระบวนการเรียนการสอนและการวัดและประเมินผล 78
24	ความคิดเห็นของนักศึกษาจากการสัมภาษณ์เกี่ยวกับ กระบวนการเรียนการสอนและการวัดและประเมินผล 80
25	ความคิดเห็นของผู้สำเร็จการศึกษาเกี่ยวกับคุณสมบัติของผู้สำเร็จการศึกษา 83
26	ความคิดเห็นของผู้บังคับบัญชาของผู้สำเร็จการศึกษาเกี่ยวกับคุณสมบัติ ของผู้สำเร็จการศึกษา และความต้องการของผู้บังคับบัญชา ของผู้สำเร็จการศึกษา 85

บัญชีตาราง (ต่อ)

ตาราง

หน้า

27	ความคิดเห็นของผู้สำเร็จการศึกษาจากการสัมภาษณ์เกี่ยวกับคุณสมบัติ ของผู้สำเร็จการศึกษา 88
28	ความคิดเห็นของผู้บังคับบัญชาของผู้สำเร็จการศึกษาจากการสัมภาษณ์เกี่ยวกับ คุณสมบัติของผู้สำเร็จการศึกษา 89
29	ข้อเสนอแนะและความคิดเห็นของอาจารย์ผู้สอนเกี่ยวกับหลักสูตรศิลปศาสตร์ วิชาเอกนาฏศิลป์และการละคร 91
30	ข้อเสนอแนะและความคิดเห็นของนักศึกษาเกี่ยวกับหลักสูตรศิลปศาสตร์ วิชาเอกนาฏศิลป์และการละคร 93
31	ข้อเสนอแนะและความคิดเห็นทั่วไปเกี่ยวกับหลักสูตรศิลปศาสตร์ วิชาเอกนาฏศิลป์และการละคร 95
32	ข้อเสนอแนะและความคิดเห็นทั่วไปของผู้บังคับบัญชาของผู้สำเร็จการศึกษา เกี่ยวกับหลักสูตรศิลปศาสตร์ วิชาเอกนาฏศิลป์และการละคร 96

บัญชีภาพประกอบ

ภาพประกอบ

หน้า

1	วัฏจักรของหลักสูตร	7
2	ระบบหลักสูตร	9
3	วงจรการเกิดทฤษฎี	13
4	สรุปความสัมพันธ์ของประเภทการประเมิน และประเภทของการตัดสินใจ	16
5	การประเมินหลักสูตรศิลปศาสตร์ วิชาเอกนาฏศิลป์และการละคร	30

ภูมิหลัง

การศึกษามีบทบาทและมีความสำคัญต่อการเปลี่ยนแปลงและการขยายตัวของสังคมอันเนื่องมาจากความก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ทั้งนี้เนื่องจากการศึกษาเป็นเครื่องมือสำคัญในการพัฒนาเอกัตบุคคลและสังคมโดยรวม การศึกษานั้นไม่เพียงเป็นสถาบันทางสังคมที่มีความสำคัญในระดับพื้นฐานเท่านั้น หากแต่เป็นสถานที่ทำหน้าที่แกนกลางของสังคมซึ่งองค์กรทุก ๆ ส่วนของสังคมต้องพึ่งพาด้วย เอกัตบุคคลและสังคมจะพัฒนาและได้รับประโยชน์จากการศึกษาเพียงใดนั้นขึ้นอยู่กับการจัดการศึกษา (บรรจง จันทรสา 2522 : 28) การศึกษาต้องมีการเคลื่อนไหวเปลี่ยนแปลงให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงของสภาพแวดล้อมอยู่เสมอ หลักการสำคัญประการหนึ่งของหลักสูตรคือผู้สำเร็จการศึกษาสามารถทำมาหาเลี้ยงชีพได้ และสามารถนำประสบการณ์ที่ได้รับจากการศึกษาไปใช้ในชีวิตประจำวัน ผู้สำเร็จการศึกษาที่มีคุณลักษณะดังกล่าวย่อมจะเป็นทรัพยากรมนุษย์ที่มีคุณภาพของประเทศ การที่ผู้สำเร็จการศึกษาจะมีคุณลักษณะดังที่ระบุไว้ได้ก็ขึ้นอยู่กับองค์ประกอบหลายประการ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในเรื่องความสมบูรณ์ของหลักสูตร ความพร้อมทางปัจจัยในการจัดการศึกษา และความสำเร็จในการใช้หลักสูตร

กระบวนการของหลักสูตรมีลักษณะเป็นวัฏจักร หมุนเวียนต่อเนื่องกัน เริ่มด้วยการกำหนดวัตถุประสงค์ การกำหนดเนื้อหา การนำหลักสูตรไปใช้ การประเมินหลักสูตร และการปรับปรุงหลักสูตร การประเมินหลักสูตรเป็นกระบวนการที่จะค้นหาว่าประสบการณ์การเรียนรู้ที่จัดขึ้นนั้นได้ผลจึงปรารถนาหรือไม่ (ชมพันธุ์ ภูษร ๒ อรรถยา 2525 : 24)

หลักสูตรของสภาการศึกษาได้มีการปรับปรุงเปลี่ยนแปลงหลายครั้งและทุกครั้งมักพบปัญหาว่าหลักสูตรที่ใช้ขาดความสอดคล้องกับหลักสูตรของประถมศึกษาและมัธยมศึกษา ขาดความสอดคล้องกับสภาพชีวิตจริง เนื้อหาซ้ำซ้อน เน้นทฤษฎีมากเกินไป ตลอดจนความมุ่งหมายของหลักสูตรไม่เป็นไปในทางที่ถูกต้อง (ทิศนา แชนมณี 2526 : 53)

หลักสูตรทางการศึกษาในประเทศไทยยังมีปัญหาอยู่หลายประการดังที่ ไพบูลย์ ลินลารัตน์ ได้สรุปสาระปัญหาหลักสูตรในระดับอุดมศึกษาไว้ดังนี้

1. หลักสูตรเป็นจำนวนมากขาดปรัชญาและจุดมุ่งหมายที่ชัดเจนต่อการปฏิบัติ ทำให้ผู้สอนและนักศึกษาเกิดความสับสน

2. เนื้อหาหลักสูตรไม่เหมาะสม เป็นวิชาการมากเกินไป เฉพาะด้านเกินไป ไม่สัมพันธ์กับสังคม

3. การจัดหลักสูตรไม่เหมาะสม จัดเนื้อหา มีลักษณะคงตัว เป็นขั้นตอนมากเกินไป ไม่ยอมรับการเปลี่ยนแปลง เปิดโอกาสให้ผู้เรียนเลือกเรียนน้อย และไม่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้เรียนตามความสามารถ

4. หลักสูตรและการสอนไม่สัมพันธ์กัน ผู้จัดทำหลักสูตรหรือคณะกรรมการพัฒนาหลักสูตรมักดำเนินการปรับปรุงหลักสูตรไปเองโดยเอกเทศ ผู้สอนก็สอนแต่ละวิชาตามที่ตนเองถนัดและสนใจ แต่ละวิชาไม่ประสานสัมพันธ์กัน อาจเกิดความซ้ำซ้อน ในแต่ละวิชาทำให้หลักสูตรไม่ประสบผลสำเร็จเท่าที่ควร

5. ปัญหาเฉพาะแต่ละหลักสูตรวิชาขึ้น แต่ละหลักสูตรต่างมีปัญหาเฉพาะแตกต่างกัน เช่น หลักสูตรวิชาชีนครุ การฝึกงานอาชีวยังน้อยเกินไป (ไพฑูรย์ สินเลารัตน์ 2524 : 34)

การประเมินหลักสูตรจะทำให้ทราบปัญหาและแนวทางปรับปรุงหลักสูตรให้ชัดเจนขึ้น เพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนาและปรับปรุงหลักสูตรให้ดีและเหมาะสมต่อไป เพราะการประเมินหลักสูตรเป็นการพิจารณาเกี่ยวกับคุณค่าของหลักสูตร โดยใช้ผลจากการวัดในแง่มุมต่าง ๆ ของสิ่งที่ประเมิน เพื่อนำมาพิจารณาสรุปร่วมกันว่า จะให้คุณค่าของหลักสูตรที่พัฒนาเห็นว่า มีคุณภาพตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้หรือต้องปรับปรุงแก้ไข (วิชัย วงษ์ใหญ่ 2523:203)

เมื่อพิจารณาถึงองค์ประกอบหลักสูตร การประเมินหลักสูตรจัดเป็นองค์ประกอบหนึ่งในสี่องค์ประกอบดังนี้คือ ความมุ่งหมาย เนื้อหา การนำหลักสูตรไปใช้และการประเมินหลักสูตร

(สุมิตร คุณานุกร 2518:9) ดังนั้นการประเมินหลักสูตรแต่ละหลักสูตรจะต้องมีการดำเนินการอยู่เสมอหรือเป็นระยะ ๆ เพื่อให้ได้ข้อมูลสำคัญที่ทำให้ผู้เกี่ยวข้องได้ทราบคุณค่าและแนวทางในการปรับปรุงและพัฒนาหลักสูตรนั้น ๆ ให้มีประสิทธิภาพและเหมาะสมมากที่สุด ซึ่งจะส่งผลต่อความสำเร็จของหลักสูตรอันจะนำไปสู่ความสำเร็จในการจัดการศึกษาด้วย

ในปีการศึกษา 2528 คณะกรรมการสภาการฝึกหัดครูได้อนุมัติให้ใช้หลักสูตรคุรุศาสตร์

วิทยาศาสตร์ และศิลปศาสตร์ โดยแบ่งออกเป็น 2 ระดับ คือ ระดับปริญญาตรี และระดับอนุปริญญา วิชาเอกนาฏศิลป์และการละครก็เป็นส่วนหนึ่งของหลักสูตรสายศิลปศาสตร์ ซึ่งเป็นหลักสูตรระดับอนุปริญญา วิทยาลัยครูที่เปิดสอนหลักสูตรศิลปศาสตร์ วิชาเอกนาฏศิลป์และการละคร ระดับอนุปริญญา พุทธศักราช 2528 คือ วิทยาลัยครูสวนสุนันทา วิทยาลัยครูบุรีรัมย์ และวิทยาลัยครูยะลา หลักสูตรศิลปศาสตร์ วิชาเอกนาฏศิลป์และการละครที่ได้ดำเนินการสอนจนครบกระบวนการแล้วคือ มีผู้สำเร็จการศึกษาเป็นรุ่นแรกในปี 2529 จำนวน 14 คน ที่วิทยาลัยครูสวนสุนันทา จึงเห็นว่าน่าจะมีการประเมินหลักสูตรศิลปศาสตร์ วิชาเอกนาฏศิลป์และการละคร เพื่อที่จะได้ทราบถึงปัญหาข้อบกพร่องของหลักสูตร และเป็นแนวทางในการนำไปปรับปรุง พัฒนาหลักสูตรให้มีความเหมาะสม

ในการประเมินหลักสูตรศิลปศาสตร์วิชาเอกนาฏศิลป์และการละคร ผู้วิจัยได้เลือกรูปแบบการประเมินแบบจำลองชิป (CIPP Evaluation Model) ของสตัฟเฟิลบีม (Stufflebeam) เป็นแนวทางในการประเมินด้วยเหตุที่ว่า การประเมินด้วยรูปแบบที่เน้นการพิจารณาตัดสินคุณค่า (Judgmental Evaluation Model) นั้นอาจก่อให้เกิดความวิตกกังวลแก่ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในการประเมินอันจะนำไปสู่ปัญหาการให้ความร่วมมือในการให้ข้อมูลเพื่อการประเมินได้ ซึ่งตรงกันข้ามกับรูปแบบการประเมินที่ไม่มุ่งเน้นเรื่องการพิจารณาตัดสินคุณค่า (Nonjudgmental Evaluation Model) เช่นรูปแบบการประเมินแบบจำลองชิป ที่มีแนวโน้มจะทำให้ผู้เข้าร่วมในการประเมินมีความสะดวกใจในการให้ข้อมูลมากกว่า (Neve. 1983 : 118 - 119) เนื่องจากหลักการเบื้องต้นในการประเมินด้วยรูปแบบการประเมินแบบจำลองชิปนั้น เป็นการดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลอันจะนำไปใช้ในการพิจารณา เพื่อตัดสินใจอย่างหนึ่งอย่างใดต่อไป (Webstu. 1981 : 48) ผู้วิจัยจึงหวังว่าผลของการวิจัยครั้งนี้จะเป็นแนวทางในการปรับปรุงและพัฒนาหลักสูตรศิลปศาสตร์ วิชาเอกนาฏศิลป์และการละคร ระดับอนุปริญญา ของสภาการฝึกหัดครู พุทธศักราช 2528 ให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

ความมุ่งหมายของการวิจัย

เพื่อประเมินหลักสูตรศิลปศาสตร์วิชาเอกนาฏศิลป์และการละคร ระดับอนุปริญญาของสภาการฝึกหัดครู พุทธศักราช 2528

ความสำคัญของการวิจัย

การวิจัยในการประเมินหลักสูตรศิลปศาสตร วิชาเอกนาฏศิลป์และการละคร ระดับอนุปริญญา ของสภาการฝึกหัดครู พุทธศักราช 2528 จะทำให้ทราบข้อดีและข้อบกพร่องของหลักสูตร ตลอดจน ปัญหาการใช้หลักสูตร ซึ่งผลการศึกษาค้างนี้จะ เป็นแนวทางในการปรับปรุง พัฒนาหลักสูตรศิลปศาสตร วิชาเอกนาฏศิลป์และการละคร ระดับอนุปริญญา ของสภาการฝึกหัดครู พุทธศักราช 2528 ให้มี ประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

ขอบเขตของการวิจัย

1. การประเมินหลักสูตรศิลปศาสตร วิชาเอกนาฏศิลป์และการละคร ระดับอนุปริญญาของ สภาการฝึกหัดครู พุทธศักราช 2528 ครั้งนี้ดำเนินการประเมินโดยใช้แนวทางของแบบจำลองชิป ในกรณีที่หลักสูตรได้ใช้ไปแล้ว โดยมุ่งประเมินแต่ละด้านดังนี้

1.1 การประเมินบริบท (Context) ประเมินจุดมุ่งหมายของหลักสูตรศิลปศาสตร และจุดมุ่งหมายเฉพาะวิชาเอกนาฏศิลป์และการละคร

1.2 การประเมินปัจจัยเบื้องต้น (Input) ประเมินโครงสร้างของหลักสูตร เนื้อหา คุณภาพอาจารย์ ความเหมาะสมของอุปกรณ์การเรียนการสอน ตำราเรียน และสถานที่เรียน

1.3 การประเมินกระบวนการ (Process) ประเมินความเหมาะสมของกระบวนการ การเรียนการสอนและการวัดและประเมินผล

1.4 การประเมินผลผลิต (Product) ประเมินคุณสมบัติของผู้สำเร็จการศึกษา

2. ประชากร ที่ใช้ในการศึกษาค้างได้แก่ อาจารย์ผู้สอนวิชาเอกนาฏศิลป์และการละคร ระดับอนุปริญญา ของสภาการฝึกหัดครู พุทธศักราช 2528 17 คน นักศึกษาจำนวน 47 คน ใน วิทยาลัยครูที่เปิดสอนวิชาเอกนาฏศิลป์และการละคร ระดับอนุปริญญา ของสภาการฝึกหัดครู พุทธศักราช 2528 จำนวน 3 แห่ง ผู้สำเร็จการศึกษาวินชาเอกนาฏศิลป์และการละคร ระดับอนุปริญญา ของสภาการ ฝึกหัดครู พุทธศักราช 2528 จำนวน 14 คน และผู้บังคับบัญชาของผู้สำเร็จการศึกษาวินชาเอกนาฏศิลป์

และการละคร ระดับอนุปริญญา ของสภาการฝึกหัดครู พุทธศักราช 2528 จำนวน 10 คน รวมกลุ่ม
ประชากร 88 คน

3. กลุ่มตัวอย่าง กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยนี้ใช้ประชากรทั้งหมด

คำจำกัดความศัพท์เฉพาะ

1. หลักสูตร หมายถึง ข้อกำหนดอันประกอบด้วย หลักการ จุดมุ่งหมาย โครงสร้าง แนวทาง
เนื้อหา วัสดุอุปกรณ์ และการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน (กาญจนา คุณารักษ์ 2527:2) ในการวิจัย
นี้ หมายถึง หลักสูตรศิลปศาสตร์ วิชาเอกนาฏศิลป์และการละคร ระดับอนุปริญญา ของสภาการฝึกหัดครู
พุทธศักราช 2528

2. การประเมินหลักสูตร หมายถึง กระบวนการของการวิเคราะห์เพื่อให้ได้มาซึ่งข้อมูลที่เป็น
ประโยชน์ ในการตัดสินใจในทางเลือกต่าง ๆ ที่มีอยู่ (สุพันธ์ สุกมลล้นต์ และคนอื่น ๆ 2524:52)
ในการวิจัยนี้ หมายถึง การประเมินหลักสูตรแบบจำลองการตัดสินใจโดยใช้รูปแบบชิป ประกอบด้วย
การประเมิน 4 ด้าน ดังนี้

2.1 การประเมินบริบท ประเมินจุดมุ่งหมายของหลักสูตรศิลปศาสตร์ และจุดมุ่งหมาย
เฉพาะวิชาเอกนาฏศิลป์และการละคร

2.2 การประเมินปัจจัยเบื้องต้น ประเมินโครงสร้างของหลักสูตร เนื้อหา คุณภาพอาจารย์
ความเหมาะสมของอุปกรณ์การเรียนการสอน ตำราเรียน และสถานที่เรียน

2.3 การประเมินกระบวนการ ประเมินความเหมาะสมของกระบวนการเรียนการสอน
และการวัดและประเมินผล

2.4 การประเมินผลผลิต ประเมินคุณสมบัติของผู้สำเร็จการศึกษา

3. วิทยาลัยครู หมายถึง สถาบันการฝึกหัดครู สังกัดกรมการฝึกหัดครู กระทรวงศึกษาธิการ
ที่เปิดสอนหลักสูตรศิลปศาสตร์ วิชาเอกนาฏศิลป์และการละคร ระดับอนุปริญญา ของสภาการฝึกหัดครู
พุทธศักราช 2528

4. อาจารย์ตามหลักสูตรศิลปศาสตร์ หมายถึง อาจารย์ที่สอนวิชาเอกนาฏศิลป์และการละคร

สังกัดภาควิชานาฏศิลป์ ในวิทยาลัยครูที่เปิดสอนวิชาเอกนาฏศิลป์และการละคร ระดับอนุปริญญา
ของสภาการฝึกหัดครู พุทธศักราช 2528

5. นักศึกษาตามหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต หมายถึง นักศึกษาวิชาเอกนาฏศิลป์และการละคร
ระดับอนุปริญญา ของสภาการฝึกหัดครู พุทธศักราช 2528

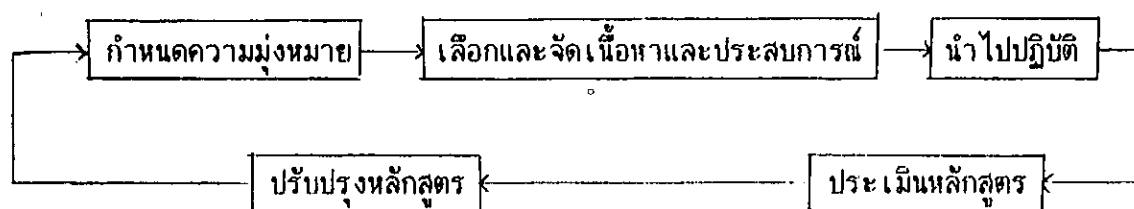
6. ผู้สำเร็จการศึกษาตามหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต หมายถึง ผู้ที่สำเร็จการศึกษา วิชาเอกนาฏศิลป์
และการละคร ระดับอนุปริญญา ของสภาการฝึกหัดครู พุทธศักราช 2528

7. ผู้บังคับบัญชา หมายถึง ผู้บริหารในสถานศึกษาซึ่งผู้สำเร็จการศึกษาจากหลักสูตรศิลปศาสตร
วิชาเอกนาฏศิลป์และการละคร ระดับอนุปริญญา ของสภาการฝึกหัดครู พุทธศักราช 2528 สังกัดอยู่

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

กระบวนการพัฒนาหลักสูตรมีลักษณะเป็นวัฏจักร เริ่มต้นด้วยการกำหนดความมุ่งหมาย เลือก และจัดเนื้อหาวิชา จัดประสบการณ์ให้สอดคล้องกับความมุ่งหมายแล้วนำหลักสูตรไปปฏิบัติให้เกิดผล ตามความมุ่งหมาย ประเมินหลักสูตรเพื่อหาข้อบกพร่อง และนำเอาผลที่ได้จากการประเมินหลักสูตร เป็นแนวทางในการปรับปรุงพัฒนาต่อไปดังแสดงในภาพประกอบ 1

ภาพประกอบ 1 วัฏจักรของหลักสูตร

(อรุณ วิวัฒเปรุณี 2527:8)

การประเมินหลักสูตรนับว่าเป็นขั้นตอนสำคัญในการพัฒนาและปรับปรุงหลักสูตร เพื่อให้หลักสูตร มีความเหมาะสมและมีประสิทธิภาพ ในการศึกษาวิจัยเรื่องการประเมินหลักสูตรศิลปศาสตร์ วิชาเอก นาฏศิลป์และการละคร ระดับอนุปริญญา ของสภาการฝึกหัดครู พุทธศักราช 2528 ผู้วิจัยจะกล่าวถึง เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเป็น 3 ตอนคือ

1. ความรู้เกี่ยวกับหลักสูตร
 2. ความสำคัญของวิชานาฏศิลป์และการละคร
 3. งานวิจัยในประเทศและต่างประเทศ
1. ความรู้เกี่ยวกับหลักสูตร
 - 1.1 ความหมายของหลักสูตร
 - 1.2 ความสำคัญของหลักสูตร
 - 1.3 องค์ประกอบของหลักสูตร

1.4 ทฤษฎีหลักสูตร

1.5 รูปแบบการประเมินหลักสูตร

1.1 ความหมายของหลักสูตร

นักการศึกษาหลายท่านได้นิยามความหมายของหลักสูตรไว้มากมาย มีทั้งคล้ายคลึงกันและแตกต่างกัน เช่น เซเลอร์ และ อเล็กซานเดอร์ กล่าวถึงหลักสูตรว่าเป็นโครงการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ให้แก่บุคคลด้วยการอาศัยบุคคลอื่น หรือเครื่องมือเป็นผู้ถ่ายทอดให้ (เอรุม วิวัฒน์ประณี 2527:9 อ้างอิงจาก Saylor and Alexander. 1974:2) สำหรับบอบบิท กล่าวว่า ได้มีการกำหนดความคิดรวบยอดเกี่ยวกับหลักสูตรเสมอ ๆ แต่ครั้งที่พยายามตีความ หรือใช้คำจำกัดความ ถ้าไม่พิจารณาเกี่ยวกับการใช้ถ้อยคำและความพยายามที่จะจำแนกแล้ว ก็พบว่า มีรากฐานความคิดหลักร่วมกันว่า หลักสูตรหมายถึงรายการของสิ่งต่าง ๆ ซึ่งเด็กและเยาวชนจะต้องพบและกระทำ อาศัยการพัฒนาศักยภาพของตนเองเพื่อกระทำการต่าง ๆ ให้ดีขึ้นเพื่อความเหมาะสมกับการดำรงชีวิตของคนในอนาคตเมื่อเติบโตเป็นผู้ใหญ่ (จันทิกา ลิมปิเจริญ 2528:4 อ้างอิงจาก Bobbitt. 1981:42)

สันต์ ธรรมบำรุง ได้สรุปความหมายของหลักสูตรไว้เป็นข้อ ๆ ดังนี้

1. หลักสูตรเป็นแผนปฏิบัติงานหรือเครื่องชี้แนวทางปฏิบัติงานของครู เพราะหลักสูตรจะกำหนดจุดมุ่งหมาย เนื้อหาสาระการจัดกิจกรรมกระบวนการเรียนการสอนและการประเมินผลไว้เป็นแนวทาง
2. หลักสูตร เป็นข้อกำหนดแผนการเรียนอันเป็นส่วนรวมของประเทศเพื่อนำไปสู่ความมุ่งหมายตามแผนการศึกษาแห่งชาติ
3. หลักสูตร เป็นเอกสารของทางราชการ เป็นบัญญัติของรัฐบาลเพื่อให้บุคคลที่ทำการเกี่ยวข้องกับการศึกษาปฏิบัติตาม
4. หลักสูตร เป็นเกณฑ์มาตรฐานการศึกษา เพื่อควบคุมกระบวนการเรียนการสอนในสถาบันการศึกษาระดับต่าง ๆ และยังเป็นเกณฑ์มาตรฐานอย่างหนึ่งในการจัดสรรงบประมาณ อาคาร

สถานที่ วัสดุอุปกรณ์ บุคลากร ฯลฯ ของการศึกษาของรัฐให้แก่งานศึกษาด้วย

5. หลักสูตร เป็นแผนการดำเนินงานของผู้บริหารการศึกษาเพื่อที่จะอำนวยความสะดวกและความคุ้มค่าและติดตามผลให้เป็นไปตามนโยบายการจัดการศึกษาของรัฐบาลด้วย

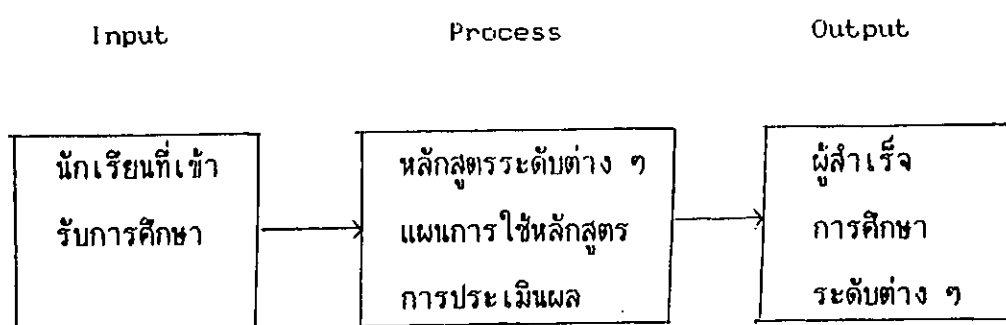
6. หลักสูตร จะกำหนดแนวทางในการส่งเสริมความเจริญของงานและแผนการต่าง ๆ ของเด็กตามจุดมุ่งหมายการศึกษา

7. หลักสูตร จะกำหนดลักษณะและรูปร่างของสังคมในอนาคตที่จะเป็นไปในรูปใด

8. หลักสูตร จะกำหนดแนวทางให้ความรู้ ทักษะ ความสามารถ ความประพฤตินี้จะเป็นประโยชน์ต่อสังคม อันเป็นการพัฒนากำลัง ซึ่งจะนำไปสู่การพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติต่อไป

9. หลักสูตร จะเป็นสิ่งบ่งชี้ความเจริญของประเทศเพราะการศึกษาเป็นเครื่องมือในการพัฒนาคน ประเทศที่จัดการศึกษาโดยมีหลักสูตรที่เหมาะสม ทันสมัย มีประสิทธิภาพ ทนต่อเหตุการณ์และการเปลี่ยนแปลง ย่อมได้กำลังคนที่มีประสิทธิภาพสูง

ดังนั้นความหมายของหลักสูตรที่กล่าวมาพอสรุปได้ว่า หลักสูตรหมายความว่า เนื้อหาวิชา ประสบการณ์ กิจกรรมและการสอนของครูที่มีต่อนักเรียน เป็นกระบวนการโดยการส่งวัตถุดิบเข้าไปสู่กระบวนการแล้วจึงได้ผลผลิตที่สมบูรณ์ ดังภาพประกอบ 2

ภาพประกอบ 2 ระบบหลักสูตร

(สันต์ ธรรมบำรุง 2527:6)

ธวัชชัย ชัยจิรฉายากุล ได้ให้ความหมายของหลักสูตรว่า หลักสูตรคือกิจกรรมหรือประสบการณ์ทั้งหลายที่โรงเรียนจัดให้แก่ผู้เรียน ทั้งกิจกรรมและประสบการณ์เป็นคำที่ใช้แทนกันได้ แต่มีความหมายแตกต่างกันตรงที่ว่า กิจกรรมเน้นที่กระบวนการ หรือการจัดกิจกรรมกระบวนการเรียนการสอนที่ไม่ได้บ่งบอกถึงความสำเร็จ สำหรับประสบการณ์มีจุดเน้นอยู่ที่การเรียนรู้ของผู้เรียน ดังนั้นการจัดประสบการณ์จึงหมายถึงการจัดการเรียนรู้ให้แก่ผู้เรียน (ธวัชชัย ชัยจิรฉายากุล 2526:12) ภิญญินุสาธร์ ให้ทัศนะเกี่ยวกับหลักสูตรว่า หลักสูตรน่าจะหมายถึงโครงการศึกษาที่โรงเรียนปฏิบัติเพื่อให้บรรลุผลทางการศึกษาตามแบบการศึกษา หลักสูตรคือ โครงการเตรียมนักเรียนหรือเยาวชนของชาติให้เป็นสมาชิกที่มีประสิทธิภาพของสังคม สังคมแต่ละสังคมไม่จำเป็นที่จะต้องเหมือนกัน หรือจำเป็นเหมือนกัน สังคมไทย ย่อมแตกต่างจากสังคมอเมริกันและสังคมอื่น ๆ หลักสูตรไทยจึงต้องอาศัยกฎเกณฑ์ที่ได้ศึกษารวบรวมมาจากสภาพความต้องการและสภาพความจำเป็นของสังคมไทย (ภิญญินุสาธร์ 2526 : 270-283)

จากความหมายของหลักสูตรที่ได้ประมวลมาเป็นตัวอย่าง พอสรุปได้ว่า หลักสูตรหมายความว่า รวมถึงกิจกรรมหรือประสบการณ์ที่จัดขึ้นเพื่อให้ผู้เรียนเกิดการ เรียนรู้และประ เมิ่นผลโดยผู้สอนให้เป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้

1.2 ความสำคัญของหลักสูตร

หลักสูตรมีความสำคัญในการช่วยพัฒนาบุคคลในทุก ๆ ด้าน และหลักสูตรยังเป็นเครื่องมือที่จะทำให้เกิดความมุ่งหมายในการจัดการศึกษาบรรลุผลสมความมุ่งหมายตามแผนการศึกษาแห่งชาติ กล่าวคือ ผู้เรียนอยู่ในวัยที่กำลังจะเป็นผู้ใหญ่ในอนาคต หลักสูตรมีส่วนช่วยในการสร้างคุณลักษณะของผู้เรียนให้เป็นผู้ใหญ่ที่มีคุณภาพในอนาคต นอกจากนั้นหลักสูตรยังมีความสำคัญต่อสังคม การ เมือง และเศรษฐกิจอีกด้วย เพราะผู้พัฒนาหลักสูตรสามารถที่จะกำหนดจุดมุ่งหมายและเนื้อหาวิชาของหลักสูตรเพื่อวางรากฐานทางความคิดและความประพฤติของผู้เรียนให้มีคุณธรรม มีความสำนึกในสิทธิหน้าที่ของพลเมืองดี ทำให้ผู้เรียนเติบโตและเป็นสมาชิกที่ดีของสังคม หลักสูตรจะช่วยให้ผู้เรียนได้ค้นพบความสามารถ ความถนัด และความสนใจของตนเอง ตลอดจนรู้จักกำหนดแนวทางในการประกอบอาชีพตามที่ตนสามารถและถนัด ทำให้เยาวชนในวันนี้เติบโตเป็นผู้ใหญ่ที่มีประโยชน์ในอนาคต นับเป็นกำลังทางสมอง

และทางเศรษฐกิจของชาติที่จะนำประเทศไปสู่ความเจริญในทุก ๆ ด้าน ทั้งนี้เพราะหลักสูตรเป็น พานะที่จะนำความมุ่งหมายของการศึกษาออกไปสู่การปฏิบัติให้บรรลุความสำเร็จ หลักสูตรยังเปรียบ เสมือนหางเสือที่คอยบังคับหรือกำหนดทิศทางในกระบวนการเรียนการสอนให้เข้าไปตามความ มุ่งหมายของการศึกษา (กาญจนา คุณารักษ์ 2527:4) หลักสูตรเป็นเครื่องมือให้เห็นว่าการศึกษา ของประเทศซึ่งเปรียบเสมือนแนวทางที่สามารถทำให้เยาวชนทราบได้ทันทีว่า การจัดการศึกษาของ ประเทศที่จัดให้แก่เยาวชนนั้น เน้นหนักไปในทางใด ในแง่ความรู้ การเสริมสร้างทักษะ และ ทักษะคิดอันมีผลโดยตรงต่อตัวเยาวชนและสังคม หากจะเปรียบเทียบความมุ่งหมายทางการศึกษาใน ระดับชาติเป็นอุดมคติ อุดมการณ์ความใฝ่ฝันของบุคคลแล้ว หลักสูตรก็เปรียบเสมือนโครงการของ การปฏิบัติเพื่อให้อุดมคตินั้นบรรลุผลสำเร็จ (สันต์ ธรรมบำรุง 2527 : 7 - 8)

1.3 องค์ประกอบของหลักสูตร.

หลักสูตรทุกหลักสูตรจะมีลักษณะสมบูรณ์ต้องมีองค์ประกอบครบถ้วน องค์ประกอบที่สำคัญของ หลักสูตร ได้แก่ วัตถุประสงค์ เนื้อหาสาระ วิธีสอน และการจัดดำเนินการ การประเมินผล ทั้งก่อน และหลังการนำหลักสูตรไปใช้ (จันทิกา ลิมปิเจริญ 2528:141)

1. วัตถุประสงค์ (Objectives) จะเป็นแนวทางในการเรียนการสอน ทำให้ผู้สอน รู้ว่าจะต้องสอนเนื้อหาอะไร สอนแก่ใคร สอนทำไม มีวัตถุประสงค์อย่างไร และจะมีวิธีสอน และ การประเมินผลอย่างไร (กาญจนา คุณารักษ์ 2527:7)

2. เนื้อหาสาระ (Content) หมายถึง ความรู้ ประสบการณ์ และค่านิยมต่าง ๆ ที่ จัดเตรียมไว้ให้เรียน เนื้อหาสาระเป็นแกนหลักของหลักสูตร เพราะเนื้อหาสาระเป็นที่รวมทั้งจุดมุ่ง หมาย แนวทางในการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ ตลอดจนแนวทางในการวัดผลและประเมินผล เมื่อ ศึกษาเพียงเฉพาะเนื้อหาสาระในหลักสูตรก็สามารถบอกได้ว่าหลักสูตรฉบับนั้นต้องการให้ผู้เรียนเปลี่ยน พฤติกรรมไปอย่างไร (จันทิกา ลิมปิเจริญ 2528:165)

3. วิธีสอนและการจัดดำเนินการ (Method and Organization) คือการแปลวัตถุประสงค์ของหลักสูตรไปสู่การสอน สอนเนื้อหาวิชาตามที่หลักสูตรกำหนดด้วยการใช้วิธีการสอนแบบ ต่าง ๆ เพื่อให้ผู้เรียนประสบความสำเร็จ มีความรู้ สมรรถภาพ ทักษะ เจตคติ และ คุณสมบัติตามที่

หลักสูตรกำหนด (กาญจนา คุณารักษ์ 2527:7-8)

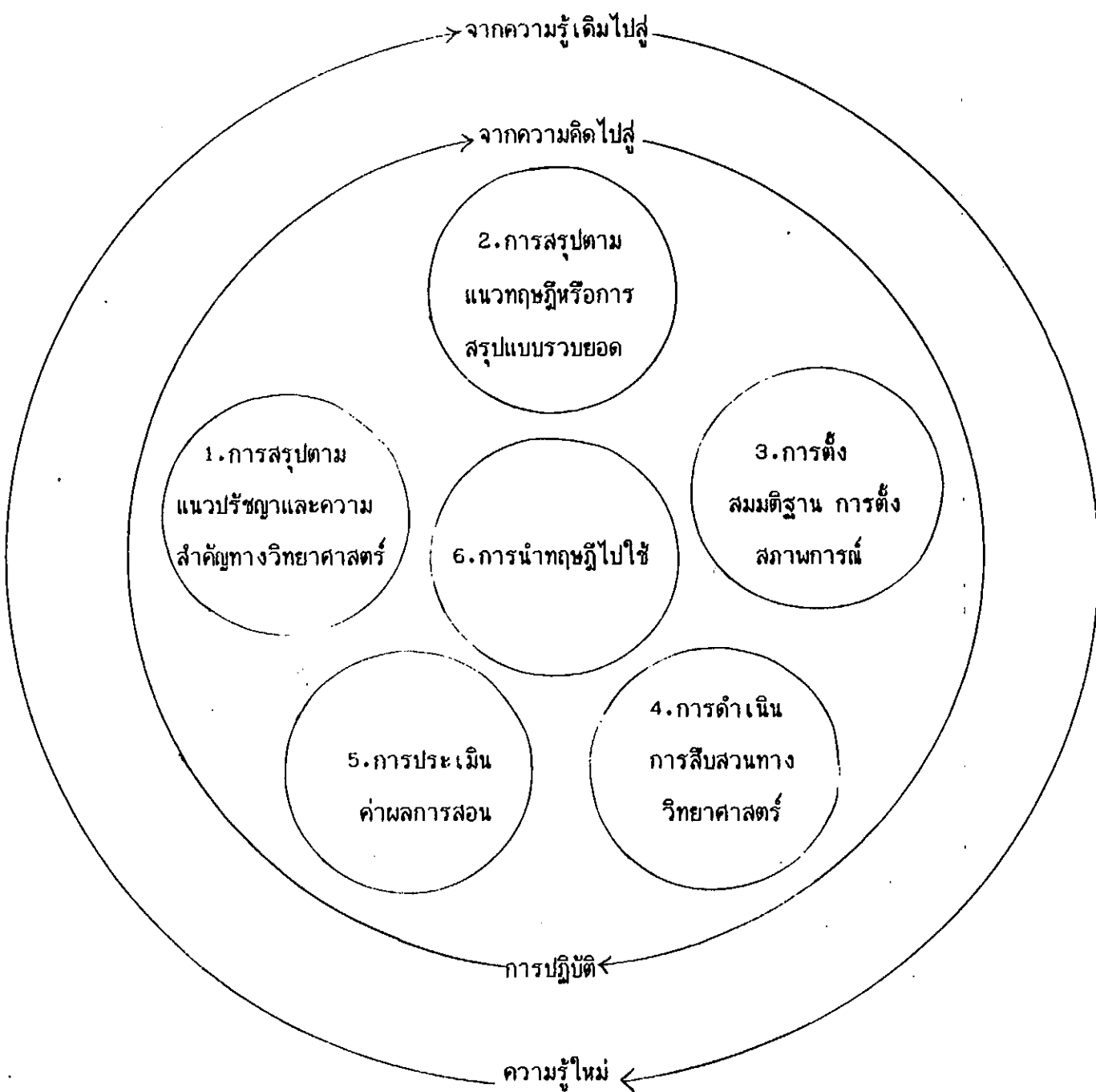
4. การประเมินผล (Evaluation) การประเมินผลนับว่าเป็นขั้นตอนในการพัฒนาหลักสูตรขั้นตอนหนึ่ง ในการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ และจากประสบการณ์ปฏิบัติ การประเมินผล เป็นกระบวนการที่จะค้นหาว่าประสบการณ์การเรียนรู้ที่จัดขึ้นนั้นได้ผลที่พึงปรารถนาจริง ๆ หรือไม่ และกระบวนการในการประเมินผลก็จะรวมถึงการระบุถึงข้อดีข้อเสียในหลักสูตรด้วย และยังเป็นการช่วยตรวจสอบความแม่นยำของสมมติฐานที่ตั้งไว้เพื่อเป็นพื้นฐานในการจัดการสอนและเพื่อจะวัดประสิทธิภาพของการสอนด้วย (ชมพันธุ์ ฤกษ์ ฌ อยู่ธยา 2525:23-24)

1.4 ทฤษฎีหลักสูตร (Curriculum Theory) หมายถึง การผสมผสานข้อความ เพื่ออธิบายหลักสูตร โดยการชี้ให้เห็นความสัมพันธ์ระหว่างองค์ประกอบและโดยการชี้แนะให้เห็นวิธีการพัฒนา วิธีการใช้ และวิธีการประเมินผลหลักสูตร ทฤษฎีหลักสูตรจะช่วยให้การบริหารงานเกี่ยวกับหลักสูตรมีคุณค่า มีหลักเกณฑ์ มีหลักการ และมีระบบมากยิ่งขึ้น เช่น การสร้างหลักสูตร การพัฒนาหลักสูตร การใช้หลักสูตร การประเมินผลหลักสูตร การจัดบุคลากรเกี่ยวกับหลักสูตร และการทำให้องค์ประกอบของหลักสูตรที่จะนำไปใช้มีประสิทธิภาพประสิทธิผลมากขึ้น (สันต์ ธรรมบำรุง 2527:103)

หลักสูตรที่ดีนั้นต้องอาศัยกระบวนการที่ดีด้วย ซอนเดอร์ส ได้สรุปกระบวนการเกิดทฤษฎีไว้เป็นวงจร พอสรุปได้ดังนี้

1. ศึกษาข้อสรุปด้านปรัชญาและหลักเกณฑ์ทางวิทยาศาสตร์
2. กำหนดเป็นสมมติฐานเชิงทฤษฎีหรือหลักเกณฑ์กว้าง ๆ
3. ทดสอบสมมติฐานจากสภาพการ
4. ลงมือตรวจสอบสมมติฐานโดยใช้วิธีการทางวิทยาศาสตร์
5. นำผลที่ได้มาตรวจสอบประเมินผล
6. กำหนดเป็นทฤษฎีนำไปปฏิบัติได้

ทั้ง 6 ข้อที่กล่าวมาอาจสรุปเป็นแผนผังวงจรซึ่งจะทำให้เข้าใจง่ายขึ้น ดังจะแสดงให้เห็นในภาพประกอบ 3 ดังนี้

ภาพประกอบ 3 วงจรการเกิดทฤษฎี

(จันทิภา สิมปิเจริญ 2528 : 19 อ้างอิงจาก Saunders. 1966 : 7)

จะเห็นว่ายังมีวงจรการเกิดทฤษฎี ขึ้นตอนทั้งหมดมิได้หยุดอยู่ที่จุดใดจุดหนึ่ง ตราบใดที่มีการทดลอง ตราบนั้นก็จะเกิดความรู้ใหม่ (จันทิกา ลิมปิ, จริญ 2528:19 อ้างอิงจาก Saunders. 1966:7)

1.5 รูปแบบการประเมินหลักสูตร

การประเมินหลักสูตร หมายถึง การพิจารณาตัดสินว่า กระบวนการหรือผลลัพธ์นั้นมีคุณภาพเหมาะสมเพียงใด โดยอาศัยข้อมูลจากเครื่องมือการวัดต่าง ๆ ผลที่ได้จากการประเมินจะช่วยในการตัดสิน ปรับปรุง พัฒนา เลือกลงและใช้ สรรพสิ่งทั้งมวลให้ดีขึ้น การประเมินที่สมบูรณ์ในความเห็นของ สเตก (Stake) จะต้องมีการรวบรวมข้อมูลสองอย่างคือ ต้องบรรยายเป็นปรนัย ในเรื่องจุดมุ่งหมาย สภาพแวดล้อม บุคลากร วิธีการ เนื้อหา และผลที่ได้รับ และข้อมูลที่จะนำไปตัดสิน เกี่ยวกับคุณภาพและความเหมาะสมของสิ่งเหล่านั้น (เสริมศรี ไชยคร 2526:200) สำหรับบุญชม ศรีสะอาด ได้กล่าวเรื่องการประเมินหลักสูตรว่าเป็นกิจกรรมที่มีความสำคัญมากในกระบวนการพัฒนาหลักสูตร มีส่วนสำคัญในการช่วยให้การพัฒนาหลักสูตร เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพครบวงจรของการพัฒนาหลักสูตร การประเมินหลักสูตรเป็นการพิจารณา เปรียบเทียบ และตัดสินเกี่ยวกับองค์ประกอบต่าง ๆ ในระบบหลักสูตรว่ามีความสัมพันธ์กันอย่างไร มีความสอดคล้องระหว่างมาตรฐานความมุ่งหวัง และการปฏิบัติจริงเพียงใด หลักสูตรนั้นมีประสิทธิภาพเพียงใด มีผลกระทบอย่างไร ทั้งนี้เพื่อที่จะนำข้อมูลดังกล่าว มาใช้ปรับปรุงหลักสูตรนั้นให้ดีขึ้น การพัฒนาหลักสูตรจะขาดการประเมินผลหลักสูตรไม่ได้ (บุญชม ศรีสะอาด 2528:229)

ครอนบัค (Cronbach) ได้ให้แนวคิดในการประเมินหลักสูตรว่า การปรับปรุงการศึกษา ความมุ่งหวังหลักสูตรและการปรับปรุงหลักสูตร และนำผลจากการประเมินมาใช้ ครอนบัคจึงให้ความสำคัญของการประเมินว่าเป็นการเก็บรวบรวมและใช้ข้อสนเทศเพื่อตัดสินใจเกี่ยวกับหลักสูตรการศึกษา หลักสูตรการศึกษาดังกล่าวนี้นี้ก็คือ กิจกรรมกระบวนการเรียนการสอน หรือประสบการณ์ของนักเรียน ครอนบัคได้เสนอว่า การประเมินที่จะนำไปสู่การตัดสินใจนั้นมี 3 กรณี คือ

1. การปรับปรุงหลักสูตรรายวิชา
2. การพิจารณาตัวบุคคล

3. การจัดระบบการบริหาร

จะเห็นว่าแนวคิดของครอนบัคในการประเมินหลักสูตรคือ การประเมินเพื่อหาข้อมูล เก็บข้อมูล เพื่อที่จะนำมาใช้ให้เป็นประโยชน์ในการตัดสินใจทางเลือกอื่น ๆ ที่ดีกว่าเดิม (โพธิ์ เพชรชื่น 2530:24)

สมหวัง นิธิยานววัฒน์ ได้สรุปรายละเอียดการประเมินโครงการโดยใช้แบบจำลองชิป ไว้ดังนี้

1. การประเมินบริบท (Context Evaluation) เป็นการประเมินความต้องการ หรือความจำเป็นเพื่อจัดทำโครงการ หรือจัดลำดับความสำคัญของโครงการและกำหนดจุดมุ่งหมาย ของโครงการต่าง ๆ การประเมินบริบททำได้โดยการศึกษาอิทธิพลหรือแรงกดดันต่าง ๆ ของสิ่งภายนอกโครงการว่า การศึกษา นโยบายการศึกษาของประเทศ ปัญหาของสังคมที่มีผลกระทบต่อโครงการ หรืออาจประเมินโครงการเปรียบเทียบกับวัตถุประสงค์หรือจุดมุ่งหมายโครงการว่า สอดคล้องกับ ความจำเป็นและนโยบาย หรือปรัชญาของสถาบันหรือหน่วยงานนั้นหรือไม่

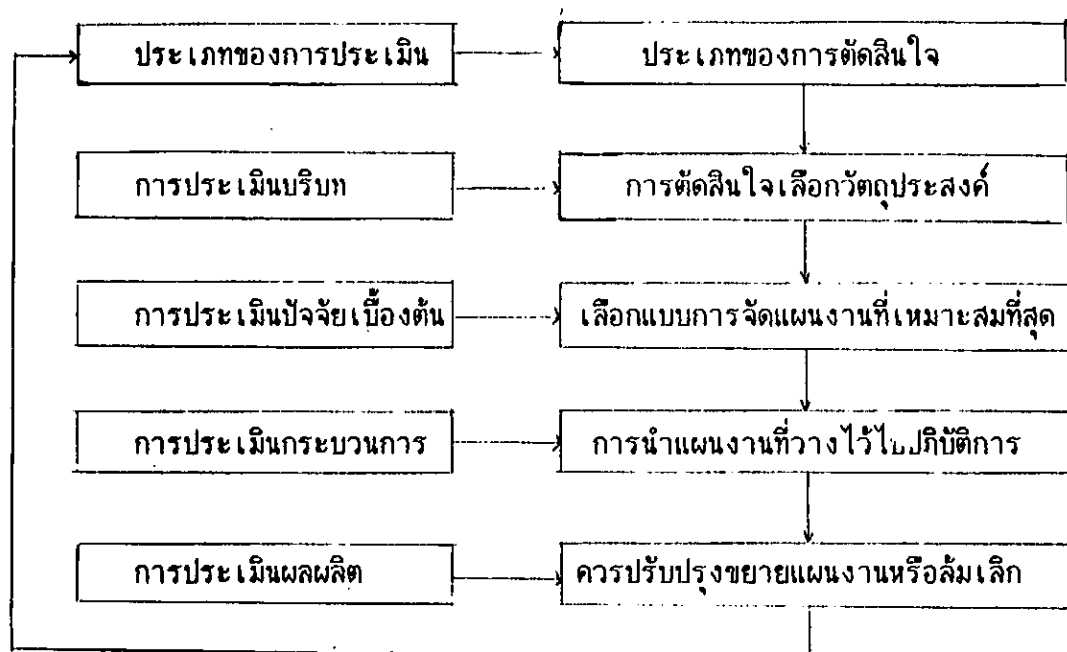
2. การประเมินปัจจัยเบื้องต้น (Input Evaluation) เป็นการประเมินว่า ปัจจัย ที่เราต้องการมีอะไรบ้าง พอเพียงหรือไม่ ภายใต้ปัจจัยนี้มีทางเลือกใดหรือโปรแกรมใดที่เราควร ดำเนินการ เพื่อให้บรรลุจุดมุ่งหมายของโครงการ การประเมินปัจจัยเบื้องต้น ได้แก่บุคลากร เงิน วัสดุอุปกรณ์ จะช่วยให้ผู้ดำเนินโครงการเลือกแผนการจัดโปรแกรมได้อย่างเหมาะสม หรือถ้าประเมิน โครงการที่ดำเนินไปแล้ว ผลจากการประเมินปัจจัยก็จะให้คำตอบว่าการดำเนินโครงการที่ทำไปนั้น ได้ดำเนินไปตามแบบที่เหมาะสมหรือไม่ ปัจจัยเบื้องต้นที่ใช้พอเพียงหรือไม่

3. การประเมินกระบวนการ (Process Evaluation) เป็นการประเมินว่าได้นำ โครงการไปปฏิบัติตามแผนที่กำหนดไว้หรือไม่ การประเมินกระบวนการทำได้ 2 ลักษณะ คือ มีการ ประเมินก่อนนำไปปฏิบัติจริง เป็นการวิเคราะห์ในเชิงความสัมพันธ์ตามหลักสูตร เหตุผลระหว่าง จุดมุ่งหมายกับแนวปฏิบัติ ซึ่งอาจได้ข้อเสนอแนะให้ปรับปรุงวิธีการปฏิบัติได้ ในลักษณะที่สองคือ การ ประเมินกระบวนการขณะปฏิบัติอยู่โดยการสังเกตอย่างมีส่วนร่วมจะช่วยให้ข้อมูลที่เป็นประโยชน์แก่ คณะกรรมการดำเนินโครงการเป็นอย่างมาก การให้ข้อติชมอย่างเหมาะสมและทันทั่วถึง อันนำไปสู่ สัมฤทธิ์ผลของโครงการในที่สุด

4. การประเมินผลผลิต (Product Evaluation) เป็นการประเมินผลลัพธ์ที่ได้ว่า เป็นไปตามจุดมุ่งหมายของโครงการหรือไม่ ซึ่งอาจทำได้ทันทีเมื่อโครงการสิ้นสุด และมีการติดตาม

ผลการปฏิบัติงานต่อมาอีกภายหลัง เช่น 6 เดือน เป็นต้น การประเมินผลผลิตช่วยในการตัดสินใจ เกี่ยวกับการรับรอง ล้มเลิก หรือปรับขยายโครงการถ้าจะทำต่อไป

ความสัมพันธ์ของประเภทการประเมินและประเภทของการตัดสินใจในแบบจำลองชิป อาจสรุปได้เป็นแผนภูมิดังภาพประกอบ 4 ดังนี้

ภาพประกอบ 4 สรุปความสัมพันธ์ของประเภทการประเมินและประเภทของการตัดสินใจ

(สมหวัง นิธิยานุวัฒน์ 2524 : 38-39)

การประเมินหลักสูตรโดยอาศัยแบบจำลองชิป เป็นการประเมินที่เป็นระบบ ครอบคลุมตั้งแต่ แผนการ การดำเนินงานและผลผลิตช่วยให้มองเห็นส่วนต่าง ๆ ของหลักสูตรว่ามีความสัมพันธ์สอดคล้องกันเพียงใด และมีจุดใดที่ควรแก้ ผู้วิจัยจึงได้เลือกแบบจำลองชิป เป็นแนวทางในการประเมิน หลักสูตรศิลปศาสตร วิชาเอกนาฏศิลป์และการละคร ระดับอนุปริญญา ของสภาการฝึกหัดครู พุทธศักราช 2528 โดยประเมินในด้านต่าง ๆ ดังนี้

1. การประเมินบริบท ประเมินจุดมุ่งหมายของหลักสูตรศิลปศาสตร วิชาเอกนาฏศิลป์ และการละคร โดยประเมินจากเอกสารหลักสูตร อาจารย์ นักศึกษา และผู้สำเร็จการศึกษา

2. การประเมินปัจจัยเบื้องต้น ประเมินโครงสร้างของหลักสูตร เนื้อหา คุณภาพ อาจารย์ ความเหมาะสมของอุปกรณ์การเรียนการสอน ตำราเรียน และสถานที่เรียนโดยประเมินจากเอกสารหลักสูตร อาจารย์ และนักศึกษา

3. การประเมินกระบวนการ ประเมินความเหมาะสมของกระบวนการเรียนการสอน และการวัดและประเมินผล จากการประเมินของอาจารย์และนักศึกษา

4. การประเมินผลผลิต ประเมินคุณสมบัติของผู้สำเร็จการศึกษา จากการประเมินของผู้บังคับบัญชาของผู้สำเร็จการศึกษา และผู้สำเร็จการศึกษา

2. ความสำคัญของวิชานาฏศิลป์และการละคร

วิชานาฏศิลป์ไทยเป็นวิชาหนึ่งที่มีส่วนในการสร้างเสริมคุณภาพของพลเมืองดังที่ได้ระบุไว้ในจุดมุ่งหมายของการเรียนนาฏศิลป์ไทยในระดับอนุปริญา ของสภาการฝึกหัดครูว่า "เพื่อผ่อนคลายความตึงเครียด มีอารมณ์รื่นเริงแจ่มใสและเชื่อมความสัมพันธ์ในหมู่คณะ" (กรมการฝึกหัดครู 2520:81) นอกจากนี้ในหลักสูตรระดับประถมศึกษา ฉบับพุทธศักราช 2521 ได้จัดแบ่งวิชาออกเป็น 4 กลุ่มคือ กลุ่มทักษะ กลุ่มการงานและพื้นฐานอาชีพ กลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิต และกลุ่มสร้างเสริมลักษณะนิสัย (กรมวิชาการ 2520:คำนำ) ในกลุ่มสร้างเสริมลักษณะนิสัยได้รวมวิชานาฏศิลป์เข้าไว้ด้วย เพราะเชื่อว่ามีส่วนสำคัญในการที่จะสร้างเสริมลักษณะนิสัยของเยาวชนได้ ด้วยเหตุนี้วิชานาฏศิลป์ไทยจึงมีปรากฏในหลักสูตรตั้งแต่ระดับประถมศึกษาขึ้นไปจนถึงระดับอุดมศึกษา แนวคิดเช่นนี้ปรากฏในแผนการศึกษาแห่งชาติฉบับที่ใช้กันอยู่ในปัจจุบันนี้เอง แต่เดิมเท่าที่มีหลักฐานปรากฏก็คือ นับแต่สิ้นรัชกาลที่ 6 เป็นต้นมา วิชานาฏศิลป์ไทยไม่เป็นที่ยอมรับกันในวงการศึกษา แม้กรมศิลปากรเองในครั้งหนึ่งก็เคยมีนโยบายให้ศิลปินทางนาฏศิลป์ไทยหันไปหัตถดนตรีตะวันตก (ปัญญานิติยสุวรรณ 2523:118)

โดยแท้จริงแล้ว เนื้อหาของวิชานาฏศิลป์ไทยตลอดจนกิจกรรมต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องนั้นมีคุณค่าเป็นวัฒนธรรมประจำชาติของไทย "วัฒนธรรม" มีความหมายกว้างขวาง พระยาอนุมานราชธนได้ให้ความหมายของวัฒนธรรมไว้ว่า

"วัฒนธรรม คือ ความคิดเห็น ความรู้สึก ความประเพณีและกริยาอาการหรือการกระทำใด ๆ ของมนุษย์ในส่วนรวมลงรูปเป็นนิมิตเดียวกันและสำแดงออกมาให้ปรากฏเป็นภาษา ศิลป ความเชื่อถือ ระเบียบ ประเพณี เป็นต้น

มนุษย์ในปัจจุบันเป็นผู้รับมรดกในทางวัฒนธรรมมาจากบรรพบุรุษของตนในอดีต และมนุษย์ในปัจจุบันมีหน้าที่ต้องรับผิดชอบถ่ายทอดวัฒนธรรมแห่งชาติต่อไปแก่ลูกหลานในอนาคตสืบต่อและถ่ายทอดสิ่งที่ดีงามและเพิ่มเติมต่อเนื่องกันไป ดังนั้นจึงจะเป็นวัฒนธรรม" (พระยาอนุมานราชธน 2516 : 9)

ยิ่งไปกว่านั้น วัฒนธรรมยังเป็นส่วนสำคัญของแต่ละประเทศ เป็นเครื่องแสดงความเป็นชาติ ความเป็นอิสระ เพราะชาติใดก็ตามถ้ายังมีวัฒนธรรมเป็นของตน โอกาสที่จะถูกกลืนชาติย่อมเป็นไปได้ยาก ดังที่ จานงค์ ทองประเสริฐ กล่าวว่า ถ้าวัฒนธรรมของชาติตาย ชาติก็ตาย แต่ถ้าชาติตาย วัฒนธรรมของชาติบางอย่างอาจไม่ตายตามก็ได้ (จานงค์ ทองประเสริฐ 2517 : 190)

เมื่อพิจารณาจากความหมายและความสำคัญของวัฒนธรรม นาฏศิลป์ไทยนับเป็นวัฒนธรรมทางศิลป เป็นเครื่องแสดงความจริงของงานทั้งทางจิตใจและวัตถุ เพราะงานศิลปนั้นจะเกิดขึ้นได้ต่อเมื่อมีความสุขสมบูรณ์ในทุกด้าน นาฏศิลป์ไทยจึงมีคุณค่าในแง่เป็นเครื่องแสดงความสุขสมบูรณ์ของชาติไทยในอนาคตด้วย การหยุดชะงักของนาฏศิลป์ไทยไประยะหนึ่งดังกล่าวไว้แล้วในตอนต้น เป็นภาวะที่เป็นอันตรายต่อวัฒนธรรมของไทย ปัจจุบันบุคคลหลายฝ่ายได้พยายามที่จะทำให้นาฏศิลป์ไทยกลับทรงคุณค่าขึ้นมาเช่นในอดีต โดยการแสดงนาฏศิลป์ไทย การถ่ายทอดนาฏศิลป์ไทยตลอดจนการปรับปรุงให้เหมาะสมกับกาลสมัย ด้วยเหตุนี้การศึกษานาฏศิลป์ไทยจึงนับเป็นการสืบทอดวัฒนธรรมของชาติ

นอกจากนี้นาฏศิลป์ไทยยังมียุคค่าในลักษณะอื่น กล่าวคือ เป็นเครื่องมือแห่งความสนุกสนาน บันเทิงใจ เป็นส่วนที่ทำให้จิตใจเบิกบาน จะเห็นว่าโดยอุปนิสัยของคนไทยแล้ว เมื่อยามที่มีความสุขก็มักจะร้องรำทำเพลงกัน ถือกันว่าเป็นมาตรฐานแห่งชีวิตที่ดี ในอดีตไม่ว่าจะเป็นการทำงานหรือการเล่น มักจะขาดเสียมิได้ซึ่งการร้องรำทำเพลง เช่น ในการเก็บเกี่ยวข้าว เป็นต้น ในปัจจุบันเรายังถือว่านาฏศิลป์ไทยนั้นเป็นเครื่องบันเทิงใจซึ่งมีความสำคัญเท่าเทียมกับการบำรุงร่างกายอย่างที่ว่ากันว่า

"ดวงจิตและสมองของมนุษย์ย่อมต้องการยาที่มีสรรพคุณต่าง ๆ สุดแต่ลักษณะของโรค ศิลปการละครได้เตรียมยาไว้ทุกขนาน เช่น ในยามที่มนุษย์เศร้าโศก ละครก็มีเรื่องเบิกบานบันเทิงใจไว้คอย

แก่ ในยามที่มนุษย์เกิดความท้อแท้ กลัวภัย ใจซลาดก็มีเรื่องแสดงความกล้าหาญหรือมีความงดงามสดชื่นมาเสนอในยามที่เกิดความเบื่อหน่าย ศาสตร์ทางแพทย์ มียารักษาโรคทางกายฉนั้นใจ ศิลปการละครก็มียารักษาโรคทางใจฉนั้น" (สมนมาลย์ นิมเนตดิพันธ์ 2524 : 2)

ยิ่งไปกว่านั้นในเรื่องของกระบวนการการเรียนการสอนก็ได้มีการนำวิชาการละครเข้ามาในการสอนตั้งแต่ระดับประถมศึกษาจนถึงอุดมศึกษา โดยเฉพาะวิชาวรรณคดีไทย ถ้าผู้สอนมีความรู้ทางนาฏศิลป์ไทยและนำไปใช้ในกระบวนการเรียนการสอนก็จะทำให้บทเรียนน่าสนใจ เกิดความซาบซึ้งในวรรณคดีไทย สามารถย่นย่อเวลาในการสอนได้ นอกจากนั้นยังเป็นการฝึกให้ผู้เรียนได้แสดงออกได้ทำงานร่วมกันด้วย (เต็มศิริ บุญยสิงห์ 2519 : 157)

สำหรับผู้ศึกษาวิชานาฏศิลป์ไทยโดยตรง ก็จะได้รับประโยชน์นานัปการ เช่น

1. ประโยชน์ในทางวรรณคดีที่ก่อให้เกิดความชำนาญในการอ่านคำประพันธ์
2. ทำให้เป็นผู้มีอารมณ์แจ่มใส
3. ทำให้เกิดความสามัคคีในหมู่คณะ
4. การฝึกนาฏศิลป์ไทยเป็นการออกกำลังกายอย่างหนึ่ง ทำให้มีทรวดทรงสมส่วน

นับว่าวิชานาฏศิลป์ไทยเป็นวิชาที่มีคุณค่าในหลาย ๆ ทาง นอกจากนั้นคำนิยมในสังคมปัจจุบันมีการยอมรับในเรื่องนาฏศิลป์ไทยกว้างขวางขึ้น (อาภรณ์ มนตรีศาสตร์ และ จาตุรงค์ มนตรีศาสตร์ 2525 : 69)

ปัจจุบันการเรียนการสอนวิชานาฏศิลป์ได้กระทำกันอย่างกว้างขวาง มีหลักสูตรวิชานาฏศิลป์และการละครเกิดขึ้นในระดับอุดมศึกษาถึงระดับปริญญาตรี โดยเฉพาะหลักสูตรศิลปศาสตรวิชาเอกนาฏศิลป์และการละคร มีทั้งระดับอนุปริญญา และระดับปริญญาตรี และเปิดทำการสอนทั้งภาคปกติและภาคสมทบ

3. งานวิจัยในประเทศและต่างประเทศ

ในปี พ.ศ.2515 จินตนา โมกชะเวส ได้ทำการวิจัยเรื่องการประเมินผลหลักสูตร พนักงานวิทยาศาสตร์การแพทย์ของโรงพยาบาลรามาริบัติ เพื่อดูว่าหลักสูตรนี้ได้ผลสมเจตนาหรือไม่ เนื้อหาเหมาะสมกับระยะเวลาที่กำหนดหรือไม่ ผู้สำเร็จการศึกษามีทักษะ ความสามารถและความเข้าใจใน

วิชาการพอที่จะนำไปปฏิบัติงานได้หรือไม่ และมีข้อบกพร่องประการใดบ้างที่ควรนำมาพิจารณาปรับปรุงหลักสูตร รวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถาม 3 ฉบับ และแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์เก็บรวบรวมข้อมูลจากผู้สำเร็จการศึกษา 70 คน อาจารย์ 24 คน และผู้ใช้บริการจากนักศึกษา 50 คน วิเคราะห์ข้อมูลโดยหาค่าความถี่ คะแนนเฉลี่ยค่าร้อยละ ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ไคสแควร์ และวิเคราะห์รายข้อ ผลการวิจัยสรุปได้ว่าหลักสูตรพนักงานวิทยาศาสตร์การแพทย์เหมาะสมเป็นไปตามความต้องการของผู้จัดทำหลักสูตร แต่เนื้อหาบางวิชาค่อนข้างยาก แบบเรียนมีภาพประกอบน้อย การสาธิตและการทดลองช่วยให้ผู้เรียนเรียนรู้ได้มาก ด้านอุปกรณ์การสอนยังมีไม่เพียงพอกับจำนวนนักศึกษา สำหรับผู้สำเร็จการศึกษา มีความรู้ ความสามารถในการปฏิบัติงานได้ผลดีและยังมีบุคลิกภาพเหมาะสมเป็นที่พอใจของผู้บังคับบัญชา (จินตนา โมกษะเวส 2515 : บทคัดย่อ)

ในปี พ.ศ. 2515 ประดิษฐ์ อุปรมย์ ได้วิจัยเชิงประเมิณหลักสูตรจิตวิทยาทางการศึกษาในวิทยาลัยครู โดยแบ่งวิธีการเป็น 2 ตอนคือ ตอนแรกเป็นการแสวงหาแบบจำลองโครงสร้างระบบหลักสูตรจิตวิทยาทางการศึกษาที่จะนำมาเป็นหลักสูตรมาตรฐาน และตอนหลังเป็นการวิจัยเพื่อศึกษาเชิงประเมิณระบบหลักสูตรจิตวิทยาการศึกษาในวิทยาลัยครูที่ใช้กันอยู่ในปัจจุบัน โดยแบ่งออกเป็น 2 ส่วน คือ ส่วนที่เป็นโครงสร้างระบบหลักสูตร โดยใช้แบบจำลองชิป ซึ่งประกอบด้วยจุดมุ่งหมาย เนื้อเรื่อง กระบวนการจัดประสบการณ์การศึกษา และการประเมินผลโดยการประเมินหลักสูตรที่เป็นอยู่ เปรียบเทียบกับหลักสูตรที่เป็นมาตรฐาน และส่วนที่เป็นการประเมินผลสัมฤทธิ์ของหลักสูตร คือ ประเมินจากผลสัมฤทธิ์ของนักศึกษาในด้านต่าง ๆ คือ ด้านพุทธินิสัย จิตนิสัย และทักษะนิสัย จากการศึกษาพบว่าโครงสร้างระบบหลักสูตรจิตวิทยาการศึกษาในวิทยาลัยครูที่ใช้อยู่ ไม่สอดคล้องกับหลักสูตรที่เป็นมาตรฐาน สำหรับการประเมินผลสัมฤทธิ์ของหลักสูตร เป็นการประเมินผลสัมฤทธิ์ตามวัตถุประสงค์ซึ่งได้จากการลำดับขั้นคะแนนของนักศึกษาจากผลการเรียนพบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางด้านพุทธินิสัย บรรลุจุดมุ่งหมายของหลักสูตรจิตวิทยาการศึกษาในระดับมากเช่นกัน สำหรับผลสัมฤทธิ์ทางด้านทักษะนิสัยจากการทดสอบโดยให้นักศึกษาสาธิตทักษะการสอบแบบจุลภาค และให้อาจารย์ นิเทศก์ ประเมินความสามารถลงในแบบประเมินพบว่าบรรลุวัตถุประสงค์ในระดับปานกลาง (ประดิษฐ์ อุปรมย์ 2521 : บทคัดย่อ)

ในปี พ.ศ.2522 สมหวัง นิธิยานุวัฒน์ และคณะ ได้ทำการวิจัยเรื่อง การประเมินผลหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต สาขาจิตวิทยาการศึกษา โดยใช้แบบจำลองชิปเป็นแบบประเมินเนื้อหาข้อเสนอแนะในการปรับปรุงหลักสูตรให้เหมาะสมมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น ในด้านวัตถุประสงค์และเนื้อหาสาระของหลักสูตร คุณภาพนิสิต ภาระงานของอาจารย์ กระบวนการบริหารหลักสูตร กระบวนการเรียนการสอน และผลิตผลของหลักสูตร วิธีการประเมินใช้การวิเคราะห์เอกสาร สัมภาษณ์ และใช้แบบสอบถาม จากอาจารย์ นิสิต และบัณฑิต ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้

1. ในด้านวัตถุประสงค์และเนื้อหาสาระของหลักสูตร มีการระบุวัตถุประสงค์ทั่วไปและวัตถุประสงค์เฉพาะ แต่มีได้ระบุคุณสมบัติของนักจิตวิทยาอย่างชัดเจน วัตถุประสงค์ทั่วไป และวัตถุประสงค์เฉพาะมีความสอดคล้องกันดี เนื้อหาสาระสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ทั่วไป และวัตถุประสงค์เฉพาะจำนวนและสัดส่วนเนื้อหาสาระยังไม่เหมาะสม

2. ในด้านคุณภาพนิสิต นิสิตที่มุ่งเทให้กับการศึกษาได้เต็มที่ ส่วนใหญ่มีพื้นฐานความรู้ความสามารถในสาขาเฉพาะที่ต้องการศึกษา มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในระดับปริญญาตรี และโท ปานกลาง มีความรู้ความสามารถทางภาษาอังกฤษและความถนัดเชิงวิทยาการไม่เป็นที่พอใจ นิสิตรุ่นหลัง ๆ มีศักยภาพเชิงวิชาการต่ำกว่านิสิตรุ่นแรก

3. ในด้านภาระงานของอาจารย์ อาจารย์ได้สอนเต็มที่ตามเกณฑ์ ควบคุมวิทยานิพนธ์ไม่เกิน 5 เล่มตามเกณฑ์ อาจารย์ 4 ใน 5 คน ยังต้องออกนิเทศก์ประสบการณ์วิชาชีพในระดับปริญญาตรี อาจารย์ทำการค้นคว้าวิจัยในศาสตร์น้อยมาก และบริการชุมชนค่อนข้างต่ำ

4. ในด้านกระบวนการบริหารหลักสูตร รูปแบบและโครงสร้างการบริหารหลักสูตรยังไม่มีประสิทธิภาพ วิธีคัดเลือกไม่เหมาะสมและไม่สนองต่อการศึกษาในระดับปริญญาเอก ระบบอาจารย์ที่ปรึกษายังไม่มีประสิทธิภาพ วิธีการเปรียบเทียบโอนหน่วยกิตยังไม่รัดกุมพอ การสอนภาษาต่างประเทศขาดจุดหมายที่แน่นอนและวิธีการไม่เข้ามาตรฐานสากล ระเบียบการสอนรวบยอดก่อให้เกิดปัญหา

5. ในด้านกระบวนการเรียนการสอน อาจารย์และนิสิตไม่ทราบปรัชญาของบัณฑิตศึกษาอย่างเด่นชัด สภาพแวดล้อมทางวัตถุที่เอื้อต่อประสิทธิภาพการเรียนการสอนอยู่ในขั้นไม่พอใจ อาจารย์ไม่เป็นผู้ใฝ่วิจัยเท่าที่ควร ควรเสริมความเชี่ยวชาญของอาจารย์บางคน อาจารย์ควรติดตามความรู้และสืบเสาะแสวงหาความรู้ใหม่ให้มากกว่านี้ พฤติกรรมการเรียนการสอนที่ดีเด่นคือการสอนแบบกลุ่มเล็ก

ที่มีการอภิปรายอย่างกว้างขวางและการชี้แนะแหล่งความรู้อย่างชัดเจน กระบวนการสอนของอาจารย์ยังมีประสิทธิภาพต่ำในเรื่องการทุ่มเทให้กับการสอน การใช้เทคนิคและจิตวิทยาการสอน การให้ทิศทางการศึกษาแก่นิสิต การประเมินและใช้ประโยชน์จากการประเมินกระบวนการเรียนการสอน

6. ในด้านการประเมินผลผลิตของหลักสูตร ผลิตดุษฎีบัณฑิตต่ำกว่าแผนถึงร้อยละ 85 โดยเฉลี่ยนิสิตใช้เวลาในการศึกษามากกว่าที่ควรจะเป็น ดุษฎีบัณฑิตสาขาจิตวิทยา รุ่นแรกมีสัมฤทธิ์ผลการเรียนค่อนข้างสูง (สมหวัง พินัยานวัฒน์ และคนอื่น ๆ 2522:20-70)

ในปี พ.ศ.2523 สักขณา บรรพภาณุจน์ ได้ทำการวิจัยเรื่อง การประเมินผลโครงการอบรมครูประจำการที่ไม่มีวุฒิ โดยใช้แบบจำลองชิป กลุ่มตัวอย่างประชากรได้แก่ ครูประจำการที่เข้ารับการอบรมจำนวน 77 คน และอาจารย์ที่ทำการอบรมจำนวน 5 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยได้แก่ แบบสอบถาม แบบสังเกตการสอน และการสัมภาษณ์อย่างไม่เป็นทางการ การวิเคราะห์ข้อมูลใช้วิธีวิเคราะห์เนื้อเรื่อง ฐานนิยม ค่ามัชฌิมเลขคณิต และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน สรุปได้ดังนี้

1. การประเมินวัตถุประสงค์ของโครงการ วัตถุประสงค์ของโครงการสอดคล้องกับหน้าที่และงานของกองส่งเสริมวิทยฐานะครู นโยบายของกรมการฝึกหัดครู นโยบายทางการศึกษาของประเทศตามแผนการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2520 และสอดคล้องกับความต้องการและความคาดหวังของครูประจำการเป็นอย่างมาก

2. การประเมินปัจจัยเบื้องต้น ทรัพยากรและแผนการดำเนินงานมีความเหมาะสมเนื่องจากมีความพร้อมในด้านหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง มีคณะกรรมการดำเนินงานและอาจารย์ผู้สอนที่มีความรู้ความสามารถ ปัจจัยเบื้องต้นในด้านคุณภาพอาจารย์ผู้สอน อุปกรณ์ประกอบการเรียน เวลา สถานที่และบริการด้านต่าง ๆ เหมาะสม

3. การประเมินกระบวนการ การดำเนินการอบรมเป็นไปอย่างมีระเบียบแบบแผน มีการวางแผนล่วงหน้าและปฏิบัติตาม พฤติกรรมการสอนของอาจารย์มีความเหมาะสมปานกลาง ประสิทธิภาพการสอนของอาจารย์อยู่ในเกณฑ์ดี

4. การประเมินผลผลิต การอบรมครูประจำการตามโครงการนี้ได้บรรลุวัตถุประสงค์ของโครงการที่วางไว้ กล่าวคือ ครูประจำการที่เข้ารับการอบรมมีความรู้ความสามารถ โดยผ่านการสอบวัดผลหลังการอบรมได้ เป็นผลให้ครูประจำการที่ไม่มีวุฒิครูลดน้อยลง คาดว่าครูประจำการจะนำ

ความรู้ที่ได้ไปปรับปรุงกระบวนการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้นและใช้เป็นพื้นฐานในการศึกษาต่อระดับที่สูงขึ้นและคาดว่าโครงการนี้จะสามารถทำให้ครูประจำการที่ไม่มีวุฒิหมดไปในที่สุด (ลักขณา บรรพกาญจน์ 2523 : บทคัดย่อ)

สำหรับงานวิจัยเกี่ยวกับนาฏศิลป์ไทยนั้น มัทนี โมฆดารา รัตนิน ได้วิจัยเรื่อง "การพัฒนาการศึกษาเกี่ยวกับการละคอนในประเทศไทย" พบว่า ปัญหาปัจจุบันในการพัฒนาการศึกษาศิลปการละคอนในประเทศไทย มีดังต่อไปนี้

1. การขาดความร่วมมือระหว่างนักจารัตนนิยม นักอนุรักษ์นิยมและนักละคอนสมัยใหม่
2. ศิลปินและนักการศึกษายังไม่สามารถเข้าใจกัน
3. รัฐบาลกลางยังขาดผู้รู้ ผู้เชี่ยวชาญ และผู้นำในด้านศิลปวัฒนธรรมที่รอบรู้และเข้มแข็ง
4. ปัญหาเศรษฐกิจและการเมือง ซึ่งมักจะถือว่าการพัฒนาศิลปวัฒนธรรมเป็นสิ่งสำคัญอันดับ

สุดท้ายในแผนพัฒนาของชาติ

พร้อมกันนั้นได้เสนอแนวทางในการแก้ปัญหาไว้ว่า เอกชน ศิลปิน และรัฐบาล จะต้องร่วมมือร่วมแรงในการรักษาศิลปวัฒนธรรมที่เป็นมรดกตกทอดมาหลายศตวรรษอย่างต่อเนื่องก็จะสามารถก้าวต่อไปในทิศทางที่ถูกต้องได้ (มัทนี โมฆดารา รัตนิน 2525 : 1)

ในปี พ.ศ.2525 ดวงแข จันทร์ปลั่ง ได้ศึกษาความเห็นของผู้บริหาร ..ละอาจารย์ในวิทยาลัยนาฏศิลป์เกี่ยวกับการใช้หลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต สาขานาฏดุริยางค์คีตศิลป์ศึกษาวิชาเอกนาฏศิลป์ ไทย พุทธศักราช 2518 พบว่า

1. ในด้านวัตถุประสงค์ของหลักสูตร วัตถุประสงค์ส่วนใหญ่ดีอยู่แล้ว มีความเหมาะสมและเป็นประโยชน์ต่อผู้เรียน แต่ยังมีบางข้อที่วัตถุประสงค์เป็นนามธรรม ไม่สามารถแปลออกมาเป็นพฤติกรรมได้ ควรมีการปรับปรุงภาษาที่ใช้ใหม่ เพื่อให้สามารถเข้าใจตรงกัน และวัดได้ว่าผู้เรียนได้บรรลุวัตถุประสงค์ดังกล่าวหรือไม่

2. ในด้านเนื้อหาวิชา ไม่ควรกำหนดตายตัว ควรกำหนดไว้กว้าง ๆ และให้อิสระภาพแก่ผู้สอน และผู้เรียนในการที่จะเลือกได้ตามความเหมาะสม ควรยืดหยุ่นได้มากกว่าที่เป็นอยู่

3. ในด้านการเรียนการสอน ควรให้การสนับสนุนด้านวัสดุอุปกรณ์ และจัดให้มีการอบรมสัมมนาผู้สอนในเรื่องของวิธีสอนใหม่ ๆ อย่างทั่วถึง

4. ในด้านการประเมินผล ผู้สอนต้องการระเบียบวิธีการประเมินผลที่ยุติธรรม และมีหลักเกณฑ์ที่ชัดเจน ควรจัดให้มีการอบรมวิธีการประเมินผลวิชาปฏิบัติอย่างมีประสิทธิภาพ

5. ในด้านการบริหารและการบริการหลักสูตร ควรเป็นไปอย่างรวดเร็ว และทั่วถึงเท่าที่เป็นอยู่ในปัจจุบันอยู่ในลักษณะไม่ทันต่อเหตุการณ์ เช่น การประชาสัมพันธ์หลักสูตร การประสานงานในองค์กรเดียวกัน และการสนับสนุนทางด้านวัสดุอุปกรณ์ (ดวงแข จันทร์ปลั่ง 2525 : 130-133)

เซฟเฟอร์ ได้ทำการวิจัยเรื่อง การประเมินหลักสูตรการฝึกหัดครูของวิทยาลัยนาร์สันเพื่อปรับปรุงหลักสูตรการฝึกหัดครูในวิทยาลัยให้ดีขึ้น โดยให้แบบสอบถาม รวบรวมข้อมูลจากผู้สำเร็จการศึกษา จำนวน 226 คน และผู้บังคับบัญชาของผู้สำเร็จการศึกษาดังกล่าว จำนวน 96 คน ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้

1. ทั้งผู้สำเร็จการศึกษา และผู้บังคับบัญชาส่วนใหญ่มีความพอใจในหน้าที่การงาน และการปฏิบัติงานของผู้สำเร็จการศึกษา

2. วิทยาลัยให้บริการไม่เพียงพอในเรื่องบริการให้คำปรึกษาหารือ ห้องปฏิบัติการสำหรับการอ่าน บริการด้านสุขภาพอนามัย ที่อยู่อาศัย การพักผ่อนหย่อนใจ การปฐมนิเทศ โสภณทัศนวัสดุและห้องปฏิบัติการหลักสูตร

3. ผู้สำเร็จการศึกษาพอใจในความรู้พื้นฐานของตน และเห็นว่าได้รับการเตรียมตัวทางวิชาเอกเพียงพอแล้ว และเห็นว่าการศึกษาการใช้อุปกรณ์การสอนไม่เพียงพอ ต้องการให้มีรายวิชาพิเศษเพิ่มเติมอีกในแต่ละสาขา

4. การฝึกสอนควรให้นิสิต อาจารย์นิเทศก์ของวิทยาลัย และอาจารย์ที่เลี้ยงมีความสัมพันธ์ใกล้ชิดกว่าที่เป็นอยู่ ควรใช้เวลาฝึกสอนเพิ่มเวลา อย่างน้อยครึ่งภาคเรียน และให้มีการนิเทศการฝึกสอนมากขึ้น (Schaefer. 1961 : 3106)

เทลเลอร์ ได้ทำการวิจัยเรื่อง การประเมินหลักสูตรปริญญาโททางการศึกษา ในวิทยาลัยภาคตะวันออกเฉียงเหนือของรัฐโอคลาโฮมา โดยสัมภาษณ์ผู้สำเร็จการศึกษา จำนวน 125 คน และครูใหญ่โรงเรียนที่ผู้สำเร็จการศึกษาเหล่านี้ทำการสอน จำนวน 75 คน ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้

ทั้งผู้สำเร็จการศึกษาและครูใหญ่มีความคิดเห็นเหมือนกันดังนี้

1. ด้านวิชาเฉพาะ ควรเพิ่มเนื้อหาในรายวิชาต่าง ๆ และเพิ่มรายวิชา วิธีการสอน วิชา

เฉพาะด้วย

2. ด้านวิชาการศึกษา ควรปรับปรุงเพื่อให้สามารถนำไปใช้กับสถานการณ์จริงในห้องเรียน โดยการเพิ่มเนื้อหาบางส่วน และตัดเนื้อหาบางส่วนที่ไม่เหมาะสมหรือซ้ำซ้อนกับรายวิชาอื่นออกไป

3. ด้านวิชาสามัญทั่วไป ควรเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้เลือกเรียนรายวิชาที่สนใจ

4. การบริการแนะแนวและการให้คำปรึกษาหารือ การบริการห้องสมุดและการเตรียมตัวเพื่อทำวิจัยอยู่ในชั้นพอใจ (Taylor. 1963 : 3806)

เพปปาร์ด ได้ทำการวิจัยเรื่อง การประเมินหลักสูตรครูประถมศึกษาของมหาวิทยาลัยแห่งรัฐ อิลลินอยส์ เพื่อติดตามว่า การผลิตครูประถมศึกษาของมหาวิทยาลัยสอดคล้องกับความต้องการของ โรงเรียนต่าง ๆ หรือไม่ รวบรวมข้อมูลโดยการสัมภาษณ์ครูประถมศึกษา ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้ ครูประถมศึกษาดังกล่าวได้รับการตระเตรียมมาจากมหาวิทยาลัยเป็นอย่างดี หลักสูตรของมหาวิทยาลัยเหมาะสมและเป็นไปตามความต้องการของครูประถมที่จะไปสอนตามโรงเรียนต่าง ๆ และผู้วิจัยได้เสนอแนะว่า หลักสูตรควรแก้ไขข้อบกพร่อง โดยเน้นในเรื่องการสอนอ่าน วิชาวิทยาศาสตร์ และสังคมศึกษา (Peppard. 1967 : 520)

ชิมมอนส์ ได้ทำการวิจัยเรื่อง การประเมินหลักสูตรดนตรีศึกษาที่มหาวิทยาลัยลามาาร์ เมือง โบมอนต์ มลรัฐเท็กซัส สหรัฐอเมริกา เพื่อตัดสินว่า หลักสูตรตรงกับความต้องการของบัณฑิตหรือไม่ และมีรายวิชาหรือขอบข่ายการศึกษาใดบ้างที่มีคุณค่าน้อยหรือไม่มีคุณค่า ใช้แบบสอบถามเก็บรวบรวม ข้อมูลจากบัณฑิตปริญญาตรีทางดนตรี 335 คน วิเคราะห์ข้อมูลโดยหาค่าเฉลี่ย ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้ ขอบข่ายการศึกษาที่ตรงกับความต้องการของบัณฑิตได้แก่ รายวิชาพื้นฐาน การรวมวงของวิชาเอกดนตรี รายวิชาดนตรีของวิชาโททั้งปฏิบัติและทฤษฎี แบบแผนดนตรีศึกษา คีตวรรณกรรม ทักษะดนตรี ความสามารถส่วนบุคคล การใช้ภาษาอังกฤษ ความซาบซึ้งดนตรีและการสอนนักเรียน ขอบข่ายการศึกษาที่ไม่ตรงกับความต้องการของบัณฑิตได้แก่ รายวิชาการศึกษาเรื่องความเข้าใจเด็ก บุคลิกภาพในการสอน และความรู้ทั่วไป รายวิชาในขอบข่ายที่ไม่ตรงกับความต้องการของบัณฑิต ได้แก่ คณิตศาสตร์ การปกครอง แบบแผนดนตรีระดับประถมศึกษา สัมมนาสำหรับการสอบปากเปล่า ทักษะและความเข้าใจที่ไม่ตรงกับความต้องการของบัณฑิต ได้แก่ การสอนขับร้องระดับมัธยมศึกษา การเรียบเรียงเสียงประสานวงแจ๊ซ การเก็บบันทึกเสียงในห้องเรียน และการใช้เครื่องมือโสตทัศนศึกษา

รายวิชาที่มีประสิทธิภาพได้แก่ รายวิชาเอกดนตรี และทฤษฎีดนตรี รายวิชาที่มีประสิทธิภาพน้อยที่สุดคือ แบบแผนดนตรีระดับประถมศึกษา และคณิตศาสตร์ ลักษณะเด่น ของหลักสูตรมีดังนี้คือ ทฤษฎีดนตรี คณะดนตรี รายวิชาเอกดนตรี จุดอ่อนที่สำคัญในหลักสูตรได้แก่ ดนตรีระดับประถมศึกษา รายวิชาแบบแผนดนตรี การอำนวยความสะดวก ขั้วร้อง ความคิดเห็นเพิ่มเติมที่มีความสูงได้แก่ การสอนนักเรียน จำเป็นต้องให้ประสบการณ์ทางปฏิบัติมากขึ้น และรายวิชาแบบแผนดนตรีจำเป็นต้องเน้นรายละเอียดเฉพาะเพิ่มเติม (Simmons. 1980:6183-A)

โทมัส ได้ทำการวิจัยเรื่อง การประเมินโปรแกรมดนตรีศึกษาในมหาวิทยาลัยคลาฟลิน ประเทศเยอรมัน เพื่อระบุลักษณะเด่น และจุดอ่อนของโปรแกรม ใช้แบบสอบถามเก็บรวบรวมจากบัณฑิต 93 คน วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้จำนวนร้อยละ ผลการวิจัยสรุปได้ว่าลักษณะเด่นของโปรแกรมได้แก่ ทฤษฎีดนตรี คีตลักษณ์ และการวิเคราะห์ประวัติดนตรี วรรณคดีการขับร้อง และรายวิชาแบบแผนดนตรี จุดอ่อนของโปรแกรม ได้แก่ เทคนิคของออฟและโคคาลิ การสอนเครื่องดนตรีในวงแบนด์และออเคสตรา โอกาสในการปฏิบัติรวมวง การทดสอบและการวัดในดนตรีศึกษา ดนตรีร่วมสมัย ดนตรีชนเผ่าดำ ประสบการณ์ทางวัฒนธรรมในและนอกมหาวิทยาลัย บัณฑิตโดยทั่วไปติห้องปฏิบัติการหลักสูตร ขอบเขตการฟัง และเครื่องดนตรีที่คณะเป็นเจ้าของ (Thomas. 1981 : 4640-4641)

สรุปผลการวิจัยเกี่ยวกับการประเมินหลักสูตรในต่างประเทศ เป็นการรวบรวมข้อมูลด้านตัวหลักสูตร เกี่ยวกับเนื้อหา การนำหลักสูตรไปใช้ การบริหารหลักสูตร ผลการใช้หลักสูตร และผลที่ผู้สำเร็จการศึกษาได้รับจากหลักสูตร ส่วนใหญ่การวิจัยทำการรวบรวมข้อมูลจากผู้สำเร็จการศึกษาและผู้บังคับบัญชาของผู้สำเร็จการศึกษา

จากผลการวิจัยเกี่ยวกับการประเมินหลักสูตรทั้งในประเทศและต่างประเทศ พบว่าการวิจัยเกี่ยวกับการประเมินหลักสูตรที่ศึกษาค้นคว้ามาส่วนใหญ่จะประเมินในด้านต่าง ๆ ของหลักสูตร คือ ด้านจุดมุ่งหมาย เนื้อหา โครงสร้าง กระบวนการเรียนการสอนและผลผลิต ซึ่งเป็นแนวทางที่ผู้วิจัยนำมาใช้ในการประเมินหลักสูตรศิลปศาสตร์ วิชาเอกนาฏศิลป์และการละคร ระดับอนุปริญญา ของสภาการฝึกหัดครู พุทธศักราช 2528

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยประเมินหลักสูตรศิลปศาสตร วิชาเอกนาฏศิลป์และการละคร ระดับ
อนุปริญญา ของสภาการฝึกหัดครู พุทธศักราช 2528 โดยใช้แบบจำลองชิป เป็นแนวทางในการ
ประเมินหลักสูตร ผู้วิจัยดำเนินการตามลำดับดังต่อไปนี้

1. การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง
2. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล
3. การเก็บรวบรวมข้อมูล
4. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยนี้เป็นผู้ที่เกี่ยวข้องกับหลักสูตรและผลผลิตของหลักสูตร ได้แก่
อาจารย์ผู้สอน 17 คน นักศึกษา 47 คน ผู้สำเร็จการศึกษา 14 คน และผู้บังคับบัญชาของผู้สำเร็จ
การศึกษา 10 คน รวมประชากร 88 คน

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยนี้ เป็นผู้ที่เกี่ยวข้องกับหลักสูตรศิลปศาสตรวิชาเอกนาฏศิลป์
และการละครระดับอนุปริญญา ของสภาการฝึกหัดครู พุทธศักราช 2528 ได้แก่อาจารย์จากวิทยาลัยครู
สวนสุนันทา 9 คน อาจารย์จากวิทยาลัยครูบุรีรัมย์ 4 คน อาจารย์จากวิทยาลัยครูยะลา 4 คน
นักศึกษาวិทยาลัยครูสวนสุนันทา 17 คน นักศึกษาวิทยาลัยครูบุรีรัมย์ 16 คน นักศึกษาวิทยาลัยครูยะลา
14 คน ผู้สำเร็จการศึกษาจากวิทยาลัยครูสวนสุนันทา 14 คน ผู้บังคับบัญชาของผู้สำเร็จการศึกษา 10 คน

2. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัยนี้ ได้แก่ เอกสารหลักสูตร แบบสอบถาม

แบบสัมภาษณ์ และแบบสังเกต

2.1 เอกสารหลักสูตร ศึกษาเอกสารหลักสูตรศิลปศาสตร์ วิชาเอกนาฏศิลป์และการละคร ระดับอนุปริญญา ของสภาการฝึกหัดครู พุทธศักราช 2528 เพื่อใช้พิจารณาในด้าน

2.1.1 ศึกษาความเหมาะสมของจุดมุ่งหมายของหลักสูตรศิลปศาสตร์ในด้านความชัดเจนของภาษา และการเรียงลำดับตามจุดมุ่งหมายของการศึกษาในด้านพุทธิพิสัย จิตพิสัย และทักษะพิสัย

2.1.2 ศึกษาโครงสร้างของหลักสูตร ได้แก่ เปรียบเทียบหน่วยกิตของหลักสูตรศิลปศาสตร์วิชาเอกนาฏศิลป์และการละคร ระดับอนุปริญญา ของสภาการฝึกหัดครู พุทธศักราช 2528 กับหน่วยกิตของสภาการฝึกหัดครูระดับอนุปริญญาที่เป็นเกณฑ์มาตรฐาน

2.2 แบบสอบถาม การสร้างแบบสอบถามผู้วิจัยได้สร้างขึ้น โดยมีวิธีดำเนินการตามลำดับขั้นดังนี้

2.2.1 ศึกษาเอกสาร ตำรา และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับหลักสูตร เพื่อเป็นพื้นฐานในการสร้างเกณฑ์การประเมินหลักสูตรและแบบสอบถาม

2.2.2 นำแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 5 ท่านพิจารณาแก้ไข

2.2.3 นำแบบสอบถามไปทดลองใช้ (Try Out) กับอาจารย์และนักศึกษาวิทยาลัยครูสวนสุนันทาที่ไม่ใช่กลุ่มประชากร จำนวน 20 คน เพื่อนำผลการวิเคราะห์มาหาคุณภาพของแบบสอบถาม โดยวิธีตรวจหาความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม ด้วยวิธีหาค่าความสอดคล้องภายในและสัมประสิทธิ์อัลฟา (Alpha Coefficient) โดยใช้สูตรของครอนบัคได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับ = 0.94

ลักษณะแบบสอบถาม

แบบสอบถามที่ใช้ในการวิจัยแบ่งออกเป็น 2 ตอน

ตอนที่ 1 แบบสอบถามมีลักษณะเป็นมาตรประเมินค่า (Rating Scale)

สร้างตามแนวของลิเคิร์ต (Likert)

ตอนที่ 2 เป็นคำถามปลายเปิด (Open Ended) เกี่ยวกับข้อเสนอแนะและความคิดเห็น

ระดับความเหมาะสมของข้อความในแบบสอบถาม

ในการกำหนดค่าระดับความเหมาะสมของข้อความแต่ละข้อในแบบสอบถาม ผู้วิจัยได้กำหนดค่าระดับความเหมาะสม โดยกำหนดค่าระดับตามเกณฑ์ดังต่อไปนี้

- 4 หมายถึง มีค่าความเหมาะสมมากที่สุด
- 3 หมายถึง มีค่าความเหมาะสมมาก
- 2 หมายถึง มีค่าความเหมาะสมน้อย
- 1 หมายถึง มีค่าความเหมาะสมน้อยที่สุด

ถ้าคำถามเชิงนี้เสนอใช้ค่าความเหมาะสมตรงกันข้าม คือ

- 1 หมายถึง มีค่าความเหมาะสมมากที่สุด
- 2 หมายถึง มีค่าความเหมาะสมมาก
- 3 หมายถึง มีค่าความเหมาะสมน้อย
- 4 หมายถึง มีค่าความเหมาะสมน้อยที่สุด

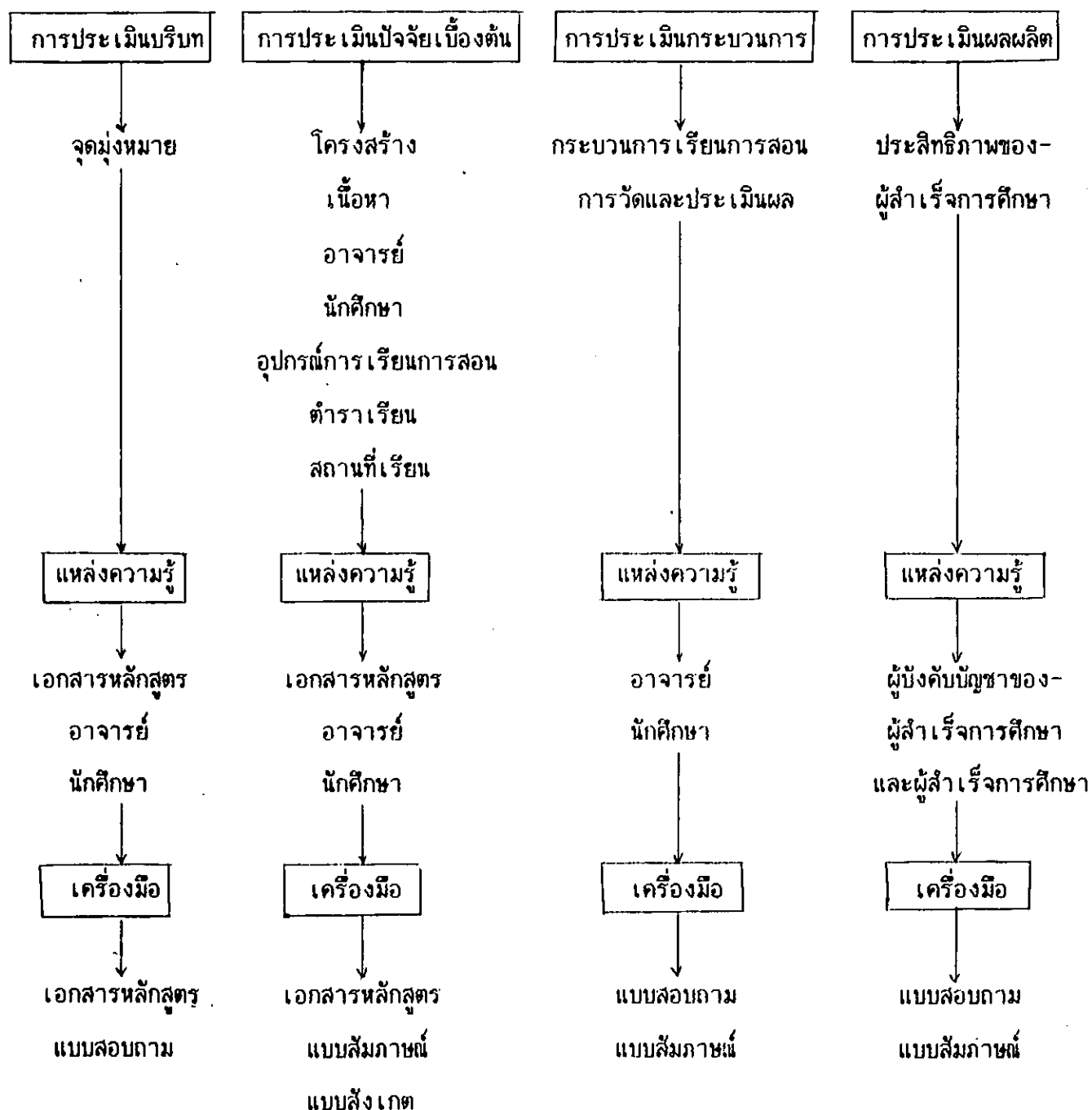
ในการประเมินครั้งนี้ได้ใช้ค่าระดับคะแนนเฉลี่ยเป็นเกณฑ์ในการประเมินว่าหลักสูตรนี้มีสัมฤทธิ์ผลมากน้อยเพียงใด ดังต่อไปนี้

- ค่าเฉลี่ยระหว่าง 3.55 - 4.00 ถือว่ามีความเหมาะสมมากที่สุด
- ค่าเฉลี่ยระหว่าง 2.55 - 3.54 ถือว่ามีความเหมาะสมมาก
- ค่าเฉลี่ยระหว่าง 1.55 - 2.54 ถือว่ามีความเหมาะสมน้อย
- ค่าเฉลี่ยระหว่าง 1.00 - 1.54 ถือว่ามีความเหมาะสมน้อยที่สุด

2.3 แบบสัมภาษณ์ แบบสัมภาษณ์เป็นแบบไม่มีโครงสร้าง (Unstructured) เป็นแบบปลายเปิด มีใจความเกี่ยวกับจุดมุ่งหมาย โครงสร้าง เนื้อหา อุปกรณ์การเรียน การสอน ตำราเรียน สถานที่เรียน กระบวนการเรียนการสอน การวัดและประเมินผล และคุณสมบัติของผู้สำเร็จการศึกษา

2.4 แบบสังเกต แบบสังเกตผู้วิจัยสร้างขึ้นเพื่อสังเกตเกี่ยวกับอุปกรณ์การเรียนการสอน สถานที่เรียน และกระบวนการเรียนการสอน

วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้าสามารถสรุปสาระสำคัญได้ดังภาพประกอบ 5

ภาพประกอบ 5 การประเมินหลักสูตรศิลปศาสตร วิชาเอกนาฏศิลป์และการละคร

องค์ประกอบของหลักสูตรที่ประเมิน

ในการประเมินหลักสูตรศิลปศาสตร วิชาเอกนาฏศิลป์และการละคร ระดับอนุปริญญาของสภา การฝึกหัดครู พุทธศักราช 2528 ผู้วิจัยประเมินองค์ประกอบ 4 ด้าน ดังนี้

1. ด้านบริบท ได้แก่ จุดมุ่งหมายของหลักสูตร

จุดมุ่งหมาย

ศึกษาความเหมาะสมของจุดมุ่งหมายของหลักสูตรในด้านความชัดเจนของภาษาและ การเรียงลำดับตามจุดมุ่งหมายของการศึกษาในด้าน พุทธิพิสัย จิตพิสัย และทักษะพิสัย

2. ด้านปัจจัยเบื้องต้น ได้แก่ โครงสร้าง เนื้อหา อุปกรณ์การเรียนการสอน ตำราเรียน และสถานที่เรียน

โครงสร้าง

1. เปรียบเทียบหน่วยกิตของหลักสูตรศิลปศาสตร วิชาเอกนาฏศิลป์และการละคร ระดับอนุปริญญา ของสภาการฝึกหัดครู พุทธศักราช 2528 กับหน่วยกิตของหลักสูตรสภาการฝึกหัดครู ระดับอนุปริญญาที่เป็นเกณฑ์มาตรฐาน

2. เปรียบเทียบจำนวนชั่วโมงในภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติของวิชาเอกนาฏศิลป์ และการละคร

เนื้อหา

1. ความน่าสนใจของเนื้อหาวิชาในภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติของวิชาเอกนาฏศิลป์ และการละคร

2. ความทันสมัยของเนื้อหาวิชาเอกนาฏศิลป์และการละคร

3. ความสอดคล้องระหว่างเนื้อหา กับจุดมุ่งหมายของหลักสูตร

อุปกรณ์การเรียนการสอน

1. ความเหมาะสมของอุปกรณ์การเรียนการสอน

2. ความทันสมัยของอุปกรณ์การเรียนการสอน

3. ความสมดุลของอุปกรณ์การเรียนการสอน

4. ความสะดวกในการได้รับบริการด้านอุปกรณ์การเรียนการสอน

ตำราเรียน

1. ความเหมาะสมของตำราเรียน
2. ความสะดวกในการได้รับบริการด้านตำราเรียน

สถานที่เรียน

1. ความเหมาะสมของสถานที่เรียน
2. สถานที่เรียนมีจำนวนห้องปฏิบัติและห้องทฤษฎีอย่างเพียงพอ

3. ด้านกระบวนการ ได้แก่ กระบวนการเรียนการสอนและการวัดและประเมินผล

กระบวนการเรียนการสอน

1. ความเหมาะสมของกิจกรรมการเรียนการสอน
2. การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน
3. การส่งเสริมความรู้และทักษะนอกเหนือจากในชั้นเรียน

การวัดและประเมินผล

1. ความเหมาะสมของการวัดและประเมินผล
2. ความสอดคล้องระหว่างจุดมุ่งหมายกับการวัดและประเมินผล
3. การเปิดโอกาสให้นักศึกษามีส่วนร่วมในการวัดและประเมินผล

4. ด้านผลผลิต ได้แก่ การประเมินคุณสมบัติของผู้สำเร็จการศึกษาในด้านพุทธิพิสัย

จิตพิสัย และทักษะพิสัย

ด้านพุทธิพิสัย

1. ความรู้ในการสอนนาฏศิลป์
2. ความรู้ในการเขียนบทละคร และตัดต่อบทละคร
3. ความรู้ในการกำกับการแสดง
4. ความรู้ในนาฏศิลป์ไทยและสากล

ด้านจิตพิสัย

1. ความคิดริเริ่มสร้างสรรค์
2. ความรับผิดชอบในการปฏิบัติงาน
3. ทักษะที่ดีต่อวิชานาฏศิลป์
4. คุณธรรม และจรรยาบรรณในอาชีพครูนาฏศิลป์

ด้านทักษะพิสัย

1. ความสามารถในการนำความรู้ทางนาฏศิลป์ไปใช้ในการสอนและการปฏิบัติงาน
2. ความสามารถในการเป็นผู้ฝึกสอนนาฏศิลป์
3. ความสามารถในการเป็นผู้เขียนบทละคร และตัดต่อละคร
4. ความสามารถในการเป็นผู้กำกับการแสดง
5. ความสามารถในการเป็นผู้นำในด้านนาฏศิลป์ และจัดดำเนินการด้านนาฏศิลป์ เพื่อบริการสังคม

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ขอเอกสารหลักสูตรจากกรมการฝึกหัดครู กระทรวงศึกษาธิการ และเอกสารอื่นที่เกี่ยวข้องเพื่อใช้ในการวิเคราะห์ และการสร้างแบบสอบถาม แบบสัมภาษณ์และแบบสังเกต
2. ขอนหนังสือแนะนำตัวจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร เพื่อขอความอนุเคราะห์จากอธิการวิทยาลัยครูที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง และผู้บังคับบัญชาของผู้สำเร็จการศึกษา ในการแจกแบบสอบถาม สัมภาษณ์ และสังเกต และเก็บรวบรวมข้อมูลจากอาจารย์ นักศึกษา ผู้บังคับบัญชาของผู้สำเร็จการศึกษา และผู้สำเร็จการศึกษา
3. นำแบบสอบถามพร้อมหนังสือแนะนำตัวจากบัณฑิตวิทยาลัยไปส่งด้วยตัวเองในแต่ละแห่ง และขอความอนุเคราะห์จากหัวหน้าภาควิชานาฏศิลป์ให้ส่งกลับให้ผู้วิจัยทางไปรษณีย์ โดยผู้วิจัยมอบซองและดวงตราไปรษณีย์พร้อมทั้งจำหน่ายซองให้ผู้วิจัยเรียบร้อยแล้ว
4. แบบสอบถามได้รับคืนทั้งหมดและถูกต้องทุกฉบับ ดังรายละเอียดในตาราง 1

5. ผู้วิจัยได้สัมภาษณ์ อาจารย์ นักศึกษา ผู้สำเร็จการศึกษา และผู้บังคับบัญชาของผู้สำเร็จการศึกษาจากวิทยาลัยครูสวนสุนันทา วิทยาลัยครูบุรีรัมย์ และวิทยาลัยครูยะลา

6. ผู้วิจัยได้สังเกตด้านอุปกรณ์การเรียนการสอน สถานที่เรียนและตำราเรียนจากวิทยาลัยครูสวนสุนันทา วิทยาลัยครูบุรีรัมย์ และวิทยาลัยครูยะลา

ตาราง 1 จำนวนแบบสอบถามที่ส่งไปและได้รับคืน จำแนกตามสถานภาพ

แบบสอบถาม สถานภาพ	แบบสอบถามที่ส่งให้ตอบ	แบบสอบถามที่ได้รับคืน	แบบสอบถามที่ได้รับคืนร้อยละ
อาจารย์	17	17	100
นักศึกษา	47	47	100
ผู้สำเร็จการศึกษา	14	14	100
ผู้บังคับบัญชา	10	10	100
รวม	88	88	100

4. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยหาค่าสถิติดังต่อไปนี้

1. ค่าสถิติพื้นฐาน

1.1 ค่าเฉลี่ย (Mean) โดยใช้สูตร

$$\bar{x} = \frac{\sum X}{N}$$

เมื่อ $\bar{X}$ แทน ค่าเฉลี่ย
 X แทน ค่าคะแนนที่ได้
 N แทน จำนวนข้อมูลทั้งหมด

(ล้วน สายยศ และ อังคณา สายยศ 2528 : 60)

1.2 ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) โดยใช้สูตร

$$S = \sqrt{\frac{X^2 - (\sum X)^2}{N(N - 1)}}$$

เมื่อ S แทน ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน
 $\sum X$ แทน ผลรวมของคะแนนทั้งหมด
 $\sum X^2$ แทน ผลรวมของคะแนนแต่ละตัวยกกำลังสอง
 N แทน จำนวนคนในกลุ่มตัวอย่าง

(ล้วน สายยศ และ อังคณา สายยศ 2528 : 64-65)

2. หาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม โดยวิธีหาค่าความสอดคล้องภายในแบบสัมประสิทธิ์อัลฟา (Alpha - Coefficient) โดยใช้สูตรของครอนบัก ดังนี้

$$L = \frac{N}{N - 1} \left\{ 1 - \frac{S_i^2}{S_t^2} \right\}$$

เมื่อ L แทน ค่าสัมประสิทธิ์ของความเชื่อมั่น
 N แทน จำนวนข้อของเครื่องมือวัด
 S_i^2 แทน ความแปรปรวนของคะแนนเป็นรายข้อ
 S_t^2 แทน ความแปรปรวนของคะแนนทั้งฉบับ

(ล้วน สายยศ และ อังคณา สายยศ 2528 : 170-171)

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยรวบรวมข้อมูลที่ได้มาหาค่าสถิติโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSSX

(Statistical Package for the Social Sciences Version X)

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยเสนอตามลำดับ ดังนี้

1. บริบท ได้แก่การวิเคราะห์จุดมุ่งหมายของหลักสูตร
2. ปัจจัยเบื้องต้น ได้แก่การวิเคราะห์โครงสร้าง เนื้อหา อุปกรณ์การเรียนการสอน ตำราเรียน และสถานที่เรียน
3. กระบวนการ ได้แก่การวิเคราะห์กระบวนการเรียนการสอน และการวัดและประเมินผล
4. ผลผลิต ได้แก่การวิเคราะห์คุณสมบัติของผู้สำเร็จการศึกษา
5. ข้อเสนอแนะและความคิดเห็นทั่วไปเกี่ยวกับหลักสูตร

ตอนที่ 1 บริบท วิเคราะห์จุดมุ่งหมายของหลักสูตร โดยแบ่งออกเป็น 4 ส่วน ได้แก่ ศึกษาเอกสารหลักสูตร แบบสอบถาม การสัมภาษณ์และการสังเกต

ก. เอกสารหลักสูตร

จากการศึกษาเอกสารหลักสูตรพบว่า ในด้านจุดมุ่งหมายของหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต เอกชนาฏศิลป์และการละคร ระดับอนุปริญญา ของสภาการฝึกหัดครู พุทธศักราช 2528 มีความครอบคลุมทั้ง 3 ด้าน คือ ด้าน พุทธินิสัย จิตนิสัย และทักษะนิสัย ซึ่งตรงตามแนวการจำแนกจุดมุ่งหมายการศึกษาของบลูม

ข. แบบสอบถาม

การวิเคราะห์จุดมุ่งหมายของหลักสูตร จากการสอบถามความคิดเห็นของอาจารย์ นักศึกษา และผู้สำเร็จการศึกษา ปรากฏผลดังตาราง 2 และ ตาราง 3

ตาราง 2 ความคิดเห็นของอาจารย์ นักศึกษา และ ผู้สำเร็จการศึกษา เกี่ยวกับจุดมุ่งหมายของหลักสูตร

จุดมุ่งหมาย	อาจารย์		นักศึกษา		ผู้สำเร็จการศึกษา	
	$\bar{X}$	S	$\bar{X}$	S	$\bar{X}$	S
1. มีความชัดเจนทางภาษา และเข้าใจง่าย.....	2.706	0.470	2.809	0.495	2.286	0.914
2. ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีทักษะ ความสามารถในกิจกรรมนาฏศิลป์	2.706	0.772	3.064	0.704	2.714	0.469
3. ส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถนำ ทักษะไปถ่ายทอดและบริการสังคม	2.647	0.606	2.872	0.741	2.714	0.726
4. ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีความรักและ ศรัทธาในอาชีพครูนาฏศิลป์.....	2.412	0.618	2.979	0.766	3.143	0.663
5. ส่งเสริมให้ผู้เรียนเห็นความสำคัญ ของอาชีพครูนาฏศิลป์.....	2.559	0.624	3.021	0.766	2.714	0.914
6. ส่งเสริมให้ผู้เรียนรักศิลปวัฒนธรรม ประจำชาติ.....	3.059	0.243	3.085	0.747	2.714	0.994
7. ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีความคิดริเริ่ม สร้างสรรค์.....	2.824	0.529	3.021	0.766	2.714	0.825
8. ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีสติปัญญา เฉลียวฉลาด.....	2.549	0.514	2.809	0.613	2.714	0.914
9. ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีความรับผิดชอบ ร่วมกัน.....	3.000	0.354	3.021	0.571	2.429	1.016

ตาราง 2 (ต่อ)

จุดมุ่งหมาย	อาจารย์		นักศึกษา		ผู้สำเร็จการศึกษา	
	$\bar{X}$	S	$\bar{X}$	S	$\bar{X}$	S
10. ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีบุคลิกภาพ เหมาะสมกับการเป็นครูนาฏศิลป์.	2.529	0.800	3.064	0.673	2.929	0.730
11. สอดคล้องกับคุณลักษณะของ ครูนาฏศิลป์ตามที่ชุมชนต้องการ..	2.235	0.725	2.723	0.649	2.286	0.914
12. สอดคล้องกับคุณลักษณะของ ครูนาฏศิลป์ตามที่โรงเรียนต้องการ	2.176	0.636	2.702	0.720	2.429	0.646
13. เน้นการนำความรู้ไปใช้สอนใน ระดับประถมศึกษา.....	2.294	0.686	2.851	0.659	2.286	0.825
14. เน้นการนำความรู้ไปใช้สอนใน ระดับมัธยมศึกษา.....	2.647	0.786	2.553	0.717	2.500	0.760
15. สอดคล้องกับความต้องการ ของผู้เรียน.....	2.647	0.786	2.851	0.722	2.357	0.633
16. เหมาะสมกับสภาพสังคมปัจจุบัน..	2.471	0.717	2.681	0.695	1.929	0.616
17. สามารถนำไปปฏิบัติได้.....	2.882	0.600	3.106	0.667	2.500	0.650
รวมเฉลี่ย	2.606	0.533	2.895	0.620	2.550	0.698

จากตาราง 2 เมื่อพิจารณาคะแนนเฉลี่ยรวม อาจารย์เห็นว่าจุดมุ่งหมายของหลักสูตรว่ามีความเหมาะสมมาก ที่เหมาะสมน้อยมีเพียง 7 ข้อ เรียงลำดับดังนี้ คือ ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีสติปัญญาเฉลียวฉลาด ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีบุคลิกภาพเหมาะสมกับการเป็นครูนาฏศิลป์ เหมาะสมกับสภาพสังคมปัจจุบัน ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีความรักและศรัทธาในอาชีพครูนาฏศิลป์ เน้นการนำความรู้ไปใช้สอนในระดับประถมศึกษา สอดคล้องกับคุณลักษณะของครูนาฏศิลป์ตามที่ชุมชนต้องการ และสอดคล้องกับคุณลักษณะของครูนาฏศิลป์ตามที่โรงเรียนต้องการ

จากความคิดเห็นของนักศึกษาในด้านจุดมุ่งหมายของหลักสูตร เมื่อพิจารณาจากคะแนนเฉลี่ยรวมแล้วนักศึกษาเห็นว่าจุดมุ่งหมายมีความเหมาะสมมาก และเมื่อพิจารณาคะแนนเฉลี่ยรายข้อแล้ว จุดมุ่งหมายของหลักสูตรมีความเหมาะสมมากทุกข้อ

จากความคิดเห็นของผู้สำเร็จการศึกษาในด้านจุดมุ่งหมายของหลักสูตร เมื่อพิจารณาจากคะแนนเฉลี่ยรวมแล้ว ผู้สำเร็จการศึกษาเห็นว่าจุดมุ่งหมายมีความเหมาะสมมาก ที่เหมาะสมน้อยมีเพียง 9 ข้อ เรียงลำดับดังนี้ เน้นการนำความรู้ไปใช้สอนในระดับมัธยมศึกษา สามารถนำไปปฏิบัติได้ ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีความรับผิดชอบร่วมกัน สอดคล้องกับคุณลักษณะของครูนาฏศิลป์ตามที่โรงเรียนต้องการ สอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียน มีความชัดเจนทางภาษาและเข้าใจง่าย สอดคล้องกับคุณลักษณะของครูนาฏศิลป์ตามที่ชุมชนต้องการ เน้นการนำความรู้ไปใช้สอนในระดับประถมศึกษา และเหมาะสมกับสภาพสังคมปัจจุบัน

การประเมินบริบทในด้านจุดมุ่งหมาย เมื่อพิจารณาความเหมาะสมของจุดมุ่งหมายจากความคิดเห็นของ อาจารย์ นักศึกษา และผู้สำเร็จการศึกษา พบว่า ส่วนมากมีความคิดเห็นสอดคล้องกัน มีบางข้อที่มีความคิดเห็นแตกต่างกันได้แก่จุดมุ่งหมายข้อ 1 มีความชัดเจนทางภาษาและเข้าใจง่าย อาจารย์ และนักศึกษา เห็นว่าเหมาะสมมากแต่ผู้สำเร็จการศึกษาเห็นว่าเหมาะสมน้อย จุดมุ่งหมายข้อ 4 ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีความรักและศรัทธาในอาชีพครูนาฏศิลป์ อาจารย์เห็นว่าเหมาะสมน้อย แต่นักศึกษาและผู้สำเร็จการศึกษาเห็นว่าเหมาะสมมาก จุดมุ่งหมายข้อ 8 ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีสติปัญญาเฉลียวฉลาด อาจารย์เห็นว่าเหมาะสมน้อย แต่นักศึกษาและผู้สำเร็จการศึกษาเห็นว่าเหมาะสมมาก จุดมุ่งหมายข้อ 10 ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีบุคลิกภาพเหมาะสมกับการเป็นครูนาฏศิลป์ อาจารย์เห็นว่าเหมาะสมน้อย แต่นักศึกษาและผู้สำเร็จ การศึกษาเห็นว่าเหมาะสมมาก จุดมุ่งหมายข้อ 11

สอดคล้องกับคุณลักษณะของครูนาฏศิลป์ ตามที่ชุมชนต้องการ อาจารย์และผู้สำเร็จการศึกษาเห็นว่าเหมาะสมน้อย แต่นักศึกษาเห็นว่าเหมาะสมมาก จุดมุ่งหมายข้อ 12 สอดคล้องกับคุณลักษณะของครูนาฏศิลป์ตามที่โรงเรียนต้องการ อาจารย์และผู้สำเร็จการศึกษาเห็นว่าเหมาะสมน้อย แต่นักศึกษาเห็นว่าเหมาะสมมาก จุดมุ่งหมายข้อ 13 เน้นการนำความรู้ไปใช้สอนในระดับประถมศึกษา อาจารย์และผู้สำเร็จการศึกษาเห็นว่าเหมาะสมน้อย แต่นักศึกษาเห็นว่าเหมาะสมมาก จุดมุ่งหมายข้อ 16 เหมาะสมกับสภาพสังคมปัจจุบัน อาจารย์และผู้สำเร็จการศึกษาเห็นว่าเหมาะสมน้อย แต่นักศึกษาเห็นว่าเหมาะสมมาก และจุดมุ่งหมายข้อ 17 สามารถนำไปปฏิบัติได้ อาจารย์และผู้สำเร็จการศึกษาเห็นว่าเหมาะสมมากแต่นักศึกษาเห็นว่าเหมาะสมน้อย

ค. การสัมภาษณ์

การสัมภาษณ์อาจารย์ผู้สอนหลักสูตรศิลปศาสตร์ วิชาเอกนาฏศิลป์และการละคร ระดับอนุปริญญา ของสภาการฝึกหัดครู พุทธศักราช 2528 ในวิทยาลัยครู จำนวน 15 คน นักศึกษาหลักสูตรศิลปศาสตร์ วิชาเอกนาฏศิลป์และการละคร ระดับอนุปริญญา ของสภาการฝึกหัดครู พุทธศักราช 2528 จำนวน 30 คน และผู้สำเร็จการศึกษหลักสูตรศิลปศาสตร์ วิชาเอกนาฏศิลป์และการละคร ตามระดับอนุปริญญา ของสภาการฝึกหัดครู พุทธศักราช 2528 จำนวน 10 คน เพื่อให้ได้ข้อมูลเพิ่มเติมเกี่ยวกับจุดมุ่งหมายของหลักสูตรปรากฏ ดังตาราง 3

ตาราง 3 ความคิดเห็นของอาจารย์ผู้สอนวิชาเอกนาฏศิลป์และการละคร จากการสัมภาษณ์เกี่ยวกับ
จุดมุ่งหมายของหลักสูตร

ลำดับที่	ข้อความ	ความถี่
	<u>จุดมุ่งหมาย</u>	
1	จุดมุ่งหมายไม่เหมาะสมกับสภาพสังคมปัจจุบัน	12
2	จุดมุ่งหมายบางข้อมีความหมายกว้างเกินไป เช่น ให้มีเจตคติและ ค่านิยมในการอนุรักษ์ ส่งเสริมนาฏศิลป์ และศิลปะการแสดง	10
3	จุดมุ่งหมายมีความเหมาะสมกับหลักสูตร	8
4	จุดมุ่งหมายขาดความชัดเจนของภาษา	4
	<u>ข้อเสนอแนะ</u>	
1	จุดมุ่งหมายควรให้สอดคล้องกับปรัชญาของสภาการฝึกหัดครู	8
2	จุดมุ่งหมายควรเรียงลำดับความสำคัญก่อนหลัง เช่น พุทธินิสัย จิตนิสัย และทักษะนิสัย	3

จากตาราง 3 แสดงว่าอาจารย์ส่วนหนึ่งมีความคิดเห็นเกี่ยวกับจุดมุ่งหมายของหลักสูตร
ศิลปศาสตร์ วิชาเอกนาฏศิลป์และการละคร ระดับอนุปริญญา ของสภาการฝึกหัดครู พุทธศักราช 2528
ว่าจุดมุ่งหมายบางข้อยังไม่เหมาะสม เช่น จุดมุ่งหมายยังไม่เหมาะสมกับสภาพสังคมปัจจุบัน และจุด
มุ่งหมายกว้างเกินไป

ตาราง 4 ความคิดเห็นของนักศึกษาวิชาเอกนาฏศิลป์และการละคร จากการสัมภาษณ์เกี่ยวกับจุดมุ่งหมายของหลักสูตร

ลำดับที่	ข้อความ	ความถี่
	<u>จุดมุ่งหมาย</u>	
1	จุดมุ่งหมายซ้ำซ้อน	26
2	ตั้งจุดมุ่งหมายไว้สูงเกินไป จนไม่สามารถนำไปปฏิบัติได้	25
3	จุดมุ่งหมายไม่สอดคล้องกับความต้องการของสังคม	22
4	จุดมุ่งหมายชัดเจนเข้าใจง่าย	21
	<u>ข้อเสนอแนะ</u>	
1	การกำหนดจุดมุ่งหมายควรสำรวจความต้องการของสังคม	25
2	ควรตั้งจุดมุ่งหมายเป็นกลาง ๆ เพื่อให้สามารถนำไปปฏิบัติได้	24
3	ควรตั้งจุดมุ่งหมายให้ตรงกับปรัชญาของสภาการฝึกหัดครู	20

จากตาราง 4 แสดงว่านักศึกษาวิชาเอกนาฏศิลป์และการละคร ตามหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิตปริญญา ของสภาการฝึกหัดครู พุทธศักราช 2528 ส่วนหนึ่งมีความคิดเห็นเกี่ยวกับจุดมุ่งหมายว่า จุดมุ่งหมายยังมีความซ้ำซ้อน และตั้งจุดมุ่งหมายไว้สูงเกินไปจนไม่สามารถนำไปปฏิบัติได้ จุดมุ่งหมายไม่สอดคล้องกับความต้องการของสังคม

ตาราง 5 ความคิดเห็นของผู้สำเร็จการศึกษาวិชาเอกนาฏศิลป์และการละคร จากการสัมภาษณ์
เกี่ยวกับจุดมุ่งหมายของหลักสูตร

ลำดับที่	ข้อความ	ความถี่
	<u>จุดมุ่งหมาย</u>	
1	จุดมุ่งหมายไม่สอดคล้องกับความต้องการของสังคม	10
2	จุดมุ่งหมายซ้ำซ้อน	10
3	ตั้งจุดมุ่งหมายไว้สูงเกินไป จนไม่สามารถนำไปปฏิบัติได้	8
4	จุดมุ่งหมายชัดเจนเข้าใจง่าย	7
	<u>ข้อเสนอแนะ</u>	
1	ควรปรับปรุงจุดมุ่งหมายให้เป็นกลาง ๆ สามารถนำไปปฏิบัติได้	10
2	ควรเขียนจุดมุ่งหมายให้ชัดเจน	9
3	ควรตั้งจุดมุ่งหมายให้ตรงกับปรัชญาของการฝึกหัดครู	8

จากตาราง 5 แสดงว่าผู้สำเร็จการศึกษาวิชาเอกนาฏศิลป์และการละคร ตามหลักสูตร
ศิลปศาสตร์ ระดับอนุปริญญา ของสภาการฝึกหัดครู พุทธศักราช 2528 บางส่วนมีความคิดเห็นเกี่ยวกับ
จุดมุ่งหมายว่า จุดมุ่งหมายไม่สอดคล้องกับความต้องการของสังคม จุดมุ่งหมายซ้ำซ้อน และตั้งจุดมุ่งหมาย
ไว้สูงเกินไป จนไม่สามารถนำไปปฏิบัติได้

สรุปการประเมินบริบท

การประเมินบริบทในด้านจุดมุ่งหมายของหลักสูตร จากการศึกษาเอกสารพบว่าจุดมุ่งหมายของหลักสูตรศิลปศาสตร วิชาเอกนาฏศิลป์และการละคร ระดับอนุปริญญา ของสภาการฝึกหัดครู พุทธศักราช 2528 กับจุดมุ่งหมายทั่วไปของหลักสูตรสภาการฝึกหัดครูครอบคลุมทั้ง 3 ด้าน คือ ด้านพุทธิพิสัย จิตพิสัย และทักษะพิสัย ซึ่งตรงตามแนวการจำแนกจุดมุ่งหมายการศึกษาของบลูม การประเมินบริบทในด้านจุดมุ่งหมายของหลักสูตรจากอาจารย์ นักศึกษา และผู้สำเร็จการศึกษา โดยประเมินจากแบบสอบถาม การสัมภาษณ์ และการสังเกตพบว่า จุดมุ่งหมายไม่เหมาะสมกับสภาพสังคมปัจจุบัน จุดมุ่งหมายบางข้อมีความหมายกว้างเกินไป จุดมุ่งหมายไม่สอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียน ความต้องการของชุมชน ความต้องการของโรงเรียน ไม่เน้นการนำความรู้ไปใช้สอนในระดับประถมศึกษา และตั้งจุดมุ่งหมายไว้สูงเกินไป

ตอนที่ 2 การวิเคราะห์ปัจจัยเบื้องต้น ได้แก่การวิเคราะห์โครงสร้าง เนื้อหา อุปกรณ์ การเรียนการสอน ตำราเรียน และสถานที่เรียน โดยแบ่งออกเป็น 4 ส่วน คือ จากเอกสารหลักสูตร แบบสอบถาม การสัมภาษณ์ และการสังเกต

จากเอกสารหลักสูตร

ก. โครงสร้างของหลักสูตร

โครงสร้างของหลักสูตร ผู้วิจัยได้พิจารณาเปรียบเทียบจำนวนหน่วยกิตของหมวดวิชาพื้นฐานทั่วไป หมวดวิชาเฉพาะด้าน และหมวดวิชาเลือกเสรีของหลักสูตรศิลปศาสตร วิชาเอกนาฏศิลป์และการละคร ระดับอนุปริญญา ของสภาการฝึกหัดครู พุทธศักราช 2528 กับหน่วยกิตของสภาการฝึกหัดครูตามเกณฑ์มาตรฐานระดับอนุปริญญา ดังตาราง 6

ตาราง 6 เปรียบเทียบจำนวนหน่วยกิตของหลักสูตรศิลปศาสตร วิชาเอกนาฏศิลป์และการละคร ระดับอนุปริญญา ของสภาการฝึกหัดครู พุทธศักราช 2528 กับจำนวนหน่วยกิตตามเกณฑ์ของ สภาการฝึกหัดครูตามเกณฑ์มาตรฐานระดับอนุปริญญา

	จำนวนหน่วยกิตในแต่ละหมวดวิชา			รวม
	หมวด วิชาพื้นฐานทั่วไป	หมวด วิชาเฉพาะด้าน	หมวด วิชาเลือกเสรี	
หลักสูตรการฝึกหัดครู	16	50 - 70	4	70 - 90
หลักสูตรศิลปศาสตร วิชาเอกนาฏศิลป์และ การละคร	16	55	4	75

จากตาราง 6 แสดงให้เห็นว่าโครงสร้างของหลักสูตรศิลปศาสตร วิชาเอกนาฏศิลป์ และการละคร ระดับอนุปริญญา ของสภาการฝึกหัดครู พุทธศักราช 2528 เป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐาน ของหลักสูตรที่สภาการฝึกหัดครูกำหนดไว้

เปรียบเทียบจำนวนชั่วโมงระหว่างภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติของหมวดวิชาพื้นฐานทั่วไปกับ
หมวดวิชาเฉพาะด้าน ดังตาราง 7

ตาราง 7 เปรียบเทียบจำนวนชั่วโมงภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติในหมวดวิชาพื้นฐานทั่วไปกับหมวดวิชา
เฉพาะด้าน ในหลักสูตรศิลปศาสตร วิชาเอกนาฏศิลป์และการละคร ระดับอนุปริญญา ของสภา
การฝึกหัดครู พุทธศักราช 2528

วิชา	หมวดวิชาพื้นฐานทั่วไป	ร้อยละ	หมวดวิชาเฉพาะด้าน	ร้อยละ
ภาคทฤษฎี	78	100	45	44.5
ภาคปฏิบัติ	--	--	56	55.5
รวม	78	100	101	100

จากตาราง 7 แสดงให้เห็นว่าหลักสูตรศิลปศาสตร วิชาเอกนาฏศิลป์และการละคร
ระดับอนุปริญญา ของสภาการฝึกหัดครู พุทธศักราช 2528 จำนวนชั่วโมงหมวดวิชาพื้นฐานทั่วไป
ภาคทฤษฎี คิดเป็นร้อยละ 100 ส่วนภาคปฏิบัติ ไม่มี

สำหรับหมวดวิชาเฉพาะด้านจำนวนชั่วโมงภาคทฤษฎีคิดเป็นร้อยละ 44.5 ส่วนภาคปฏิบัติ
คิดเป็นร้อยละ 55.5

2. เนื้อหาของหลักสูตร

การวิเคราะห์เนื้อหาของหลักสูตร กับความสอดคล้องกับจุดมุ่งหมายของหลักสูตรศิลปศาสตร
วิชาเอกนาฏศิลป์และการละคร ระดับอนุปริญญา ของสภาการฝึกหัดครู พุทธศักราช 2528 ผลการ
วิเคราะห์ดังตาราง 8

ตาราง 8 ความสอดคล้องของเนื้อหา กับจุดมุ่งหมายของหลักสูตรศิลปศาสตร วิชาเอกนาฏศิลป์และ
การละคร

เนื้อหา	จุดมุ่งหมายของหลักสูตร		
	ข้อ 1	ข้อ 2	ข้อ 3
1. หมวดวิชาพื้นฐานทั่วไป			
1.1 กลุ่มวิชาภาษาและการสื่อสาร		✓	
2611201 การใช้ภาษาไทย		✓	
2611202 วาทการ		✓	
2611204 การอ่านทั่วไป		✓	
2621103 Readings in English for			
General Purposes		✓	
2621106 Foundation English 1		✓	
2621107 Foundation English 2		✓	
2621108 Foundation English 3		✓	
2621109 Foundation English 4		✓	
1.2 กลุ่มวิชามนุษยศาสตร์			
2121201 จิตวิทยาทั่วไป		✓	

ตาราง 8 ต่อ

เนื้อหา	จุดมุ่งหมายของหลักสูตร		
	ข้อ 1	ข้อ 2	ข้อ 3
2122503 มนุษย์สัมพันธ์		✓	
2631101 ห้องสมุดและการศึกษาค้นคว้า		✓	
2641716 สุนทรียะทางทัศนศิลป์		✓	
2651501 สิ่งคตินิยม		✓	
2661701 สุนทรียะของนาฏศิลป์ไทย	✓	✓	✓
2671101 ปรัชญาเบื้องต้น		✓	
2671102 ตรรกวิทยาทั่วไป		✓	
2671201 พุทธศาสนา		✓	
2671202 จริยธรรมกับชีวิต		✓	
2682302 วัฒนธรรมไทย		✓	
1.3 กลุ่มวิชาสังคมศาสตร์		✓	
26861401 มนุษย์กับสังคม		✓	
2682503 ประชากรกับการพัฒนาคุณภาพชีวิต		✓	
2691201 เหตุการณ์โลกปัจจุบัน 1		✓	
2711201 ภูมิศาสตร์เศรษฐกิจ		✓	
2712204 มนุษย์และสิ่งแวดล้อม		✓	
2721101 พื้นฐานการเมืองและการปกครอง ของไทย		✓	
2721201 ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับกฎหมาย		✓	
4612201 เศรษฐกิจในชีวิตประจำวัน		✓	

ตาราง 8 ต่อ

เนื้อหา	จุดมุ่งหมายของหลักสูตร		
	ข้อ 1	ข้อ 2	ข้อ 3
4613302 การพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม		✓	
4631101 การสหกรณ์เบื้องต้น		✓	
1.4 กลุ่มวิชาคณิตศาสตร์วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี			
3101003 วิทยาศาสตร์เพื่อสุขภาพ		✓	
3101004 วิทยาศาสตร์เพื่อชีวิต 1		✓	
3101005 วิทยาศาสตร์เพื่อชีวิต 2		✓	
3101006 วิทยาศาสตร์พัฒนาชีวิต 1		✓	
3101007 วิทยาศาสตร์พัฒนาชีวิต 2		✓	
3101008 คณิตศาสตร์เพื่อชีวิต 1		✓	
3101009 คณิตศาสตร์เพื่อชีวิต 2		✓	
3101010 คณิตศาสตร์พัฒนาชีวิต		✓	
2. หมวดวิชาเฉพาะด้าน			
2.1 กลุ่มวิชาเนื้อหา			
รายวิชาเอก			
<u>บังคับ</u>			
2661101 ประวัติการละครไทย	✓	✓	✓
2661201 รำพื้นฐาน 1	✓	✓	✓
2331203 กิจกรรมพ่อนรำ 1 (เบ็ดเตล็ด 1)	✓	✓	✓
2661204 รำพื้นฐาน 2	✓	✓	✓

ตาราง 8 ต่อ

เนื้อหา	จุดมุ่งหมายของหลักสูตร		
	ข้อ 1	ข้อ 2	ข้อ 3
2661301 เพลงไทย 1	✓	✓	✓
2661401 การแสดงหุ่น	✓	✓	✓
2613406 วรรณกรรมปัจจุบัน	✓	✓	✓
2613407 วรรณคดีการละคร	✓	✓	✓
2661601 การแต่งกายและแต่งหน้า	✓	✓	✓
2624411 Introduction to English & American Drama	✓	✓	✓
2663112 ละครและการแสดงสำหรับเด็ก	✓	✓	✓
2332206 กิจกรรมพ็อนรำ 2 (ระบำมาตรฐาน)	✓	✓	✓
2663210 การประดิษฐ์ท่ารำ - เต็ม 1	✓	✓	✓
2663213 การจัดแสดงวิพิธทัศนา	✓	✓	✓
2662602 เทคนิค การสร้าง ฉาก แสงเสียง	✓	✓	✓
2662702 หลักการประพันธ์บทละคร	✓	✓	✓
<u>เลือก</u> ให้เลือกเรียนรายวิชาต่อไปนี้			
2661102 ประวัติบุคคลสำคัญในวงการ นาฏศิลป์ไทย	✓	✓	✓
2662105 บ่อเกิดรามเกียรติ์	✓	✓	✓
2662106 ประวัติตัวละครและสถานที่สำคัญ ในเรื่องรามเกียรติ์	✓	✓	✓
2662107 การเขียนบทและการตัดต่อบทละคร	✓	✓	✓

ตาราง 8 ต่อ

เนื้อหา	จุดมุ่งหมายของหลักสูตร		
	ข้อ 1	ข้อ 2	ข้อ 3
2663109 นารายณ์สิบปาง	✓	✓	✓
2663111 การแสดงและการกำกับการแสดง	✓	✓	✓
2662205 หน้าพาทย์ 1	✓	✓	✓
2662207 กิจกรรมพ่อนรำ 3	✓	✓	✓
2663209 ฉุยฉาย	✓	✓	✓
2663211 นาฏศิลป์พื้นเมือง 2	✓	✓	✓
2663212 กิจกรรมพ่อนรำ 4	✓	✓	✓
2664216 กิจกรรมพ่อนรำ 5	✓	✓	✓
2662302 เพลงไทย 2	✓	✓	✓
2663303 เพลงไทย 3	✓	✓	✓
2662402 หุ่นกระบอก 1	✓	✓	✓
2661501 ละครตะวันออก	✓	✓	✓
2662503 นาฏศิลป์สากล (บัลเลต์ 1)	✓	✓	✓
2663504 นาฏศิลป์สากล (บัลเลต์ 2)	✓	✓	✓
2664505 นาฏศิลป์สากล (โมเดิร์น)	✓	✓	✓
2663604 การแต่งกายและแต่งหน้า 2	✓	✓	✓
2.2 กลุ่มวิชาวิทยาการจัดการ	✓	✓	✓
<u>บังคับ</u>			
4621101 หลักการตลาด		✓	
4641101 องค์การและการจัดการ		✓	

ตาราง 8 ต่อ

เนื้อหา	จุดมุ่งหมายของหลักสูตร		
	ข้อ 1	ข้อ 2	ข้อ 3
4641201 ธุรกิจเบื้องต้น		✓	
4651101 หลักการบัญชี		✓	
2.3 กลุ่มวิชาปฏิบัติการและฝึกประสบการณ์วิชาชีพ		✓	
2662801 ฝึกงาน		✓	

จากตาราง 8 แสดงให้เห็นว่า เนื้อหาของหลักสูตรหมวดวิชาพื้นฐานทั่วไปใน 38 รายวิชา มีเพียงรายวิชาเดียว คือ รายวิชา 2661701 สุนทรียะของนาฏศิลป์ไทยที่สอดคล้องกับจุดมุ่งหมายของ หลักสูตรศิลปศาสตร์ วิชาเอกนาฏศิลป์และการละคร ทั้ง 3 ข้อ คือจุดมุ่งหมายข้อ 1 ให้มีความรู้ ความชำนาญในสาขานาฏศิลป์ไทย เพื่อเป็นพื้นฐานในการประกอบอาชีพ จุดมุ่งหมายข้อ 2 ให้มี ประสบการณ์สามารถนำไปใช้หรือหาความรู้เพิ่มเติมศึกษาต่อในระดับสูง และจุดมุ่งหมายข้อที่ 3 ให้มี เจตคติและค่านิยมในการอนุรักษ์ส่งเสริมนาฏศิลป์และศิลปการแสดง สำหรับรายวิชาอื่น ๆ ในหมวด พื้นฐานทั่วไปสอดคล้องกับจุดมุ่งหมายของหลักสูตรเพียงข้อเดียว คือ ข้อที่ 2 ให้มีประสบการณ์สามารถ นำไปใช้หรือหาความรู้เพิ่มเติมศึกษาต่อในระดับสูง ส่วนหมวดรายวิชาเฉพาะด้านใน 36 รายวิชา สอดคล้องกับจุดมุ่งหมายของหลักสูตรศิลปศาสตร์วิชาเอกนาฏศิลป์และการละครทั้ง 3 ข้อ

สรุปได้ว่าเนื้อหาในหมวดวิชาพื้นฐานทั่วไปสนับสนุนจุดมุ่งหมายในข้อที่ 2 มากที่สุด สำหรับ เนื้อหาในหมวดวิชาเฉพาะด้านสนับสนุนจุดมุ่งหมายทั้ง 3 ข้อ

การวิเคราะห์ปัจจัยเบื้องต้นจากแบบสอบถาม

การวิเคราะห์ปัจจัยเบื้องต้นจากแบบสอบถาม ได้แก่วิเคราะห์โครงสร้าง เนื้อหา
อุปกรณ์การเรียนการสอน ตำราเรียน และสถานที่เรียน ผลการวิเคราะห์ปรากฏดังตาราง 9
ตาราง 10 และตาราง 11

ตาราง 9 ความคิดเห็นของอาจารย์ นักศึกษาและผู้สำเร็จการศึกษาเกี่ยวกับโครงสร้างของหลักสูตร

โครงสร้างของหลักสูตร	อาจารย์		นักศึกษา		ผู้สำเร็จการศึกษา	
	$\bar{X}$	S	$\bar{X}$	S	$\bar{X}$	S
1. จำนวนหน่วยกิตที่จะต้องเรียนตลอดหลักสูตร 2 ปี มีความเหมาะสม...	2.765	0.437	2.723	0.772	2.571	0.938
2. จำนวนหน่วยกิตที่เรียนตลอดหลักสูตรในหมวดวิชาเอกมีความเหมาะสม...	2.765	0.437	2.702	0.689	2.786	0.699
3. จำนวนหน่วยกิตที่เรียนในภาคทฤษฎีมีความเหมาะสม.....	2.882	0.332	2.574	0.715	2.643	0.745
4. จำนวนหน่วยกิตที่เรียนในภาคปฏิบัติมีความเหมาะสม.....	2.765	0.562	2.617	0.739	2.550	0.760
5. จำนวนหน่วยกิตในแต่ละรายวิชาของภาคทฤษฎี มีความเหมาะสม...	2.706	0.470	2.511	0.688	2.429	0.938
6. จำนวนหน่วยกิตในแต่ละรายวิชาของภาคปฏิบัติ มีความเหมาะสม...	2.824	0.529	2.596	0.681	2.929	0.616
รวมเฉลี่ย	2.784	0.420	2.621	0.673	2.643	0.725

จากตาราง 9 เมื่อพิจารณาคะแนนเฉลี่ยรวม อาจารย์เห็นว่าโครงสร้างของหลักสูตรมีความเหมาะสมมาก และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อแล้ว อาจารย์เห็นว่าโครงสร้างของหลักสูตรมีความเหมาะสมมากทุกข้อ

ความคิดเห็นของนักศึกษา ในด้านโครงสร้างของหลักสูตร เมื่อพิจารณาคะแนนเฉลี่ยรวม นักศึกษาเห็นว่าโครงสร้างของหลักสูตรมีความเหมาะสมมาก มีเพียงข้อเดียวที่นักศึกษาเห็นว่ามี ความเหมาะสมน้อย คือ จำนวนหน่วยกิตในแต่ละรายวิชาของภาคทฤษฎีมีความเหมาะสม

ความคิดเห็นของผู้สำเร็จการศึกษา ในด้านโครงสร้างของหลักสูตร เมื่อพิจารณาคะแนนเฉลี่ยรวมผู้สำเร็จการศึกษาเห็นว่า โครงสร้างของหลักสูตรมีความเหมาะสมมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อแล้วผู้สำเร็จการศึกษาเห็นว่า โครงสร้างของหลักสูตร ส่วนใหญ่มีความเหมาะสมมาก มีเพียงข้อเดียวที่ผู้สำเร็จการศึกษาเห็นว่าเหมาะสมน้อย คือ จำนวนหน่วยกิตในแต่ละรายวิชาของภาคทฤษฎีมีความเหมาะสม

สรุปได้ว่า โดยส่วนรวมทั้งอาจารย์ นักศึกษาและผู้สำเร็จการศึกษามีความเห็นสอดคล้องกันว่าโครงสร้างของหลักสูตรส่วนใหญ่มีความเหมาะสมมาก ที่ยังไม่เหมาะสม คือ จำนวนหน่วยกิตในแต่ละรายวิชาของภาคทฤษฎี

ตาราง 10 ความคิดเห็นของอาจารย์ นักศึกษาและผู้สำเร็จการศึกษา เกี่ยวกับเนื้อหาของหลักสูตร

เนื้อหาหลักสูตร	อาจารย์		นักศึกษา		ผู้สำเร็จการศึกษา	
	$\bar{X}$	S	$\bar{X}$	S	$\bar{X}$	S
1. หลักสูตรมีเนื้อหาน่าสนใจ.....	2.882	0.332	2.745	0.607	2.571	0.756
2. หลักสูตรเน้นภาคปฏิบัติมาก.....	2.882	0.600	2.894	0.634	2.571	0.938
3. หลักสูตรเน้นภาคทฤษฎีมาก.....	2.529	0.514	2.489	0.688	2.286	0.726
4. รายวิชาในหลักสูตรเป็นความรู้ใหม่ที่ทันสมัย.....	2.353	0.702	2.426	0.801	2.214	0.802
5. รายวิชาในหลักสูตรเป็นพื้นฐานทางนาฏศิลป์ทั่วไป.....	3.118	0.332	2.617	0.677	2.643	0.497
6. มีปริมาณเหมาะสมกับจำนวนหน่วยกิต	2.647	0.606	2.511	0.688	2.286	0.726
7. สอดคล้องกับเวลาที่กำหนดให้เรียน....	2.529	0.624	2.532	0.718	2.786	0.579
8. สามารถนำไปถ่ายทอดและ บริการสังคม.....	2.588	0.712	2.681	0.594	2.429	0.938
9. เนื้อหาวิชาในหลักสูตรมีความ ซ้ำซ้อนกัน.....	1.824	0.616	2.510	0.742	2.500	0.824
รวมเฉลี่ย	2.745	0.474	2.597	0.638	2.476	0.687

จากตาราง 10 เมื่อพิจารณาคะแนนเฉลี่ยรวม อาจารย์เห็นว่าเนื้อหาหลักสูตรว่ามีความเหมาะสมมาก และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อแล้วอาจารย์เห็นว่าเนื้อหาของหลักสูตรมีความเหมาะสมมาก ที่เห็นว่าเหมาะสมน้อยมีเพียง 4 ข้อ เรียงตามลำดับดังนี้ หลักสูตรเน้นภาคทฤษฎีมาก สอดคล้องเวลาที่กำหนดให้เรียน รายวิชาในหลักสูตรเป็นความรู้ใหม่ที่ทันสมัยและเนื้อหาวิชาในหลักสูตรมีความซ้ำซ้อน

ความคิดเห็นของนักศึกษาในด้านเนื้อหาของหลักสูตร เมื่อพิจารณาคะแนนเฉลี่ยรวม นักศึกษาเห็นว่า เนื้อหาของหลักสูตรมีความเหมาะสมมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อแล้วนักศึกษาเห็นว่า เนื้อหาของหลักสูตรส่วนใหญ่มีความเหมาะสมมาก ที่เห็นว่าเหมาะสมน้อยมีเพียง 5 ข้อ เรียงลำดับดังนี้ สอดคล้องเวลาที่กำหนดให้เรียน มีปริมาณเหมาะสมกับจำนวนหน่วยกิต เนื้อหาวิชาในหลักสูตรมีความซ้ำซ้อนกัน หลักสูตรเน้นภาคทฤษฎีมากและรายวิชาในหลักสูตรเป็นความรู้ใหม่ที่ทันสมัย

ความคิดเห็นของผู้สำเร็จการศึกษา ในด้านเนื้อหาของหลักสูตร เมื่อพิจารณาคะแนนเฉลี่ยรวม ผู้สำเร็จการศึกษาเห็นว่าเนื้อหาของหลักสูตรมีความเหมาะสมน้อยและเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อแล้วผู้สำเร็จการศึกษาเห็นว่าเนื้อหาของหลักสูตรส่วนใหญ่มีความเหมาะสมน้อย

การประเมินปัจจัยเบื้องต้นในด้านเนื้อหาของหลักสูตร เมื่อพิจารณาคะแนนเฉลี่ยรวม อาจารย์และนักศึกษาเห็นว่าเหมาะสมมาก แต่ผู้สำเร็จการศึกษาเห็นว่าเหมาะสมน้อย มีบางข้อที่มีความเห็นสอดคล้องกันว่าเนื้อหาเหมาะสมมาก คือ ในข้อ 1 หลักสูตรมีเนื้อหาที่น่าสนใจข้อ 2 หลักสูตรเน้นภาคปฏิบัติมาก และข้อ 5 รายวิชาในหลักสูตรเป็นพื้นฐานทางนาฏศิลป์ทั่วไป สำหรับที่มีความคิดเห็นแตกต่างกันคือข้อ 6 มีปริมาณเหมาะสมกับจำนวนหน่วยกิต อาจารย์เห็นว่าเหมาะสมมาก แต่นักศึกษาและผู้สำเร็จการศึกษาเห็นว่าเหมาะสมน้อย ข้อ 7 สอดคล้องเวลาที่กำหนดให้เรียน อาจารย์และนักศึกษาเห็นว่าเหมาะสมน้อย แต่ผู้สำเร็จการศึกษาเห็นว่าเหมาะสมมาก ข้อ 8 สามารถนำไปถ่ายทอดและบริการสังคม อาจารย์และนักศึกษามีความเห็นว่าเหมาะสมมาก แต่ผู้สำเร็จการศึกษาเห็นว่าเหมาะสมน้อย และบางข้อที่อาจารย์ นักศึกษาและผู้สำเร็จการศึกษามีความเห็นสอดคล้องกันว่าเหมาะสมน้อย คือ ข้อ 3 หลักสูตรเน้นภาคทฤษฎีมาก ข้อ 4 รายวิชาในหลักสูตรเป็นความรู้ใหม่ที่ทันสมัยและข้อ 9 เนื้อหาวิชาในหลักสูตรมีความซ้ำซ้อนกัน

ตาราง 11 ความคิดเห็นของอาจารย์และนักศึกษาเกี่ยวกับปัจจัยที่เอื้ออำนวยต่อการเรียนการสอน

ปัจจัยที่เอื้ออำนวยต่อการเรียนการสอน	อาจารย์		นักศึกษา	
	$\bar{X}$	S	$\bar{X}$	S
1. อุปกรณ์การเรียนการสอนมีจำนวนเพียงพอ.....	2.294	0.470	2.362	0.870
2. อุปกรณ์การเรียนการสอนมีคุณภาพดี.....	2.412	0.507	2.277	0.641
3. ความสะดวกในการยืมอุปกรณ์การเรียนการสอน.....	2.176	0.393	2.170	0.702
4. ห้องสมุดมีหนังสือทางด้านนาฏศิลป์ไทยที่ทันสมัย.....	1.824	0.636	2.000	0.626
5. ห้องสมุดมีจำนวนหนังสือทางด้านนาฏศิลป์สากล ที่ทันสมัยเพียงพอ.....	2.412	1.121	1.957	0.624
6. ห้องสมุดมีหนังสือทางด้านนาฏศิลป์สอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียน.....	1.882	0.600	2.149	0.625
7. สถานที่ใช้เรียนภาคปฏิบัติมีความเหมาะสม.....	2.529	0.717	2.681	0.783
8. สถานที่ใช้ในการเปลี่ยนเครื่องแต่งกายมีจำนวนเพียงพอ	2.353	0.702	2.255	0.871
9. สถานที่ใช้ในการเปลี่ยนเครื่องแต่งกายมีความสะดวก..	2.294	0.772	2.021	0.766
10. มีสถานที่เพียงพอสำหรับการเรียน.....	2.471	0.800	2.511	0.831
11. มีสถานที่เพียงพอสำหรับการฝึกซ้อมนอกเวลา.....	2.000	0.791	2.362	0.845
รวมเฉลี่ย	2.241	0.602	2.249	0.690

จากตาราง 11 เมื่อพิจารณาคะแนนเฉลี่ยรวม อาจารย์เห็นว่าปัจจัยที่เอื้ออำนวยต่อการเรียนการสอนในด้านอุปกรณ์การเรียนการสอน ตำราเรียน และสถานที่เรียน มีความเหมาะสมน้อย และเมื่อพิจารณาคะแนนเฉลี่ยเป็นรายข้อแล้ว อาจารย์เห็นว่ามีความเหมาะสมน้อยทุกข้อ

ความคิดเห็นของนักศึกษา ในด้านอุปกรณ์การเรียนการสอน ตำราเรียน และสถานที่เรียน เมื่อพิจารณาคะแนนเฉลี่ยรวมนักศึกษาเห็นว่ามีความเหมาะสมน้อย และเมื่อพิจารณาคะแนนเฉลี่ยเป็นรายข้อแล้ว ปัจจัยที่เอื้ออำนวยต่อการเรียนการสอนส่วนใหญ่มีความเหมาะสมน้อย มีเพียงข้อเดียว ที่เห็นว่ามีความเหมาะสมมาก คือ สถานที่ใช้เรียนภาคปฏิบัติมีความเหมาะสม

ความคิดเห็นของอาจารย์และนักศึกษามีความเห็นสอดคล้องกัน มีเพียงข้อเดียวที่มีความคิดเห็นแตกต่างกันคือ ข้อ 7 สถานที่ใช้เรียนภาคปฏิบัติมีความเหมาะสม อาจารย์เห็นว่าเหมาะสมน้อย แต่นักศึกษาเห็นว่าเหมาะสมมาก

การวิเคราะห์ปัจจัยเบื้องต้นจากการสัมภาษณ์

การสัมภาษณ์อาจารย์ผู้สอนหลักสูตรศิลปศาสตร วิชาเอกนาฏศิลป์และการละคร ระดับ
อนุปริญญา ของสภาการฝึกหัดครู พุทธศักราช 2528 จำนวน 17 คน นักศึกษา 47 คน เพื่อให้ได้
ข้อมูลเพิ่มเติมจากแบบสอบถามในด้านปัจจัยเบื้องต้น ได้แก่ โครงสร้าง เนื้อหา อุปกรณ์การเรียน
การสอน ตำราเรียน และสถานที่เรียน สรุปได้ดังตาราง 12 - ตาราง 24

ตาราง 12 ความคิดเห็นของอาจารย์จากการสัมภาษณ์เกี่ยวกับโครงสร้างของหลักสูตร

ลำดับที่	ข้อความ	ความถี่
	<u>โครงสร้างของหลักสูตร</u>	
1	หมวดวิชาเฉพาะด้านสอดคล้องกับเนื้อหาที่เรียน	14
2	โครงสร้างหลักสูตรเหมาะสมสอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียนที่จะเป็น พื้นฐานศึกษาต่อในระดับสูง	14
3	หมวดวิชาเฉพาะด้าน เนื้อหาที่เรียนมากเกินไป	13
4	เนื้อหาหมวดวิชาเฉพาะด้าน เหมาะสมกับเวลาและหน่วยกิตที่กำหนดให้	3
5	จำนวนหน่วยกิตของหมวดวิชาเฉพาะด้านน้อยเกินไปเมื่อเทียบกับ หมวดวิชาเฉพาะด้านอื่น ๆ	2
	<u>ข้อเสนอแนะ</u>	
1	หมวดวิชาเฉพาะด้านบางวิชาควรตัดทิ้ง เพราะมากเกินไปสำหรับหลักสูตร 2 ปี	12
2	ควรเพิ่มจำนวนหน่วยกิตให้กับหมวดวิชาเฉพาะด้าน	8
3	หมวดวิชาเฉพาะด้านบางวิชามากเกินไปสำหรับนักศึกษา	3
4	ควรเปลี่ยนแปลงหมวดวิชาเฉพาะด้านให้เหมาะสมยิ่งขึ้น	2

จากตาราง 12 แสดงว่า อาจารย์ส่วนหนึ่งมีความคิดเห็นเกี่ยวกับโครงสร้างของหลักสูตรว่าหมวดวิชาเฉพาะด้านสอดคล้องกับเนื้อหาที่เรียน และโครงสร้างหลักสูตรเหมาะสมสอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียนที่จะเป็นพื้นฐานศึกษาต่อในระดับสูง แต่ในหมวดวิชาเฉพาะด้านเนื้อหาที่เรียนมากเกินไปสำหรับหลักสูตร 2 ปี

ตาราง 13 ความคิดเห็นของนักศึกษาจากการสัมภาษณ์เกี่ยวกับโครงสร้างของหลักสูตร

ลำดับที่	ข้อความ	ความถี่
<u>โครงสร้างหลักสูตร</u>		
1	หลักสูตรปัจจุบันไม่เหมาะสมที่นักศึกษาจะออกไปประกอบอาชีพครู	22
2	หลักสูตรปัจจุบันกว้างมาก	20
3	จำนวนหน่วยกิตหมวดวิชาพื้นฐานทั่วไปมากเกินไป	20
4	จำนวนหน่วยกิตหมวดวิชาเฉพาะด้านเหมาะสมกับเวลา	11
5	จำนวนหน่วยกิตในหมวดวิชาเฉพาะด้านน้อยเกินไป	7
<u>ข้อเสนอแนะ</u>		
1	ควรเพิ่มเวลาให้กับหมวดวิชาเฉพาะด้าน	24
2	ควรลดรายวิชาบางวิชาให้น้อยลง	24
3	ควรเพิ่มจำนวนหน่วยกิตในหมวดวิชาเฉพาะด้าน	20

จากตาราง 13 แสดงว่านักศึกษาส่วนหนึ่งมีความคิดเห็นว่าโครงสร้างของหลักสูตร ยังไม่เหมาะสมคือ หลักสูตรปัจจุบันไม่เหมาะสมที่นักศึกษาจะออกไปประกอบอาชีพครู หลักสูตรกว้างมาก และจำนวนหน่วยกิตวิชาพื้นฐานทั่วไปมากเกินไป ควรเพิ่มเวลาให้กับหมวดวิชาเฉพาะด้าน ลดรายวิชาบางวิชาให้น้อยลงและเพิ่มจำนวนหน่วยกิตในหมวดวิชาเฉพาะด้าน

ตาราง 14 ความคิดเห็นของผู้สำเร็จการศึกษาจากการสัมภาษณ์เกี่ยวกับโครงสร้างของหลักสูตร

ลำดับที่	ข้อความ	ความถี่
	<u>โครงสร้างหลักสูตร</u>	
1	รายวิชาในหมวดวิชาเฉพาะด้านมากเกินไป	9
2	จำนวนหน่วยกิตหมวดวิชาเฉพาะด้านน้อยเกินไป	6
3	เวลาเหมาะสมกับหน่วยกิต	4
	<u>ข้อเสนอแนะ</u>	
1	ควรตัดรายวิชาในหมวดวิชาเฉพาะด้านให้น้อยลง	9
2	ควรเพิ่มเวลาในรายวิชาหมวดวิชาเฉพาะด้าน	4
3	ควรเพิ่มจำนวนหน่วยกิตในหมวดวิชาเฉพาะด้านให้มากกว่านี้	3

จากตาราง 14 แสดงว่าผู้สำเร็จการศึกษางานคนมีความคิดเห็นว่าโครงสร้างของหลักสูตรยังไม่เหมาะสม คือรายวิชาในหมวดวิชาเฉพาะด้านมากเกินไป ควรตัดให้น้อยลง จำนวนหน่วยกิตหมวดวิชาเฉพาะด้านน้อยเกินไป ควรเพิ่มหน่วยกิตและเวลาให้เหมาะสม

จากการสัมภาษณ์อาจารย์ นักศึกษา และผู้สำเร็จการศึกษา ในด้านโครงสร้างของหลักสูตรสรุปได้ว่า หมวดวิชาเฉพาะด้านเนื้อหาที่เรียนมากเกินไป และควรเพิ่มจำนวนหน่วยกิตและเวลาให้กับหมวดวิชาเฉพาะด้าน

ตาราง 15 ความคิดเห็นของอาจารย์จากการสัมภาษณ์เกี่ยวกับเนื้อหาของหลักสูตร

ลำดับที่	ข้อความ	ความถี่
	<u>เนื้อหาวิชา</u>	
1	เนื้อหามากเกินไปไม่เหมาะสมกับเวลา	12
2	เนื้อหา ซ้ำซ้อน เช่น การแสดงหุ่น หุ่นกระบอก 1	10
3	เนื้อหาบางข้อไม่สอดคล้องกับจุดมุ่งหมาย	2
	<u>ข้อเสนอแนะ</u>	
1	ควรปรับปรุงเนื้อหาให้เหมาะสม	14
2	ควรปรับปรุงเนื้อหาให้สอดคล้องกับจุดมุ่งหมาย	11
3	ควรปรับปรุงเนื้อหาให้เหมาะสมกับเวลา	8

จากตาราง 15 แสดงว่าอาจารย์ส่วนหนึ่งมีความคิดเห็นว่าเนื้อหารายวิชายังไม่เหมาะสม คือเนื้อหารายวิชามากเกินไปไม่เหมาะสมกับเวลา เนื้อหาซ้ำซ้อน และเนื้อหาบางข้อไม่สอดคล้องกับจุดมุ่งหมาย

ตาราง 16 ความคิดเห็นของนักศึกษาจากการสัมภาษณ์เกี่ยวกับเนื้อหาของหลักสูตร

ลำดับที่	ข้อความ	ความถี่
1	<u>เนื้อหาวิชา</u> เนื้อหารายวิชาบางวิชาไม่ได้จัดให้อยู่รวมกัน เช่น กิจกรรมเพื่อนร่ำ 1 กิจกรรมเพื่อนร่ำ 2 กิจกรรมเพื่อนร่ำ 3 กิจกรรมเพื่อนร่ำ 4	24
2	เนื้อหารายวิชาซ้ำซ้อน	21
3	เนื้อหารายวิชามากเกินไปสำหรับหลักสูตร 2 ปี	18
1	<u>ข้อเสนอแนะ</u> ควรจัดเนื้อหารายวิชาให้อยู่รวมกัน เช่น กิจกรรมเพื่อนร่ำ	24
2	ควรปรับปรุงเนื้อหารายวิชาไม่ให้ซ้ำซ้อน	21
3	ควรตัดเนื้อหารายวิชาออกให้น้อยลง	18

จากตาราง 16 แสดงว่า นักศึกษาบางส่วน มีความคิดเห็นว่าเนื้อหาวิชายังไม่เหมาะสม คือ เนื้อหารายวิชาบางวิชาไม่ได้จัดให้อยู่รวมกัน เนื้อหารายวิชาซ้ำซ้อน เนื้อหารายวิชามากเกินไป สำหรับหลักสูตร 2 ปี และ ควรจัดเนื้อหารายวิชาให้อยู่รวมกัน ควรปรับปรุงเนื้อหาวิชาไม่ให้ซ้ำซ้อน และควรตัดเนื้อหาวิชาออกให้น้อยลง

ตาราง 17 ความคิดเห็นของผู้สำเร็จการศึกษาจากการสัมภาษณ์เกี่ยวกับเนื้อหาของหลักสูตร

ลำดับที่	ข้อความ	ความถี่
	<u>เนื้อหาวิชา</u>	
1	เนื้อหารายวิชามากเกินไป ไม่เหมาะสมกับหลักสูตร 2 ปี	8
2	เนื้อหารายวิชาซ้ำซ้อนกัน	6
3	เนื้อหารายวิชายากเกินไป	4
	<u>ข้อเสนอแนะ</u>	
1	ควรตัดรายวิชาให้น้อยลง	8
2	ควรปรับปรุงเนื้อหาวิชาไม่ให้ซ้ำซ้อน	6
3	ควรให้เลือกเรียนเป็นบางวิชา	4

จากตาราง 17 แสดงว่า ผู้สำเร็จการศึกษาบางส่วน มีความคิดเห็นว่าเนื้อหาวิชา ยังไม่เหมาะสม คือ เนื้อหารายวิชามากเกินไปไม่เหมาะสมกับหลักสูตร 2 ปี เนื้อหารายวิชาซ้ำซ้อนกัน และเนื้อหาวิชายากเกินไป ควรตัดรายวิชาให้น้อยลง และปรับปรุงเนื้อหาไม่ให้ซ้ำซ้อน

จากการสัมภาษณ์ อาจารย์ นักศึกษา และผู้สำเร็จการศึกษา ในด้านเนื้อหา สรุปได้ว่า เนื้อหารายวิชามากเกินไป ไม่เหมาะสมกับเวลา ควรตัดออกในบางส่วน เนื้อหาซ้ำซ้อนกัน และ เนื้อหารายวิชาบางวิชายากเกินไป

ตาราง 18 ความคิดเห็นของอาจารย์จากการสัมภาษณ์เกี่ยวกับ อุปกรณ์การเรียนการสอน ตำราเรียน และสถานที่เรียน

ลำดับที่	ข้อความ	ความถี่
<u>อุปกรณ์การเรียนการสอน</u>		
1	อุปกรณ์การเรียนการสอนตามรายวิชาในหลักสูตรมีไม่เพียงพอ	10
2	อุปกรณ์การเรียนการสอนไม่ทันสมัย	8
3	ไม่สะดวกในการใช้อุปกรณ์การเรียนการสอน	8
4	อุปกรณ์การเรียนการสอนไม่มีที่เก็บถาวรและปลอดภัย	4
<u>ข้อเสนอแนะ</u>		
1	วิทยาลัยควรเพิ่มงบประมาณเพื่อใช้ในการจัดซื้ออุปกรณ์	10
2	วิทยาลัยควรจัดสถานที่เก็บอุปกรณ์ให้ปลอดภัยและสะดวกในการนำมาใช้	4
<u>ตำราเรียน</u>		
1	ตำราเรียนที่เกี่ยวกับนาฏศิลป์มีน้อยมาก	6
2	หนังสือวารสารและเอกสารทางด้านนาฏศิลป์มีน้อย ไม่เพียงพอสำหรับการค้นคว้า	4
<u>ข้อเสนอแนะ</u>		
1	วิทยาลัยควรมีการส่งเสริมให้อาจารย์ได้เขียนตำราเพิ่มขึ้น เพราะผู้ที่มีความรู้ความสามารถด้านนาฏศิลป์มีมาก แต่ไม่มีใครชอบเขียนออกมาเป็นตำรา	7
2	วิทยาลัยควรเพิ่มงบประมาณในการจัดซื้อหนังสือเกี่ยวกับด้านนาฏศิลป์ให้มากขึ้น	4

ตาราง 18 (ต่อ)

ลำดับที่	ข้อความ	ความถี่
<u>สถานที่เรียน</u>		
1	สถานที่เรียนสำหรับปฏิบัติยังไม่ทันสมัย เช่น ทีวี และวิดีโอ ไม่มีทุกห้อง	15
2	สถานที่เรียนปฏิบัติไม่เก็บเสียง	15
3	สถานที่เปลี่ยนเสื้อผ้ายังมีไม่เพียงพอ	8
4	สถานที่เรียนเหมาะสม	8
<u>ข้อเสนอแนะ</u>		
1	สถานที่เรียนภาคปฏิบัติและภาคทฤษฎี ควรมีอุปกรณ์การเรียนการสอน เช่น ทีวี และวิดีโอ ไว้ประจำเพื่อสะดวกในการใช้	15
2	ควรแยกห้องเรียนทฤษฎีและปฏิบัติ	8
3	สถานที่เปลี่ยนเสื้อผ้าควรแยกหญิง ชาย	4

จากตาราง 18 แสดงว่า อาจารย์บางส่วนมีความคิดเห็นว่าอุปกรณ์การเรียนการสอน ตำราเรียน และสถานที่เรียนยังไม่เหมาะสม คือ อุปกรณ์การเรียนการสอนยังไม่เพียงพอ อุปกรณ์ไม่ทันสมัย ไม่สะดวกในการนำออกมาใช้ และไม่มีที่เก็บที่ถาวร สำหรับตำราเรียนเกี่ยวกับนาฏศิลป์ มีน้อยไม่เพียงพอ สถานที่เรียนไม่มีที่เก็บเสียง สถานที่เรียนยังไม่ทันสมัย เช่น ทีวี และวิดีโอไม่มีทุกห้อง สถานที่เรียนปฏิบัติไม่เก็บเสียง วิทยาลัยควรเพิ่มงบประมาณในการจัดซื้ออุปกรณ์ ส่งเสริมให้อาจารย์เขียนตำราด้านนาฏศิลป์เพิ่มขึ้น และควรจัดสถานที่เรียนให้เป็นสัดส่วน

ตาราง 19 ความคิดเห็นของนักศึกษาจากการสัมภาษณ์เกี่ยวกับอุปกรณ์การเรียนการสอน ตำราเรียนและสถานที่เรียน

ลำดับที่	ข้อความ	ความถี่
<u>อุปกรณ์การเรียนการสอน</u>		
1	ไม่สะดวกในการใช้อุปกรณ์การเรียนการสอน	20
2	อุปกรณ์การเรียนการสอนยังไม่เพียงพอ	18
3	อุปกรณ์การเรียนการสอนไม่ทันสมัย	11
<u>ข้อเสนอแนะ</u>		
1	ควรจัดให้มีอุปกรณ์การเรียนการสอนไว้ประจำห้องเรียน เช่น ทีวีและวิดีโอ	20
2	ควรเพิ่มอุปกรณ์การเรียนการสอนให้มากกว่านี้	18
<u>ตำราเรียน</u>		
1	เอกสารต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับนาฏศิลป์มีไม่เพียงพอ	6
2	ตำราเรียนด้านนาฏศิลป์ในห้องสมุดมีน้อยมาก	4
<u>ข้อเสนอแนะ</u>		
1	ห้องสมุดควรจัดหาเอกสารและวารสารที่เกี่ยวกับนาฏศิลป์ให้มากเพียงพอ	6
2	ควรเพิ่มตำราเรียนให้มากขึ้น	4

ตาราง 19 (ต่อ)

ลำดับที่	ข้อความ	ความถี่
<u>สถานที่เรียน</u>		
1	สถานที่เรียนไม่มีห้องเก็บเสียง	24
2	สถานที่เรียนไม่แยกห้องปฏิบัติ ห้องทฤษฎี	10
3	ห้องเปลี่ยนเสื้อผ้าไม่แยก ชาย หญิง	8
<u>ข้อเสนอแนะ</u>		
1	ควรทำห้องเก็บเสียงสำหรับห้องปฏิบัติ	24
2	ควรแยกห้องเรียนปฏิบัติ และทฤษฎี	10
3	ห้องเปลี่ยนเสื้อผ้าควรแยก ชาย หญิง	8

จากตาราง 19 แสดงว่านักศึกษาที่มีความคิดเห็นว่าอุปกรณ์การเรียนการสอน ตำราเรียน และสถานที่เรียน ยังไม่เหมาะสม คือไม่สะดวกในการใช้อุปกรณ์การเรียนการสอน อุปกรณ์การเรียนการสอนยังไม่เพียงพอ สำหรับตำราเรียนยังไม่เพียงพอ เอกสารต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับนาฏศิลป์มีน้อย ไม่เพียงพอ และสถานที่เรียนไม่มีห้องเก็บเสียง สถานที่เรียนไม่แยกห้องปฏิบัติและห้องทฤษฎี

จากการสัมภาษณ์ อาจารย์ นักศึกษา และผู้สำเร็จการศึกษา ในด้านอุปกรณ์การเรียนการสอน ตำราเรียน และสถานที่เรียน สรุปได้ว่า อุปกรณ์การเรียนการสอนยังไม่เพียงพอ ไม่ทันสมัย ไม่สะดวกในการใช้อุปกรณ์ สำหรับตำราเรียน มีน้อยไม่เพียงพอในการค้นหาความรู้ในด้านนาฏศิลป์ และสถานที่เรียน ยังไม่เพียงพอและไม่เหมาะสมเช่นห้องปฏิบัติและห้องทฤษฎี ควรแยกและให้มีห้องสำหรับเก็บเสียง

การวิเคราะห์ปัจจัยเบื้องต้นจากการสังเกต

การสังเกตของผู้วิจัยที่วิทยาลัยครูสวนสุนันทา วิทยาลัยครูยะลา และวิทยาลัยครูบุรีรัมย์ เพื่อให้ได้ข้อมูลเพิ่มเติมจากแบบสอบถามและการสัมภาษณ์ ในด้านปัจจัยเบื้องต้น ได้แก่ อุปกรณ์การเรียนการสอน ตำราเรียน และสถานที่เรียน พบว่า

1. อุปกรณ์การเรียนการสอนที่ใช้สอนมีไม่เพียงพอ สำหรับ ทวี และวีดีโอ บางวิทยาลัยไม่มีเป็นของภาควิชา ต้องใช้ร่วมกันทั้งวิทยาลัย ดังนั้นจึงไม่สะดวกในการใช้

2. ตำราเรียนมีน้อยมาก

3. สถานที่เรียนยังไม่ทันสมัย คือห้องปฏิบัติไม่มีห้องเก็บเสียง และบางวิทยาลัยจะใช้ห้องที่ใช้เรียนทฤษฎีเป็นห้องปฏิบัติไปด้วย ดังนั้นจึงไม่สะดวก เพราะต้องเก็บที่นั่ง

สรุปการประเมินปัจจัยเบื้องต้น

การประเมินปัจจัยเบื้องต้นในด้านโครงสร้าง เนื้อหา อุปกรณ์การเรียนการสอน ตำราเรียนและสถานที่เรียน พบว่าในด้านโครงสร้าง โดยทั่ว ๆ ไป เหมาะสมยกเว้นในเรื่องของหน่วยกิตที่นักศึกษาและผู้สำเร็จการศึกษาเห็นว่า หน่วยกิตในภาคทฤษฎีควรปรับปรุงแก้ไข ในด้านเนื้อหา เมื่อพิจารณาจากเอกสารหลักสูตร พบว่า หมวดวิชาพื้นฐานทั่วไปสอดคล้องกับจุดมุ่งหมายของหลักสูตร ในข้อที่ 2 เป็นส่วนมาก และหมวดวิชาเฉพาะด้านสอดคล้องกับจุดมุ่งหมายของหลักสูตร ทั้ง 3 ข้อ เมื่อพิจารณาจากแบบสอบถาม อาจารย์ นักศึกษา และผู้สำเร็จการศึกษา มีความคิดเห็นในด้านเนื้อหาว่ามีความเหมาะสมน้อยในเรื่องต่าง ๆ ดังต่อไปนี้ หลักสูตรเน้นภาคทฤษฎีมากเกินไป หลักสูตรขาดการนำความรู้ใหม่ที่ทันสมัยมาใช้ และเนื้อหาในหลักสูตรมีความซ้ำซ้อนกัน สำหรับในด้านอุปกรณ์การเรียนการสอนยังไม่เพียงพอ และไม่ทันสมัย ตำราเรียนมีน้อยไม่เพียงพอและสถานที่เรียนควรปรับปรุงให้เหมาะสมโดยแยกห้องทฤษฎีและปฏิบัติ รวมทั้งควรมีห้องเก็บเสียงด้วย

ตอนที่ 3 การวิเคราะห์กระบวนการ ได้แก่ การวิเคราะห์กระบวนการเรียนการสอนและการวัดและประเมินผล แบ่งออกเป็น 2 ส่วน คือ วิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถามและจากการสัมภาษณ์อาจารย์ และนักศึกษา

ก. การวิเคราะห์กระบวนการจากแบบสอบถาม

การวิเคราะห์กระบวนการ ได้แก่ วิเคราะห์กระบวนการเรียนการสอน การวัดและประเมินผลจากแบบสอบถาม ผลการวิเคราะห์ปรากฏดังตาราง 20 ตาราง 21 และตาราง 22

ตาราง 20 ความคิดเห็นของอาจารย์เกี่ยวกับกระบวนการเรียนการสอน

กระบวนการเรียนการสอน	อาจารย์	
	$\bar{X}$	S
1. มีการกำหนดจุดมุ่งหมาย ขอบข่าย กิจกรรมการเรียน และการประเมินผลของวิชาชัดเจน.....	2.647	0.606
2. มีการเตรียมการสอนมาอย่างดี.....	3.059	0.243
3. ใช้สื่อการเรียนการสอนเหมาะสม.....	2.882	0.332
4. มีความรู้ในวิชาที่สอนเป็นอย่างดี.....	3.000	0.612
5. นักศึกษามีส่วนร่วมในการเรียนการสอน.....	2.941	0.243
6. มีระบบฝึกกิจกรรมและงานประกอบการเรียนการสอนเหมาะสม.....	2.647	0.493
7. ดำเนินการเรียนการสอนครบถ้วนตามที่กำหนดไว้ในหลักสูตร.....	3.000	0.354
8. มีกิจกรรมส่งเสริมความรู้และทักษะนอกเหนือในชั้นเรียน.....	3.000	0.612
รวมเฉลี่ย	2.897	0.349

จากตาราง 20 เมื่อพิจารณาคะแนนเฉลี่ยรวม อาจารย์เห็นว่ากระบวนการเรียนการสอนเหมาะสมมาก และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อแล้วอาจารย์เห็นว่ากระบวนการเรียนการสอนมีความเหมาะสมมากทุกข้อ

ตาราง 21 ความคิดเห็นของนักศึกษาเกี่ยวกับการเรียนของนักศึกษา

การเรียนของนักศึกษา	นักศึกษา	
	$\bar{x}$	s
1. มีการกำหนดจุดมุ่งหมาย ขอบข่าย กิจกรรม การเรียน และประเมินผลของวิชาชัดเจน.....	2.383	0.709
2. อาจารย์มีการเตรียมการสอนมาอย่างดี.....	2.089	0.647
3. อาจารย์ใช้สื่อการเรียนการสอนเหมาะสม.....	2.489	0.655
4. อาจารย์มีความรู้ในวิชาที่สอนเป็นอย่างดี.....	2.957	0.751
5. นักศึกษามีส่วนร่วมในการเรียนการสอน.....	2.809	0.711
6. มีแบบฝึกกิจกรรมและงานประกอบการเรียนการสอนเหมาะสม.....	2.617	0.644
7. อาจารย์ดำเนินการเรียนการสอนครบถ้วนตามที่กำหนดไว้ในหลักสูตร	2.574	0.651
8. มีกิจกรรมส่งเสริมความรู้และทักษะนอกเหนือจากในชั้นเรียน.....	2.319	0.629
9. ทราบจุดมุ่งหมายและขอบข่ายของวิชาชัดเจน.....	2.447	0.653
10. ติดตามทำความเข้าใจเนื้อหาวิชาทุกขั้นตอน.....	2.277	0.682
11. ค้นคว้าศึกษาหาความรู้เพิ่มเติม.....	2.404	0.742
12. เข้าเรียนตรงเวลา.....	2.745	0.736
13. แสดงความคิดเห็นของตนในชั่วโมงเรียน.....	2.426	0.715
14. ซักถามเมื่อเกิดความสงสัยหรือไม่เข้าใจ.....	2.702	0.778
15. ทบทวนและเสนอผลงานที่ได้รับมอบหมาย.....	2.766	0.758
16. ทำงานและเสนอผลงานที่ได้รับมอบหมายครบถ้วน.....	2.851	0.807

ตาราง 21 (ต่อ)

การเรียนของนักศึกษา	นักศึกษา	
	$\bar{X}$	S
17. ผูกมัดและทำกิจกรรมเพิ่มเติมนอกเหนือจากชั้นเรียน.....	2.574	0.927
18. มีส่วนร่วมทำให้การเรียนวิชาต่าง ๆ บรรลุจุดมุ่งหมาย.....	2.638	0.764
รวมเฉลี่ย	2.599	0.660

จากตาราง 21 เมื่อพิจารณาคะแนนเฉลี่ยรวมนักศึกษาเห็นว่าการเรียนของนักศึกษาเหมาะสมมาก และเมื่อพิจารณาเห็นรายชื่อแล้ว นักศึกษาเห็นว่าการเรียนของนักศึกษาส่วนใหญ่มีความเหมาะสมมาก ที่เห็นว่าเหมาะสมน้อยมีเพียง 8 ข้อ เรียงลำดับดังนี้ อาจารย์ใช้สื่อการเรียนการสอนเหมาะสม ทราบจุดมุ่งหมายและขอบข่ายของวิชาชัดเจน แสดงความคิดเห็นของตนในช่วงโม่งเรียน ค้นคว้าศึกษาหาความรู้เพิ่มเติม มีการกำหนดจุดมุ่งหมาย ขอบข่ายกิจกรรม การเรียนและประเมินผลของวิชาชัดเจน มีกิจกรรมส่งเสริมความรู้และทักษะนอกเหนือจากในชั้นเรียน ติดตามทำความเข้าใจเนื้อหาทุกขั้นตอน และอาจารย์มีการเตรียมการสอนมาอย่างดี

จากการประเมินกระบวนการในด้านกระบวนการเรียนการสอนของอาจารย์และ การเรียนของนักศึกษา มีความเห็นแตกต่างกันไปในบางข้อ คือ ข้อ 1 มีการกำหนดจุดมุ่งหมายขอบข่าย กิจกรรมการเรียนและการประเมินผลของวิชาชัดเจน อาจารย์เห็นว่ามีเหมาะสมมาก แต่นักศึกษาเห็นว่าเหมาะสมน้อย ข้อ 2 มีการเตรียมการสอนอย่างดี อาจารย์เห็นว่ามีเหมาะสมมาก แต่นักศึกษาเห็นว่าเหมาะสมน้อย ข้อ 3 ใช้สื่อการเรียนการสอนเหมาะสม อาจารย์เห็นว่ามีเหมาะสมมาก แต่นักศึกษาเห็นว่าเหมาะสมน้อย และข้อ 4 มีกิจกรรมส่งเสริมความรู้และทักษะนอกเหนือในชั้นเรียน อาจารย์เห็นว่ามีเหมาะสมมาก แต่นักศึกษาเห็นว่าเหมาะสมน้อย

ตาราง 22 ความคิดเห็นของอาจารย์ เกี่ยวกับการวัดและประเมิน

การวัดและประเมินผล	อาจารย์	
	$\bar{X}$	S
1. การให้คะแนนมีมาตรฐานชัดเจน.....	3.000	0.612
2. การวัดและประเมินผลมุ่งส่งเสริมด้านทักษะ ความสามารถในกิจกรรมนาฏศิลป์.....	3.059	0.429
3. การวัดและประเมินผลมุ่งส่งเสริมความจำ.....	2.765	0.562
4. การวัดและประเมินผลมุ่งส่งเสริมความคิด.....	3.118	0.332
5. การวัดและประเมินผลมุ่งส่งเสริมความชำนาญ.....	2.824	0.636
6. การวัดและประเมินผลสอดคล้องกับจุดมุ่งหมายและเนื้อหา.....	2.941	0.429
7. เปิดโอกาสให้นักศึกษามีส่วนร่วมในการวางหลักเกณฑ์.....	2.824	0.529
8. เปิดโอกาสให้นักศึกษาได้ประเมินตนเอง.....	2.765	0.664
9. เปิดโอกาสให้นักศึกษาประเมินผลการสอนของอาจารย์.....	2.235	0.752
10. ผู้สอนนำผลจากการวัดและประเมินผลมาปรับปรุงการเรียน การสอน.....	2.706	0.686
11. การวัดและประเมินผลการเรียนการสอนมีความยุติธรรม.....	2.941	0.659
12. การวัดและประเมินผลการเรียนการสอนมีประสิทธิภาพ.....	2.765	0.562
รวมเฉลี่ย	2.828	0.504

จากตาราง 22 เมื่อพิจารณาคะแนนเฉลี่ยรวมอาจารย์เห็นว่าการวัดและประเมินผล มีความเหมาะสมมาก และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อแล้วอาจารย์เห็นว่า การวัดและประเมินผลมีความเหมาะสมมากเกือบทุกข้อ มีเพียงข้อเดียวที่มีความเหมาะสมน้อย คือ เปิดโอกาสให้นักศึกษา ประเมินการสอนของอาจารย์

ข. การวิเคราะห์กระบวนการจากการสัมภาษณ์

จากการสัมภาษณ์อาจารย์ผู้สอนวิชาเอกนาฏศิลป์และการละคร ตามหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิตปริญญา ของสภาการฝึกหัดครู พุทธศักราช 2528 ในวิทยาลัยครู 15 คน เพื่อให้ได้ข้อมูลเพิ่มเติมจากแบบสอบถามในด้านกระบวนการได้แก่กระบวนการเรียนการสอน และการวัดและประเมินผลสรุปได้ดังตาราง 23 และตาราง 24

ตาราง 23 ความคิดเห็นของอาจารย์จากการสัมภาษณ์เกี่ยวกับกระบวนการเรียนการสอน และการวัดและประเมินผล

ลำดับที่	ข้อความ	ความถี่
<u>การเรียนการสอน</u>		
1	จำนวนอาจารย์ผู้สอนไม่เพียงพอ	14
2	ขาดอาจารย์ผู้สอนที่มีความสามารถเฉพาะด้าน เช่น ละครสากล	8
3	เปิดวิชาเรียนตามความสามารถของอาจารย์ผู้สอนเท่านั้น	8
4	ไม่สามารถเปิดสอนได้ครบตามรายวิชาในหลักสูตร	8
5	นักศึกษาที่เรียนวิชาเอกมีน้อย	4
6	อาจารย์ผู้สอนบางท่านไม่สอนตรงตามหลักสูตรที่กำหนด	4
7	การจัดกิจกรรมขาดการสนับสนุนจากวิทยาลัย	4
8	อาจารย์บางคนขาดการเอาใจใส่ในการสอน	2
9	อาจารย์บางคนขาดความรับผิดชอบ	2
<u>ข้อเสนอแนะ</u>		
1	วิทยาลัยควรเพิ่มจำนวนอาจารย์ให้เพียงพอ	12
2	ควรมีการอบรม สัมมนาอาจารย์ผู้สอนเพื่อเพิ่มพูนความรู้	10
3	อาจารย์ควรปรับปรุงตัวเอง	4
<u>การวัดและประเมินผล</u>		
1	การวัดและประเมินผลมุ่งวัดทักษะเป็นประการแรก	10
2	การวัดและประเมินผลตามเกณฑ์ปฏิบัติร้อยละ 70 ทฤษฎีร้อยละ 30	10
3	ไม่เปิดโอกาสให้นักศึกษาได้มีส่วนร่วมในการประเมินผลตัวเอง	8

ตาราง 23 (ต่อ)

ลำดับที่	ข้อความ	ความถี่
4	นักศึกษาไม่ทราบระเบียบการวัดและประเมินผล	4
5	ให้นักศึกษาทราบล่วงหน้าทุกครั้งที่มีการวัดและประเมินผล	4
6	การวัดและประเมินผลด้านทักษะส่วนมากลำเอียงเพื่อช่วยเหลือ นักศึกษา เช่น นักศึกษาที่มีการแสดงมาก	4
<u>ข้อเสนอแนะ</u>		
1	ควรมีการวัดและประเมินผลทุกครั้งที่ยื่นจบแต่ละบทเรียน	10
2	ควรเปิดโอกาสให้นักศึกษาได้มีส่วนร่วมในการประเมินผลตัวเอง	8
3	ควรให้นักศึกษาทราบกฎระเบียบในการวัดและประเมินผล	4
4	อาจารย์ผู้สอนภาคทฤษฎีควรมีความยุติธรรม	4

จากตาราง 23 แสดงว่าอาจารย์บางส่วนมีความคิดเห็นว่ากระบวนการเรียนการสอนยังไม่เหมาะสม คือ จำนวนอาจารย์ไม่เพียงพอ ขาดอาจารย์ที่มีความรู้ความชำนาญเฉพาะด้าน เปิดวิชาเรียนตามความสามารถของอาจารย์ผู้สอนเท่านั้นและไม่สามารถเปิดสอนได้ครบตามรายวิชาในหลักสูตร ส่วนการวัดและประเมินผลนั้น อาจารย์บางส่วนมีความคิดเห็นว่ายังไม่เหมาะสมคือ การวัดและประเมินผลมุ่งวัดทักษะเป็นประการแรก การวัดและประเมินผลควรวัดตามเกณฑ์ปฏิบัติร้อยละ 70 ทฤษฎีร้อยละ 30 และไม่เปิดโอกาสให้นักศึกษาได้มีส่วนร่วมในการประเมินตัวเอง

ตาราง 24 ความคิดเห็นของนักศึกษาจากการสัมภาษณ์เกี่ยวกับกระบวนการเรียนการสอน และการวัดและประเมินผล

ลำดับที่	ข้อความ	ความถี่
<u>การเรียนการสอน</u>		
1	ไม่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้เลือกเรียนตามความถนัด	26
2	จำนวนอาจารย์ผู้สอนมีน้อยเกินไป	21
3	อาจารย์ผู้สอนไม่ตรงเวลา	14
4	ไม่เปิดโอกาสให้นักศึกษาแสดงความคิดเห็น	14
5	อาจารย์ผู้สอนบางคนใช้วิธีสอนโดยการบรรยายเพียงอย่างเดียว	12
6	อาจารย์ผู้สอนบางคนสอนหลายวิชา ดังนั้นจึงไม่ค่อยได้ผลตามเป้าหมาย	10
7	เปิดโอกาสให้นักศึกษาได้มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์	9
8	อาจารย์ผู้สอนเข้มงวดในการเรียนการสอนมากเกินไป	8
9	อาจารย์ผู้สอนใช้อารมณ์ในการสอน	4
10	อาจารย์ผู้สอนไม่เตรียมการสอน	4
<u>ข้อเสนอแนะ</u>		
1	ควรเพิ่มจำนวนอาจารย์ผู้สอนให้มากกว่านี้	21
2	ควรเปิดโอกาสให้นักศึกษาแสดงความคิดเห็น	14
3	อาจารย์ผู้สอนควรปรับปรุงตัวเอง	10
4	ควรเชิญวิทยากรผู้ทรงคุณวุฒิมาบรรยายหรือสาธิตบ้าง	9

ตาราง 24 (ต่อ)

ลำดับที่	ข้อความ	ความถี่
	<u>การวัดและประเมินผล</u>	
1	อาจารย์ผู้สอนมีความลำเอียงในการให้คะแนน	22
2	ใช้ตัวผู้สอนเป็นหลักในการให้คะแนน	22
3	นักศึกษาไม่มีส่วนร่วมในการประเมินผลตัวเอง	20
4	อาจารย์ผู้สอนไม่มีเกณฑ์ในการให้คะแนนในภาคปฏิบัติ	11
	<u>ข้อเสนอแนะ</u>	
1	อาจารย์ผู้สอนมีความยุติธรรมในการให้คะแนน	22
2	ควรให้นักศึกษามีส่วนร่วมในการวัดและประเมินผล	20
3	ควรวัดผลจากหลาย ๆ ด้าน	18
4	ควรมีการวัดผลหลาย ๆ ครั้ง	10

จากตาราง 24 แสดงว่านักศึกษาบางส่วนมีความคิดเห็นว่ากระบวนการเรียนการสอนยังไม่เหมาะสม เนื่องจากไม่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนเลือกเรียนตามความถนัด อาจารย์ที่สอนมีน้อยเกินไป อาจารย์ผู้สอนไม่ตรงเวลาและไม่เปิดโอกาสให้นักศึกษาแสดงความคิดเห็น สำหรับการวัดและประเมินผล นักศึกษาบางส่วนมีความคิดเห็นว่า อาจารย์ผู้สอนมีความลำเอียงในการให้คะแนน โดยใช้ตัวผู้สอนเป็นหลักในการให้คะแนน นักศึกษาไม่มีส่วนร่วมในการประเมินผลตัวเองและอาจารย์ผู้สอนไม่มีเกณฑ์ในการให้คะแนนในภาคปฏิบัติ

สรุปการประเมินกระบวนการ

การประเมินกระบวนการในด้านกระบวนการเรียนการสอน ของอาจารย์และนักศึกษา โดยส่วนมากเห็นว่ามีความเหมาะสมมาก ในด้านกระบวนการเรียนการสอนของอาจารย์เห็นว่ามีความเหมาะสมมากแต่ด้านการเรียนของนักศึกษาบางข้อมีความเห็นแตกต่างกับของอาจารย์ เช่น การเตรียมการสอนของอาจารย์ นักศึกษาเห็นว่าเหมาะสมน้อย แต่อาจารย์เห็นว่าเหมาะสมมาก และการใช้สื่อการเรียนการสอนของอาจารย์ นักศึกษาเห็นว่าเหมาะสมน้อย แต่อาจารย์เห็นว่าเหมาะสมมาก สำหรับด้านการวัดและประเมินผล ส่วนมากอาจารย์เห็นว่าเหมาะสมมาก แต่จากการสัมภาษณ์นักศึกษาเห็นว่าเหมาะสมน้อยคือ การวัดและประเมินผลของอาจารย์ไม่มีเกณฑ์ที่แน่นอนและไม่ยุติธรรม รวมทั้งไม่เปิดโอกาสให้นักศึกษามีส่วนร่วมในการประเมินตนเอง

ตอนที่ 4 การวิเคราะห์ผลผลิต ได้แก่การวิเคราะห์คุณสมบัติของผู้สำเร็จการศึกษา และความต้องการของผู้บังคับบัญชาของผู้สำเร็จการศึกษา โดยแบ่งการวิเคราะห์ออกเป็น 2 ส่วน คือ วิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถาม และจากการสัมภาษณ์ผู้สำเร็จการศึกษาและผู้บังคับบัญชาของผู้สำเร็จการศึกษา

ก. การวิเคราะห์ผลผลิตจากแบบสอบถาม

การวิเคราะห์ผลผลิต ได้แก่ การวิเคราะห์คุณสมบัติของผู้สำเร็จการศึกษาและความต้องการของผู้บังคับบัญชาจากแบบสอบถาม ผลการวิเคราะห์ ปรากฏดังตาราง 25 และตาราง 26

ตาราง 25 ความคิดเห็นของผู้สำเร็จการศึกษาเกี่ยวกับคุณสมบัติของผู้สำเร็จการศึกษา

คุณสมบัติของผู้สำเร็จการศึกษา	ผู้สำเร็จการศึกษา	
	$\bar{X}$	S
1. มีความรู้ความสามารถในวิชาภาษาอังกฤษ.....	2.571	0.646
2. มีความสามารถในทักษะพื้นฐานทางภาษาอังกฤษ.....	2.571	0.514
3. มีความรู้ความสามารถในการเป็นผู้ฝึกสอนภาษาอังกฤษ.....	2.571	0.646
4. มีความสามารถในการเขียนบทละคร.....	2.214	0.802
5. มีความสามารถในการตัดต่อละคร.....	2.214	0.699
6. มีความสามารถในการกำกับการแสดงบนเวที.....	2.286	0.726
7. มีความสามารถในการประยุกต์ละครไทย.....	1.929	0.730
8. มีความรับผิดชอบในการปฏิบัติงานที่ได้รับมอบหมาย.....	3.000	0.877

ตาราง 25 (ต่อ)

คุณสมบัติของผู้สำเร็จการศึกษา	ผู้สำเร็จการศึกษา	
	$\bar{X}$	S
9. มีมนุษยสัมพันธ์ที่ดีและทำงานร่วมกับผู้อื่นได้.....	2.929	1.441
10. มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์.....	2.643	0.842
11. สามารถนำความรู้ทางนาฏศิลป์ไปใช้ในชีวิตประจำวันได้.....	2.214	0.975
12. มีคุณธรรมและจรรยาบรรณในอาชีพครูนาฏศิลป์.....	2.786	0.893
13. มีความประพฤติ และมีมารยาทเรียบร้อย.....	2.857	1.027
14. รู้จักวิเคราะห์ วิจัย.....	2.786	0.802
15 ศึกษาและติดตามความรู้ความก้าวหน้าทางวิชาการอยู่เสมอ.....	2.571	0.158
รวมเฉลี่ย	2.543	0.761

จากตาราง 25 เมื่อพิจารณาคะแนนเฉลี่ยรวม ผู้สำเร็จการศึกษาประเมินคุณสมบัติของตนเอง โดยส่วนรวมว่ามีความเหมาะสมน้อย เมื่อพิจารณาคุณสมบัติของผู้สำเร็จการศึกษาเป็นรายข้อ ปรากฏว่าส่วนใหญ่มีความเหมาะสมมาก มีเพียง 5 ข้อ ที่มีความเหมาะสมน้อย เรียงลำดับดังนี้คือ มีความสามารถในการกำกับการแสดงบนเวที มีความสามารถในการเขียนบทละคร มีความสามารถในการตัดต่อละคร สามารถนำความรู้ทางนาฏศิลป์ไปใช้ในชีวิตประจำวันได้ และมีความสามารถในการประยุกต์ละครไทย

ตาราง 26 ความคิดเห็นของผู้บังคับบัญชาของผู้สำเร็จการศึกษา เกี่ยวกับคุณสมบัติของผู้สำเร็จการศึกษา และความต้องการของผู้บังคับบัญชาของผู้สำเร็จการศึกษา

ข้อความ	คุณสมบัติของ ผู้สำเร็จการศึกษา		ความต้องการของ ผู้บังคับบัญชา	
	$\bar{X}$	S	$\bar{X}$	S
1. มีความสามารถในการสอนนาฏศิลป์.....	2.900	0.738	2.700	1.160
2. มีความสามารถในการเป็นผู้กำกับการแสดง.....	2.200	0.789	2.800	0.789
3. มีความสามารถในการแสดงนาฏศิลป์.....	2.800	1.229	3.000	1.155
4. มีความสามารถในการจัดการแสดง.....	2.900	1.197	3.100	1.101
5. มีความสามารถในการติดต่อละคร.....	2.800	0.789	2.200	1.033
6. มีความสามารถในการประยุกต์ละครไทย.....	2.400	0.966	2.700	1.059
7. มีความสามารถในการเลือกชุดแสดง.....	2.700	1.059	3.100	0.876
8. มีความสามารถในการแสดงละครสากล.....	2.400	0.699	2.700	1.160
9. มีความสามารถในการดำเนินการจัดการละคร.....	2.600	0.966	2.800	0.789
10. มีความรับผิดชอบเอาใจใส่ต่อการสอน.....	2.800	1.229	2.700	1.160
11. มีความรับผิดชอบและเอาใจใส่ต่องานพิเศษที่ได้รับ มอบหมาย.....	2.900	0.994	3.100	0.994
12. มีความสนใจในการแสวงหาความรู้เพิ่มเติม.....	2.500	0.850	2.800	1.033
13. มีความสามารถในการแก้ปัญหาเฉพาะหน้า.....	2.600	0.843	2.700	0.675
14. มีความสามารถนำความรู้ทางนาฏศิลป์มาใช้ในชีวิต ประจำวัน.....	2.300	0.675	2.600	1.174

ตาราง 26 (ต่อ)

ข้อความ	คุณสมบัติของผู้สำเร็จการศึกษา		ความต้องการของผู้บังคับบัญชา	
	$\bar{X}$	S	$\bar{X}$	S
15. เป็นผู้รู้จักคิด วิเคราะห์ และวิจารณ์.....	2.400	0.843	2.800	0.789
16. ความเป็นผู้มีมนุษยสัมพันธ์ดี.....	2.800	1.229	2.900	0.876
17. ความคิดริเริ่มสร้างสรรค์.....	2.600	0.966	2.800	1.033
18. ความเชื่อมั่นในตัวเอง.....	3.000	0.816	2.800	1.135
19. การวางตัวให้เหมาะสมกับกาลเทศะ.....	2.500	0.707	2.900	1.197
20. แต่งกายได้เหมาะสมกับกาลเทศะ.....	2.700	0.483	2.800	1.033
21. ความเป็นผู้ยอมรับคำวิพากษ์วิจารณ์เพื่อปรับปรุงตนเอง	2.200	0.632	2.800	1.033
รวมเฉลี่ย	2.624	0.825	2.814	0.939

จากตาราง 26 เมื่อพิจารณาคะแนนเฉลี่ยรวม ผู้บังคับบัญชาของผู้สำเร็จการศึกษาเห็นว่า คุณสมบัติของผู้สำเร็จการศึกษามีความเหมาะสมมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อแล้วปรากฏว่าส่วนใหญ่มีความเหมาะสมมาก มีเพียง 8 ข้อ ที่มีความเหมาะสมน้อยเรียงลำดับดังนี้ มีความสนใจในการแสวงหาความรู้เพิ่มเติม การวางตัวให้เหมาะสมกับกาลเทศะ มีความสามารถประยุกต์ละครไทย มีความสามารถในการแสดงละครสากล เป็นผู้รู้จักคิดวิเคราะห์และวิจารณ์ มีความสามารถนำความรู้ทางนาฏศิลป์มาใช้ในชีวิตประจำวัน มีความสามารถในการเป็นผู้กำกับการแสดง ความเป็นผู้ยอมรับการวิพากษ์วิจารณ์เพื่อปรับปรุงตนเอง

ในด้านความต้องการของผู้บังคับบัญชาเกี่ยวกับคุณสมบัติที่ต้องการ ปรากฏว่าคุณสมบัติดังกล่าวเป็นที่ต้องการมาก และเมื่อพิจารณาคะแนนเฉลี่ยที่ต้องการเป็นรายข้อ ปรากฏว่าส่วนมากเป็นคุณสมบัติที่

ต้องการมาก มีเพียงข้อเดียว คือมีความสามารถในการตัดต่อละคร ที่ผู้บังคับบัญชาของผู้สำเร็จการศึกษามีความต้องการน้อย

การวิเคราะห์ผลผลิตจากการสัมภาษณ์ผู้สำเร็จการศึกษา

จากการสัมภาษณ์ผู้สำเร็จการศึกษาลัทธิไตรทศศิลป์ วิชาเอกนาฏศิลป์และการละคร ระดับอนุปริญญา ของสภาการฝึกหัดครู พุทธศักราช 2528 จำนวน 14 คน เพื่อให้ได้ข้อมูลเพิ่มเติมจากแบบสอบถามในด้านผลผลิตสรุปได้ดังตาราง 27 และตาราง 28

ตาราง 27 ความคิดเห็นของผู้สำเร็จการศึกษาจากการสัมภาษณ์เกี่ยวกับคุณสมบัติของผู้สำเร็จการศึกษา

ลำดับที่	ข้อความ	ความถี่
1	ความรู้ที่ได้รับสามารถนำไปเป็นพื้นฐานในการศึกษาต่อในระดับสูงได้	13
2	วิชาเอกบางวิชาเรียนแล้วไม่ได้นำไปใช้	12
3	ความรู้ที่ได้รับสามารถนำไปประกอบอาชีพอิสระได้	8
4	สามารถนำความรู้ที่ได้รับจากหลักสูตรไปใช้เป็นประโยชน์ต่อการสอน	1

จากตาราง 27 แสดงว่าผู้สำเร็จการศึกษบางส่วนมีความคิดเห็นเกี่ยวกับคุณสมบัติของผู้สำเร็จการศึกษาว่าดีเป็นส่วนมาก คือ ความรู้ที่ได้รับสามารถนำไปเป็นพื้นฐานในการศึกษาต่อในระดับสูงได้ วิชาเอกบางวิชาเรียนแล้วไม่ได้นำไปใช้ และความรู้ที่ได้รับสามารถนำไปประกอบอาชีพอิสระได้

ตาราง 28 ความคิดเห็นของผู้บังคับบัญชาของผู้สำเร็จการศึกษาจากการสัมภาษณ์เกี่ยวกับคุณสมบัติของผู้สำเร็จการศึกษา

ลำดับที่	ข้อความ	ความถี่
1	เอาใจใส่ในการเรียนดี	9
2	ร่วมมือในการจัดกิจกรรม	9
3	เสียสละเวลาให้กับงานส่วนรวม	9
4	รับผิดชอบงานที่มอบหมายให้ทำ	7
5	มีมนุษยสัมพันธ์ที่ดี	7
6	มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์	7
7	มีความกระตือรือร้นในการช่วยเหลือสังคม	6
8	มีความเชื่อมั่นตนเอง	6

จากตาราง 28 แสดงว่าผู้บังคับบัญชาของผู้สำเร็จการศึกษามีความคิดเห็นเกี่ยวกับคุณสมบัติของผู้สำเร็จการศึกษาว่า มีคุณสมบัติดี คือ เอาใจใส่ในการเรียนดี ร่วมมือในการจัดกิจกรรม และเสียสละเวลาให้กับงานส่วนรวม

สรุปการประเมินผลผลิต

การประเมินผลผลิต ในด้านคุณสมบัติของผู้สำเร็จการศึกษา ประเมินจากแบบสอบถามและจากการสัมภาษณ์ผู้สำเร็จการศึกษพบว่า ในด้านการเขียนบทละคร ความสามารถในการติดต่อบทละคร ความสามารถในการกำกับการแสดงบนเวที และการประยุกต์ละครยังไม่เหมาะสม และบางวิชาเอกที่เรียนไปแล้วไม่ได้นำไปใช้ แต่ความรู้พื้นฐานที่ได้รับสามารถนำไปเป็นพื้นฐานในการศึกษาต่อในระดับสูงได้ สำหรับผู้บังคับบัญชาของผู้สำเร็จการศึกษามีความเห็นแยกเป็นคุณสมบัติของผู้สำเร็จการศึกษาและความต้องการของผู้บังคับบัญชา โดยประเมินจากแบบสอบถามและจากการสัมภาษณ์ พบว่า คุณสมบัติของผู้สำเร็จการศึกษาโดยรวมมีความเหมาะสมมาก แต่เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อแล้วพบว่ายังต้องปรับปรุงในด้านต่าง ๆ ดังต่อไปนี้ คือ ความสามารถในการเป็นผู้กำกับการแสดง ความสามารถในการประยุกต์ละครไทย ความสามารถในการแสดงละครสากล ความสนใจในการหาความรู้เพิ่มเติม การนำความรู้ทางนาฏศิลป์ไปใช้ในชีวิตประจำวัน ความเป็นผู้รู้จักคิด วิเคราะห์และวิจารณ์ การวางตัวให้เหมาะกับกาลเทศะ และความเป็นผู้ยอมรับคำวิพากษ์วิจารณ์เพื่อปรับปรุงตนเอง สำหรับความต้องการ ผู้บังคับบัญชามีความต้องการมากเกือบทุกข้อ ยกเว้นความสามารถในการติดต่อบทละครนั้นยังมีความต้องการน้อย

ตอนที่ 5 ข้อเสนอแนะและความคิดเห็นทั่วไปเกี่ยวกับหลักสูตร

วิเคราะห์จากแบบสอบถามปลายเปิด ดังแสดงไว้ในตาราง 29 ตาราง 30 ตาราง 31

และตาราง 32

ตาราง 29 ข้อเสนอแนะและความคิดเห็นทั่วไปของอาจารย์ผู้สอนหลักสูตรศิลปศาสตร์ วิชาเอก
นาฏศิลป์และการละคร

ลำดับที่	ข้อเสนอแนะและความคิดเห็นทั่วไป	ความถี่
1	<u>จุดมุ่งหมายของหลักสูตร</u>	
	ควรกำหนดจุดมุ่งหมายให้สอดคล้องกับความต้องการของสังคมปัจจุบัน	6
2	จุดมุ่งหมายกว้างเกินไป	4
1	<u>โครงสร้างของหลักสูตร</u>	
	ควรเพิ่มจำนวนหน่วยกิตในวิชาเอก	8
	หลักสูตรกว้างมาก ไม่เหมาะสมกับเวลาที่กำหนดให้	4
3	หลักสูตรไม่เหมาะสมกับนักศึกษาที่จะออกไปประกอบอาชีพครู	3
1	<u>เนื้อหาของหลักสูตร</u>	
	ควรปรับปรุงเนื้อหารายวิชาไม่ให้ซ้ำซ้อนกัน	9
2	ควรปรับปรุงเนื้อหารายวิชาให้สอดคล้องกับจุดมุ่งหมายที่ต้องการของสังคมปัจจุบัน	6

ตาราง 29 (ต่อ)

ลำดับที่	ข้อเสนอแนะและความคิดเห็นทั่วไป	ความถี่
	<u>ปัจจัยที่เอื้ออำนวยต่อการเรียนการสอน</u>	
1	ควรเพิ่มอุปกรณ์การเรียนการสอนให้เพียงพอ	10
2	ควรจัดสถานที่เรียนให้เป็นสัดส่วน	8
	<u>กระบวนการเรียนการสอน และการวัดและประเมินผล</u>	
1	ควรมีการจัดสัมมนา อบรม เพิ่มพูนความรู้บ่อย ๆ และหมุนเวียนกัน	10
2	อาจารย์ควรมีการพัฒนาตนเองตลอดเวลา	8
3	อาจารย์ผู้สอนควรเอาใจใส่ต่อการสอน	4
4	ควรยึดหลักเกณฑ์ในการวัดและประเมินผลเหมือนกันทุกวิทยาลัย	4
5	ควรมีการวัดผลทุกครั้งที่จบบทเรียน	3
6	การวัดผลทุกครั้งควรให้นักศึกษาได้มีส่วนร่วม	2

จากตาราง 29 แสดงว่าอาจารย์บางส่วนให้ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับจุดมุ่งหมาย โครงสร้าง เนื้อหาของหลักสูตร ปัจจัยที่เอื้ออำนวยต่อการเรียนการสอน กระบวนการเรียนการสอน การวัดและประเมินผลว่าควรมีการปรับปรุงให้เหมาะสมและให้ดียิ่งขึ้นในทุก ๆ ด้าน

ตาราง 30 ข้อเสนอแนะและความคิดเห็นทั่วไปของนักศึกษาเกี่ยวกับหลักสูตรศิลปศาสตร
วิชาเอกนาฏศิลป์และการละคร

ลำดับที่	ข้อเสนอแนะและความคิดเห็นทั่วไป	ความถี่
	<u>จุดมุ่งหมายของหลักสูตร</u>	
1	จุดมุ่งหมายไม่ชัดเจน	4
2	ควรกำหนดจุดมุ่งหมายให้สอดคล้องกับสภาพสังคม	3
	<u>โครงสร้างของหลักสูตร</u>	
1	ควรเพิ่มเวลาในวิชาปฏิบัติให้มากขึ้น	6
2	ควรเพิ่มหน่วยกิตในวิชาเอก	4
3	ควรลดจำนวนหน่วยกิตวิชาพื้นฐานทั่วไป	4
	<u>เนื้อหาของหลักสูตร</u>	
1	เนื้อหารายวิชามากเกินไป ทำให้ไม่ได้ผลในการเรียน	21
2	ควรเพิ่มหน่วยกิตในวิชาเอก	16
3	เนื้อหารายวิชาบางวิชามากเกินไป	8
	<u>ปัจจัยที่เอื้ออำนวยต่อการเรียนการสอน</u>	
1	ควรมีห้องเรียนที่สามารถเก็บเสียงได้	20
2	ควรมีห้องเรียนเป็นสัดส่วนไม่ปนกัน	18
3	ควรมีอุปกรณ์การเรียนการสอนให้เพียงพอ เช่น วีวี และวีดีโอ	11

ตาราง 30 (ต่อ)

ลำดับที่	ข้อเสนอแนะและความคิดเห็นทั่วไป	ความถี่
	<u>กระบวนการเรียนการสอนและการวัดและประเมินผล</u>	
1	ควรมีกิจกรรมเสริมประสบการณ์ นอกเหนือจากในชั้นเรียนให้มากขึ้น	19
2	ควรมีเกณฑ์ในการวัดและประเมินผลให้ชัดเจน	9
3	อาจารย์ผู้สอนควรเตรียมการสอนมาอย่างดีทุกครั้ง	6

จากตาราง 30 แสดงว่านักศึกษาบางส่วนให้ข้อเสนอแนะ เกี่ยวกับจุดมุ่งหมาย โครงสร้าง เนื้อหาของหลักสูตร ปัจจัยที่เอื้ออำนวยต่อการเรียนการสอน กระบวนการเรียนการสอน การวัด และประเมินผล ว่าควรมีการปรับปรุงให้เหมาะสมและให้ดียิ่งขึ้นในทุก ๆ ด้าน

ตาราง 31 ข้อเสนอแนะและความคิดเห็นทั่วไปเกี่ยวกับหลักสูตรของผู้สำเร็จการศึกษาเกี่ยวกับ
หลักสูตรศิลปศาสตร วิชาเอกนาฏศิลป์และการละคร

ลำดับที่	ข้อเสนอแนะและความคิดเห็นทั่วไป	ความถี่
1	ควรลดเนื้อหารายวิชาให้น้อยลง	8
2	ควรจัดสถานที่เรียนให้เหมาะสมและเป็นสัดส่วน	6
3	ควรเพิ่มอาจารย์ผู้สอนให้เพียงพอ	4
4	อุปกรณ์การเรียนการสอนควรจัดให้เพียงพอต่อความต้องการ	4

จากตาราง 31 แสดงว่า ผู้สำเร็จการศึกษาบางส่วนให้ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับหลักสูตรว่า
ควรมีการปรับปรุง เนื้อหา การเรียนการสอน สถานที่เรียน อุปกรณ์การเรียนการสอน ให้เหมาะสม
ยิ่งขึ้น

ตาราง 32 ข้อเสนอแนะและความคิดเห็นทั่วไปของผู้บังคับบัญชาของผู้สำเร็จการศึกษา เกี่ยวกับหลักสูตรศิลปศาสตร วิชาเอกนาฏศิลป์และการละคร

ลำดับที่	ข้อเสนอแนะและความคิดเห็นทั่วไป	ความถี่
1	ควรปรับปรุงหลักสูตรให้สอดคล้องกับความต้องการของสังคมปัจจุบัน	4
2	หลักสูตรควรเปิดกว้างให้นักศึกษาได้เลือกเรียนตามที่ตนถนัด	4
3	การเรียนการสอนควรเน้นทั้ง 3 ด้าน คือ พุทธินิสัย จิตนิสัย และทักษะนิสัย	4

จากตาราง 32 แสดงว่าผู้บังคับบัญชาของผู้สำเร็จการศึกษา ให้ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับหลักสูตรว่า ควรปรับปรุงให้เหมาะสมกับสังคมปัจจุบัน หลักสูตรควรเปิดกว้างให้นักศึกษาได้เลือกเรียนตามความถนัด และควรเน้นการเรียนการสอนทั้ง 3 ด้าน คือ พุทธินิสัย จิตนิสัย และทักษะนิสัย

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

จุดมุ่งหมายของการวิจัย

จุดมุ่งหมายของการวิจัย เพื่อประเมินหลักสูตรศิลปศาสตร วิชาเอกนาฏศิลป์และการละคร ระดับอนุปริญญา ของสภาการฝึกหัดครู พุทธศักราช 2528 โดยประเมินในด้านบริบท ปัจจัยเบื้องต้น กระบวนการ และผลผลิตของหลักสูตร

วิธีดำเนินการวิจัย

วิธีดำเนินการวิจัย แบ่งเป็น 4 ส่วน คือ ศึกษาจากเอกสารหลักสูตร แบบสอบถาม การสัมภาษณ์ และการสังเกต

กลุ่มประชากร

กลุ่มประชากรที่ใช้ในการวิจัยได้แก่ อาจารย์ผู้สอนหลักสูตรศิลปศาสตร วิชาเอกนาฏศิลป์ และการละคร ระดับอนุปริญญา ของสภาการฝึกหัดครู พุทธศักราช 2528 ในวิทยาลัยครู จำนวน 17 คน นักศึกษาหลักสูตรศิลปศาสตร วิชาเอกนาฏศิลป์และการละคร ระดับอนุปริญญา ของสภาการฝึกหัดครู พุทธศักราช 2528 ในวิทยาลัยครู จำนวน 47 คน ผู้สำเร็จการศึกษา หลักสูตรศิลปศาสตร วิชาเอกนาฏศิลป์และการละคร ระดับอนุปริญญา ของสภาการฝึกหัดครู พุทธศักราช 2528 ในวิทยาลัยครู จำนวน 14 คน และผู้บังคับบัญชาของผู้สำเร็จการศึกษา จำนวน 10 คน รวมกลุ่มประชากร จำนวน 88 คน

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยนี้ เป็นผู้ที่เกี่ยวข้องกับหลักสูตรศิลปศาสตร วิชาเอกนาฏศิลป์ และการละคร ระดับอนุปริญญา ของสภาการฝึกหัดครู พุทธศักราช 2528 ได้แก่ อาจารย์จากวิทยาลัยครูสวนสุนันทา 9 คน อาจารย์จากวิทยาลัยครูบุรีรัมย์ 4 คน อาจารย์จากวิทยาลัยครูยะลา 4 คน นักศึกษาจากวิทยาลัยครูสวนสุนันทา 17 คน นักศึกษาจากวิทยาลัยครูบุรีรัมย์ 16 คน นัก

ศึกษาจากวิทยาลัยครูยะลา 14 คน ผู้สำเร็จการศึกษาจากวิทยาลัยครูสวนสุนันทา 14 คน ผู้บังคับบัญชาของผู้สำเร็จการศึกษา 10 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลได้แก่ เอกสารหลักสูตร แบบสอบถามแบบประมาณค่า (Rating scale) แบบสัมภาษณ์และแบบสังเกตประเมินเกี่ยวกับจุดมุ่งหมาย โครงสร้าง เนื้อหา ของหลักสูตร การเรียนการสอน การวัดและประเมินผล และผลผลิตของหลักสูตร

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยได้ดำเนินการเป็นขั้นตอนดังนี้

1. ศึกษาเอกสารหลักสูตรในด้านบริบท
2. การวิเคราะห์แบบสอบถาม วิเคราะห์โดยการหาค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน รายข้อและรวมจากคำตอบของอาจารย์ นักศึกษา ผู้สำเร็จการศึกษา และผู้บังคับบัญชาของผู้สำเร็จการศึกษา โดยใช้เครื่องคำนวณ
3. ประมวลคำตอบจากแบบสอบถามปลายเปิดของอาจารย์ นักศึกษา ผู้สำเร็จการศึกษา และผู้บังคับบัญชาของผู้สำเร็จการศึกษา แล้วจัดเรียงตามลำดับความถี่
4. วิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสัมภาษณ์ของอาจารย์ นักศึกษา ผู้สำเร็จการศึกษาและผู้บังคับบัญชาของผู้สำเร็จการศึกษา แล้วจัดเรียงตามลำดับความถี่
5. วิเคราะห์ข้อมูลจากการสังเกตของผู้วิจัยในด้านปัจจัยเบื้องต้นและด้านกระบวนการ แล้วจัดเรียงตามลำดับความถี่

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลสรุปเป็น 5 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ด้านบริบท เกี่ยวกับจุดมุ่งหมาย

ตอนที่ 2 ด้านปัจจัยเบื้องต้น เกี่ยวกับโครงสร้าง เนื้อหา อุปกรณ์การเรียนการสอน

ตำราเรียน และสถานที่เรียน

ตอนที่ 3 ด้านกระบวนการ เกี่ยวกับกระบวนการเรียนการสอนและการวัดและประเมินผล

ตอนที่ 4 ด้านผลผลิต เกี่ยวกับคุณสมบัติของผู้สำเร็จการศึกษาและความต้องการเกี่ยวกับคุณสมบัติของผู้สำเร็จการศึกษาของผู้บังคับบัญชาของผู้สำเร็จการศึกษา

ตอนที่ 5 ข้อเสนอแนะและความคิดเห็นทั่วไป

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ด้านบริบท

1. จุดมุ่งหมายของหลักสูตร

จากการวิเคราะห์จุดมุ่งหมายของหลักสูตร พบประเด็นต่าง ๆ ดังนี้

1.1 จุดมุ่งหมายของหลักสูตรวิชาเอกนาฏศิลป์และการละคร 3 ข้อ สอดคล้องตามแนวการจำแนกจุดมุ่งหมายการศึกษาของบลูม คือ มุ่งพัฒนาผู้เรียนครบ 3 ด้าน ได้แก่ นุทธิพิสัย จิตพิสัย และทักษะพิสัย

1.2 อาจารย์ นักศึกษา และผู้สำเร็จการศึกษา มีความเห็นสอดคล้องกันเกี่ยวกับจุดมุ่งหมายของหลักสูตรว่ามีความเหมาะสมมาก มีบางข้อที่มีความคิดเห็นแตกต่างกันคือ จุดมุ่งหมายข้อ 1 ความชัดเจนทางภาษาและเข้าใจง่าย จุดมุ่งหมายข้อ 17 สามารถไปปฏิบัติได้ อาจารย์และนักศึกษาเห็นว่าเหมาะสมมาก แต่ผู้สำเร็จการศึกษาเห็นว่าเหมาะสมน้อย จุดมุ่งหมายข้อ 4 ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีความรักและศรัทธาในอาชีพครูนาฏศิลป์ จุดมุ่งหมายข้อ 8 ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีสติปัญญาเฉลียวฉลาด จุดมุ่งหมายข้อ 10 ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีบุคลิกภาพเหมาะสมกับการเป็นครูนาฏศิลป์ อาจารย์เห็นว่ามีความเหมาะสมน้อย แต่นักศึกษาและผู้สำเร็จการศึกษาเห็นว่าเหมาะสมมาก จุดมุ่งหมายข้อ 11 สอดคล้องกับคุณลักษณะของครูนาฏศิลป์ตามที่ชุมชนต้องการ จุดมุ่งหมายข้อ 12 สอดคล้องกับคุณลักษณะของครูนาฏศิลป์ตามที่โรงเรียนต้องการ จุดมุ่งหมายข้อ 13 เน้นการนำความรู้ไปใช้ในระดับประถมศึกษาและจุดมุ่งหมายข้อ 16 เหมาะสมกับสภาพสังคมปัจจุบัน อาจารย์และผู้สำเร็จการศึกษาเห็นว่ามีความเหมาะสมน้อย แต่นักศึกษาเห็นว่าเหมาะสมมาก

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ด้านปัจจัยเบื้องต้น

1. โครงสร้างของหลักสูตร

จากการวิเคราะห์โครงสร้างของหลักสูตรพบว่า

1.1 โครงสร้างของหลักสูตรศิลปศาสตร วิชาเอกนาฏศิลป์และการละคร ระดับอนุปริญญา ของสภาการฝึกหัดครู พุทธศักราช 2528 มีจำนวนหน่วยกิตสอดคล้องกับหน่วยกิตของหลักสูตรสภาการฝึกหัดครู ตามเกณฑ์มาตรฐานระดับอนุปริญญา

1.2 หลักสูตรศิลปศาสตร วิชาเอกนาฏศิลป์และการละคร ระดับอนุปริญญา ของสภาการฝึกหัดครู พุทธศักราช 2528 แบ่งหมวดวิชาออกเป็น 3 หมวดวิชา คือ หมวดวิชาพื้นฐานทั่วไป หมวดวิชาเฉพาะด้านและหมวดวิชาเลือกเสรี โดยมีจำนวนชั่วโมงแยกเป็นภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติคิดเป็นร้อยละ ดังนี้ หมวดวิชาพื้นฐานทั่วไปภาคทฤษฎี 100 ภาคปฏิบัติไม่มี หมวดวิชาเฉพาะด้านภาคทฤษฎี 44.5 ภาคปฏิบัติ 55.5

1.3 อาจารย์ นักศึกษา และผู้สำเร็จการศึกษามีความคิดเห็นเกี่ยวกับโครงสร้างของหลักสูตรว่าเหมาะสมมาก มีเพียงข้อเดียวที่นักศึกษาและผู้สำเร็จการศึกษามีความคิดเห็นสอดคล้องกันว่าเหมาะสมน้อย คือ จำนวนหน่วยกิตในแต่ละรายวิชาของภาคทฤษฎีมีความเหมาะสม

2. เนื้อหาของหลักสูตร

2.1 จากการวิเคราะห์ความสอดคล้องของเนื้อหาหลักสูตรกับจุดมุ่งหมายของหลักสูตรวิชาเอกนาฏศิลป์และการละคร พบว่า เนื้อหาของหลักสูตรในหมวดวิชาพื้นฐานทั่วไป มีความสอดคล้องกับจุดมุ่งหมายของหลักสูตรในข้อ 2 เพียงข้อเดียว มีเพียงรายวิชา 2661701 สุนทรียะนาฏศิลป์ไทยเท่านั้นที่สอดคล้องกับจุดมุ่งหมายของหลักสูตรทั้ง 3 ข้อ สำหรับหมวดวิชาเฉพาะด้านสอดคล้องกับจุดมุ่งหมายของหลักสูตรทั้ง 3 ข้อ

2.2 อาจารย์ นักศึกษา และผู้สำเร็จการศึกษา มีความคิดเห็นเกี่ยวกับเนื้อหาของหลักสูตรสอดคล้องกันคือ เนื้อหาข้อ 1 หลักสูตรมีเนื้อหาน่าสนใจ เนื้อหาข้อ 2 หลักสูตรเน้นภาคปฏิบัติมาก และเนื้อหาข้อ 5 รายวิชาในหลักสูตรเป็นพื้นฐานทางนาฏศิลป์ทั่วไป สำหรับที่มีความคิดเห็นแตกต่างกันคือ เนื้อหาข้อ 6 ปริมาณเหมาะสมกับจำนวนหน่วยกิต อาจารย์เห็นว่าเหมาะสมมาก แต่ นักศึกษาและผู้สำเร็จการศึกษาเห็นว่าเหมาะสมน้อย เนื้อหาข้อ 7 สมดุลกับเวลาที่กำหนดให้เรียน

อาจารย์และนักศึกษาเห็นว่าเหมาะสมน้อย แต่ผู้สำเร็จการศึกษาเห็นว่าเหมาะสมมาก เนื้อหาข้อ 8 สามารถนำไปถ่ายทอดและบริการสังคม อาจารย์และนักศึกษาเห็นว่าเหมาะสมมาก แต่ผู้สำเร็จการศึกษาเห็นว่าเหมาะสมน้อย สำหรับเนื้อหาข้อ 3 หลักสูตรเน้นภาคทฤษฎีมาก เนื้อหาข้อ 4 รายวิชาในหลักสูตรเป็นความรู้ใหม่ที่ทันสมัยและเนื้อหาข้อ 9 เนื้อหาวิชาในหลักสูตรมีความซ้ำซ้อนกัน ทั้งอาจารย์ นักศึกษาและผู้สำเร็จการศึกษามีความเห็นสอดคล้องกันว่าเหมาะสมน้อย

3. ปัจจัยที่เอื้ออำนวยต่อการเรียนการสอน

อาจารย์และนักศึกษา มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่เอื้ออำนวยต่อการเรียนการสอน ในด้านอุปกรณ์การเรียนการสอน ตำราเรียนและสถานที่เรียน ดังนี้

3.1 อุปกรณ์การเรียนการสอน อาจารย์และนักศึกษาเห็นว่าต้องปรับปรุงและเพิ่มปริมาณ ด้านสื่อการเรียนการสอน

3.2 ตำราเรียน อาจารย์และนักศึกษาเห็นว่าควรเพิ่มตำรา เอกสารต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับวิชาที่เรียนให้มีความพอกับความต้องการ

3.3 สถานที่เรียน อาจารย์และนักศึกษา มีความเห็นว่าควรจัดสถานที่เรียนให้เหมาะสมกับวิชาที่สอน สำหรับสถานที่เรียนภาคปฏิบัตินั้น อาจารย์เห็นว่าเหมาะสมน้อย แต่นักศึกษาเห็นว่าเหมาะสมมาก

ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์ด้านกระบวนการ

จากการวิเคราะห์ด้านกระบวนการเกี่ยวกับกระบวนการเรียนการสอน และการวัดและประเมินผล

อาจารย์และนักศึกษามีความคิดเห็นในด้านกระบวนการเรียนการสอนแตกต่างกันในบางข้อ คือ ข้อ 1 มีการกำหนดจุดมุ่งหมาย ขอบข่าย กิจกรรมการเรียนและการ

ประเมินผลของวิชาชัดเจน ข้อ 2 มีการเตรียมการสอนมาอย่างดี

ข้อ 3 ใช้สื่อการเรียนการสอนเหมาะสม ข้อ 4 มีกิจกรรม

ส่งเสริมความรู้และทักษะนอกเหนือจากในชั้นเรียน อาจารย์เห็นว่าเหมาะสมมาก แต่นักศึกษาเห็นว่าเหมาะสมน้อย สำหรับด้านการวัดและประเมินผล อาจารย์เห็นว่าเหมาะสมมากมีเพียงข้อเดียวที่

อาจารย์เห็นว่าเหมาะสมน้อย คือ เปิดโอกาสให้นักศึกษาประเมินผลการสอนของอาจารย์ แต่จากการสัมภาษณ์นักศึกษาด้านการวัดและประเมินผลของอาจารย์ นักศึกษาเห็นว่ายังไม่ยุติธรรมและไม่มีเกณฑ์ที่แน่นอน

ตอนที่ 4 ผลการวิเคราะห์ด้านผลผลิต

จากการวิเคราะห์ด้านผลผลิตเกี่ยวกับคุณสมบัติของผู้สำเร็จการศึกษา และความต้องการของผู้บังคับบัญชาของผู้สำเร็จการศึกษา ผู้สำเร็จการศึกษามีความคิดเห็นว่า คุณสมบัติของผู้สำเร็จการศึกษาต่อไปนี้มีความเหมาะสมน้อย ได้แก่ความสามารถในการกำกับการแสดงบทเวที การเขียนบทละคร ความสามารถในการตัดต่อบทละคร ความสามารถนำความรู้ของนาฏศิลป์ไปใช้ในชีวิตประจำวัน และมีความสามารถในการประยุกต์ละครไทย สำหรับความคิดเห็นของผู้บังคับบัญชาของผู้สำเร็จการศึกษา ในด้านคุณสมบัติของผู้สำเร็จการศึกษา ผู้บังคับบัญชา เห็นว่า คุณสมบัติของผู้สำเร็จการศึกษาต่อไปนี้มีความเหมาะสมน้อย ได้แก่ความสามารถในการเป็นผู้กำกับการแสดง มีความสามารถในการประยุกต์ละครไทย มีความสามารถในการแสดงละครสากล มีความสนใจในการแสวงหาความรู้เพิ่มเติม มีความสามารถนำความรู้ทางนาฏศิลป์มาใช้ในชีวิตประจำวัน เป็นผู้รู้จักคิด วิเคราะห์และวิจารณ์การวางตัวให้เหมาะสมกับกาลเทศะ และความเป็นผู้ยอมรับคำวิพากษ์วิจารณ์เพื่อปรับปรุงตนเอง สำหรับด้านความต้องการ เกี่ยวกับคุณสมบัติของผู้สำเร็จการศึกษา ผู้บังคับบัญชามีความต้องการมากเกือบทุกข้อ ยกเว้นความต้องการข้อ 5 มีความสามารถในการตัดต่อบทละครที่ผู้บังคับบัญชามีความต้องการน้อย

ตอนที่ 5 ข้อเสนอแนะและความคิดเห็นทั่วไปเกี่ยวกับหลักสูตร

จากการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับข้อเสนอแนะและความคิดเห็นทั่วไปเกี่ยวกับหลักสูตรสรุปได้ดังต่อไปนี้

อาจารย์และนักศึกษาบางส่วน ให้ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับจุดมุ่งหมาย โครงสร้าง เนื้อหา กระบวนการเรียนการสอน และการวัดและประเมินผล ว่าควรมีการปรับปรุงให้เหมาะสมยิ่งขึ้น สำหรับผู้สำเร็จการศึกษาให้ข้อเสนอแนะว่า ควรมีการปรับปรุง เนื้อหา การเรียนการสอน อุปกรณ์การเรียน

การสอนและสถานที่ให้เหมาะสม ส่วนผู้บังคับบัญชาของผู้สำเร็จการศึกษาให้ข้อเสนอแนะว่า ควรปรับปรุงหลักสูตรให้สอดคล้องกับสังคม และหลักสูตรควรเปิดกว้างสำหรับผู้ที่มีความถนัดได้เลือกเรียน พร้อมทั้งเน้นในด้านพุทธินิสัย จิตนิสัย และทักษะนิสัย

อภิปรายผล

ผลจากการประเมินหลักสูตรศิลปศาสตร วิชาเอกนาฏศิลป์และการละคร ระดับอนุปริญญา ของสภาการฝึกหัดครู พุทธศักราช 2528 จะนำมาอภิปรายดังนี้

1. ด้านบริบท

1.1 จุดมุ่งหมายของหลักสูตร

จากการศึกษาเอกสารหลักสูตรพบว่า จุดมุ่งหมายของหลักสูตรศิลปศาสตร วิชาเอกนาฏศิลป์และการละคร ระดับอนุปริญญา ของสภาการฝึกหัดครู พุทธศักราช 2528 ทั้ง 3 ข้อ/ สอดคล้องกับการกำหนดจุดมุ่งหมายการศึกษาของบลม คือ มุ่งพัฒนาผู้เรียนครบ 3 ด้าน คือ ด้าน พุทธินิสัย จิตนิสัย และทักษะนิสัย ดังนั้น จุดมุ่งหมายดังกล่าวจึงเป็นจุดมุ่งหมายที่ดีและเหมาะสม เพราะผู้เรียนได้รับความรู้ครบถ้วน แต่เมื่อศึกษารายละเอียดปรากฏว่ายังมีบางข้อที่จุดมุ่งหมายของ หลักสูตร ยังมีความเหมาะสมน้อย เพราะจุดมุ่งหมายของหลักสูตรศิลปศาสตรนี้เป็นหลักสูตรที่ปรับปรุงขึ้นใหม่ ที่ไม่ได้เน้นให้ผู้เรียนออกไปเป็นครูเพียงอย่างเดียว จุดมุ่งหมายของหลักสูตรเน้นให้ผู้เรียนไปประกอบอาชีพอื่น ๆ และยังเป็นพื้นฐานในการศึกษาต่อในระดับสูง ดังนั้น จุดมุ่งหมายของ หลักสูตรที่เหมาะสมน้อย เช่น หลักสูตรไม่เน้นการนำความรู้ไปใช้ในโรงเรียนประถมศึกษาและตาม ความต้องการของชุมชน กล่าวได้ว่าจุดมุ่งหมายมีส่วนสำคัญมากที่จะทำให้การเรียนการสอนบรรลุ ตามเป้าหมาย ดังที่ วสันต์ รั้งรองรัตน์ (วสันต์ รั้งรองรัตน์ 2521 : 88-89) ได้วิจัยเรื่องการ ประเมินผลหลักสูตรวิชาภาษาไทยชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 พุทธศักราช 2521 ในเขตการศึกษา 1 ว่า หากครูผู้ให้หลักสูตรไม่เข้าใจจุดมุ่งหมายของหลักสูตร หรือเห็นจุดมุ่งหมายของหลักสูตรคลุมเครือ แล้วก็เป็นที่ยากที่ครูจะนำจุดมุ่งหมายของหลักสูตรไปใช้ในการจัดสภาพการเรียนการสอน เพื่อพัฒนา ผู้เรียนให้มีคุณลักษณะสอดคล้องกับจุดมุ่งหมายของหลักสูตรได้อย่างมีประสิทธิภาพ ดังนั้นการกำหนด จุดมุ่งหมายของหลักสูตรจึงควรกำหนดให้มีความชัดเจน จนครูสามารถมองเห็นแนวทางที่จะนำจุด

มุ่งหมายนั้นไปใช้ได้โดยง่าย

สำหรับด้านความชัดเจนของภาษาและการเรียงลำดับตามแนวจำแนกการศึกษาของบลูม อาจารย์และนักศึกษาเห็นว่าเหมาะสม แต่ผู้สำเร็จการศึกษาเห็นว่ายังไม่เหมาะสม จากการสัมภาษณ์ และจากแบบสอบถามปลายเปิดต่างมีความคิดเห็นว่า จุดมุ่งหมายซ้ำซ้อน ตั้งจุดมุ่งหมายไว้สูงเกินไป และจุดมุ่งหมายไม่สอดคล้องกับความต้องการของสังคม ทั้งนี้อาจเป็นเพราะจุดมุ่งหมายที่กำหนดไว้กว้างเกินไป และค่อนข้างเป็นนามธรรม จึงยากต่อการทำความเข้าใจ ดังที่ สุมิตร คุณานุกร (สุมิตร คุณานุกร 2523 : 58-64) กล่าวไว้ว่า โดยทั่วไปมักใช้ภาษาในการเขียนจุดมุ่งหมาย ที่เข้าใจยาก เช่น ใช้ศัพท์ที่ยาก ภาษาที่สวยหู ทำให้เกิดความสับสนในการเข้าใจภาษาให้ตรงกัน จะเห็นว่าการกำหนดจุดมุ่งหมายของหลักสูตร จะกำหนดกันแต่ผู้ทำหลักสูตรเพียงไม่กี่คน ไม่มีการออกสำรวจความต้องการของชุมชน เมื่อหลักสูตรออกมาจึงเกิดปัญหาหลายประการ เช่น ผู้สอนไม่เข้าใจ จุดมุ่งหมายของหลักสูตร เนื่องจากไม่มีการสัมมนาก่อนทำการสอน เพราะงบประมาณไม่มีที่จะให้ผู้สอนทุกคนมาสัมมนา เพื่อรับรู้และร่วมกันในการกำหนดจุดมุ่งหมาย

2. ด้านปัจจัยเบื้องต้น

2.1 โครงสร้างของหลักสูตร

จากการศึกษาเอกสารหลักสูตร โครงสร้างหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต เอกนาคศิลป์ และการละคร ระดับอนุปริญญา ของสภาการฝึกหัดครู พุทธศักราช 2528 รวม 75 หน่วยกิต แบ่งเป็นหมวดวิชาพื้นฐานทั่วไป หมวดวิชาเฉพาะด้านและหมวดวิชาเลือกเสรี โดยหมวดวิชาพื้นฐานทั่วไปจะเน้นภาคทฤษฎี และหมวดวิชาเฉพาะด้านจะเน้นภาคปฏิบัติ ทั้งนี้ก็เพื่อให้ผู้เรียนมีความรู้ ความชำนาญและเกิดทักษะ นอกจากนี้ยังเป็นพื้นฐานการศึกษาในระดับสูงต่อไป หมวดวิชาพื้นฐานทั่วไปในหลักสูตรนี้จะไม่นำให้ผู้เรียนออกไปประกอบอาชีพครู หลักสูตรนี้สร้างขึ้นสำหรับบุคคลทั่วไปไม่เฉพาะที่เป็นครูและเมื่อจบหลักสูตรแล้วก็ไม่ใช่จะต้องไปประกอบอาชีพเป็นครูแต่อย่างเดียว แต่มุ่งให้ทุกหลายอาชีพมาศึกษาต่อ และเมื่อจบหลักสูตรสามารถประกอบอาชีพได้หลายสาขา ดังนั้น หมวดวิชาพื้นฐานทั่วไปจึงเป็นรากฐานในการไปประกอบอาชีพและในการจะ ไปศึกษาต่อในระดับสูง ซึ่งไม่จำเป็นจะต้องต่อในสาขาวิชาศิลปและการละครก็ได้ และเมื่อพิจารณาจากแบบสอบถามของ

อาจารย์ นักศึกษา และผู้สำเร็จการศึกษา ปรากฏว่าโดยส่วนรวมโครงสร้างของหลักสูตรมีความเหมาะสมมาก นักศึกษาและผู้สำเร็จการศึกษาสวนหนึ่งมีความคิดเห็นว่า จำนวนหน่วยกิตในแต่ละรายวิชาของภาคทฤษฎียังมีความเหมาะสมน้อย จากการสัมภาษณ์อาจารย์ นักศึกษา และผู้สำเร็จการศึกษา ปรากฏว่าอาจารย์ส่วนหนึ่งเห็นว่า หมวดวิชาเฉพาะด้านเนื้อหาวิชาเรียนมากเกินไป จำนวนหน่วยกิตในหมวดวิชาเฉพาะด้านควรเพิ่มให้มากกว่านี้ และเวลาในหมวดวิชาเฉพาะด้านควรเพิ่มให้เหมาะสมกับหน่วยกิต นักศึกษาและผู้สำเร็จการศึกษาสวนหนึ่งมีความคิดเห็นว่า จำนวนหน่วยกิตหมวดวิชานี้พื้นฐานทั่วไปมากเกินไป และหลักสูตรกว้างมาก เวลาไม่เหมาะสมกับหน่วยกิตซึ่งก็ตรงกับความคิดเห็นของอาจารย์

2.2 เนื้อหาของหลักสูตร

จากการศึกษาเอกสารหลักสูตร เนื้อหาของหลักสูตรศิลปศาสตร วิชาเอกนาฏศิลป์ และการละคร ระดับอนุปริญญา ของสภาการฝึกหัดครู พุทธศักราช 2528 ปรากฏว่า เนื้อหาของหลักสูตรในหมวดวิชาพื้นฐานทั่วไป ใน 38 รายวิชา มีความสอดคล้องกับจุดมุ่งหมายของหลักสูตร ในข้อ 2 มีเพียงรายวิชา 2661701 สุนทรียะทางนาฏศิลป์ไทย วิชาเดียวที่สอดคล้องกับจุดมุ่งหมายของหลักสูตรทั้ง 3 ข้อ คือ ข้อที่ 1 ให้มีความรู้ความชำนาญในสาขาวิชานาฏศิลป์ไทย เพื่อเป็นพื้นฐานในการประกอบอาชีพ ข้อ 2 ให้มีประสบการณ์สามารถนำไปใช้หรือหาความรู้เพิ่มเติมศึกษาต่อในระดับสูงและข้อ 3 ให้มีเจตคติและค่านิยมในการอนุรักษ์ส่งเสริมนาฏศิลป์และศิลปการแสดง สำหรับหมวดวิชาเฉพาะด้านใน 36 รายวิชา สอดคล้องกับจุดมุ่งหมายของหลักสูตรทั้ง 3 ข้อ ความคิดเห็นของอาจารย์ นักศึกษา และผู้สำเร็จการศึกษา จากแบบสอบถามในด้านหลักสูตรพบว่า เวลาไม่สอดคล้องกับวิชาที่เรียน หลักสูตรเน้นทฤษฎีมากเกินไป หน่วยกิตยังไม่เหมาะสม และการนำความรู้ไปให้บริการแก่สังคมยังต้องปรับปรุง

จากการสัมภาษณ์ อาจารย์ นักศึกษา และผู้สำเร็จการศึกษาในด้านความคิดเห็นเกี่ยวกับเนื้อหาของหลักสูตรพบว่า เนื้อหาที่มีความซ้ำซ้อน เนื้อหาเกินไป สำหรับหลักสูตร 2 ปี และเนื้อหาวิชาบางวิชาเกินไป จากแบบสอบถามปลายเปิดก็มีความคิดเห็นที่ตรงกัน ที่เป็นเช่นนี้อาจเป็นเพราะว่าผู้จัดทำหลักสูตรในหมวดวิชาเฉพาะด้าน อยากจะให้ผู้เรียนได้รับความรู้มาก ๆ จึงพยายามบรรจุรายวิชาต่าง ๆ มากเกินไป ผู้เรียนไม่สามารถรับไหว จะเห็นว่า เนื้อหาซ้ำซ้อนนั้น

เนื่องมาจากในคณะผู้ทำหลักสูตรไม่สามารถตัดวิชาใดวิชาหนึ่งไปได้ เพราะต่างคนต่างเลือกบรรจุลงไปจึงทำให้ซ้ำซ้อนมาก จะเห็นว่า วิชาสุนทรียะทางนาฏศิลป์ไทย ในระดับอนุปริญาโทที่ต้องเรียน เมื่อไปศึกษาต่อในระดับสูงคือระดับปริญญาตรีในสาขาวิชานาฏศิลป์และการละครก็ต้องเรียนวิชาสุนทรียะทางนาฏศิลป์ไทยอีกโดยที่เนื้อหารายวิชาเดียวกัน อีกประการหนึ่งผู้ที่ร่างหลักสูตรวิชาเอกกับผู้ที่ร่างหลักสูตรวิชาพื้นฐานทั่วไปเป็นคนละกลุ่มกัน จึงทำให้ต่างคนต่างไม่ได้พิจารณาศึกษาเนื้อหาของหลักสูตรวิชาอื่นและไม่ได้พิจารณาหลักสูตรในส่วนรวมจึงทำให้เนื้อหาวิชากว้างมากเกินไป สำหรับหลักสูตร 2 ปี

2.3 ปัจจัยที่เอื้ออำนวยต่อการเรียนการสอน

จากแบบสอบถามของอาจารย์และนักศึกษา ในด้านปัจจัยที่เอื้ออำนวยต่อการเรียนการสอนเกี่ยวกับอุปกรณ์การเรียนการสอน ตำราเรียน และสถานที่เรียน โดยส่วนรวมประเมินว่ามีความเหมาะสมน้อย จากการสัมภาษณ์ อาจารย์และนักศึกษาก็ให้ความเห็นว่า อุปกรณ์การเรียนการสอนไม่เพียงพอ ไม่ทันสมัย และจากการสังเกตของผู้วิจัยพบว่า อุปกรณ์การเรียนการสอน ตำราเรียน และสถานที่เรียนยังไม่เหมาะสม ซึ่งผลการวิจัยครั้งนี้สอดคล้องกับงานวิจัยของ ชำเลียง ตริเตชา ได้วิจัยเรื่อง การประเมินหลักสูตรวิชาสังคมศึกษาในระดับมัธยมศึกษาปีที่ 1 ในโรงเรียนรัฐบาล เขตการศึกษา 5 พบว่า สื่อการเรียนการสอนชนิดต่าง ๆ ยังขาดอยู่เป็นจำนวนมาก ตำราเอกสารไม่เพียงพอต่อความต้องการ และสถานที่เรียนมีไม่เพียงพอ (ชำเลียง ตริเตชา 2522, 149-150) และยังสอดคล้องกับผลการวิจัยของ ชุรินทร์ อุ่นนิกุล ได้วิจัยเรื่องปัญหาการสอนภาษาอังกฤษระดับ ม.3 ในจังหวัดร้อยเอ็ด พบว่า ครูส่วนมากประสบปัญหาในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน เนื่องจากด้านห้องเรียน อุปกรณ์การเรียนการสอนมีไม่เพียงพอ ทั้งนี้การขาดปัจจัยดังกล่าวก็มีส่วนทำให้การเรียนการสอนไม่มีประสิทธิภาพ ทำให้การเรียนการสอนไม่บรรลุจุดมุ่งหมายของหลักสูตรเท่าที่ควร (ชุรินทร์ อุ่นนิกุล 2524 : 115)

3. ด้านกระบวนการ

จากการประเมินแบบสอบถามของอาจารย์ และนักศึกษา เกี่ยวกับการสอนของอาจารย์ โดยส่วนรวมมีความเหมาะสมมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้ออาจารย์มีความคิดเห็นว่าบางข้อมีความเหมาะสมน้อยคือ ไม่เปิดโอกาสให้นักศึกษาได้ประเมินการสอนของอาจารย์ สำหรับข้อที่นักศึกษามี

ความคิดเห็นว่าเหมาะสมน้อยคือ อาจารย์ใช้สื่อการเรียนการสอนเหมาะสม ทราบจุดมุ่งหมายและ ขอบข่ายของรายวิชาชัดเจน แสดงความคิดเห็นของตนในช่วงโม่งเรียน ค้นคว้าศึกษาหาความรู้ เพิ่มเติม มีการกำหนดจุดมุ่งหมาย ขอบข่าย กิจกรรมการเรียน และการประเมินผลของวิชาชัดเจน มีกิจกรรมส่งเสริมความรู้และทักษะนอกเหนือจากในชั้นเรียน ติดตามทำความเข้าใจเนื้อหาวิชา ทุกขั้นตอน และอาจารย์มีการเตรียมการสอนมาอย่างดี ตั้งแต่ความคิดเห็นของอาจารย์และนักศึกษา จึงแตกต่างกันคือ การใช้สื่อการเรียนการสอน การเตรียมการสอนของอาจารย์ มีกิจกรรมส่งเสริม ความรู้ทักษะนอกเหนือในชั้นเรียน และการวัดและประเมินผล อาจารย์เห็นว่ามีเหมาะสมมาก แต่นักศึกษาเห็นว่ายังไม่เหมาะสม

จากการสัมภาษณ์อาจารย์และนักศึกษาเกี่ยวกับการเรียนการสอน พบว่า จำนวน อาจารย์ไม่เพียงพอ อาจารย์บางคนสอนหลายวิชา ไม่เปิดโอกาสให้นักศึกษาเรียนตามความถนัด วิธีสอนเป็นแบบบรรยาย น่าจะเป็นเหตุและผลสอดคล้องกันได้ว่า ไม่เปิดโอกาสให้นักศึกษาเรียน ตามถนัดเพราะอาจารย์มีน้อยไม่เพียงพอ จึงเปิดวิชาสอนตามที่อาจารย์ผู้สอนถนัด และวิธีสอนของ อาจารย์เป็นแบบบรรยายเสียเป็นส่วนใหญ่ก็เนื่องจากอาจารย์แต่ละท่านสอนหลายวิชา ดังนั้นการ เตรียมการสอนจึงไม่พร้อมที่จะใช้อุปกรณ์การสอนอื่น ๆ สำหรับด้านการวัดและประเมินผล อาจารย์ ส่วนมากมีความคิดเห็นว่ามีเหมาะสมมาก เมื่อพิจารณาคะแนนเฉลี่ยรายข้อแล้วมีเพียงข้อเดียวที่มี ความคิดเห็นว่าเหมาะสมน้อยคือ เปิดโอกาสให้นักศึกษาประเมินการสอนของอาจารย์ ส่วนนักศึกษา บางส่วนแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับการวัดและประเมินผลว่าเหมาะสมน้อยคือ อาจารย์ไม่มีเกณฑ์ในการให้คะแนนในการปฏิบัติ อาจารย์ผู้สอนมีความลำเอียงในการให้คะแนน และใช้ตัวผู้สอนเป็นหลัก ในการให้คะแนน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะวิชานาฏศิลป์และการละครเป็นวิชาที่ต้องใช้ความสามารถ เฉพาะตัว ดังนั้นการให้คะแนนในภาคปฏิบัติจึงหากฎเกณฑ์ที่จะให้เป็นมาตรฐานเหมือนภาคทฤษฎีนั้นคง เป็นไปได้ยาก ดังนั้นนักศึกษาจึงมีความคิดเห็นว่ามีอาจารย์ลำเอียงในการให้คะแนนซึ่งก็อาจจะ เป็นไปได้ เพราะการให้คะแนนในภาคปฏิบัติไม่มีกฎเกณฑ์ที่แน่นอน อย่างไรก็ตามอาจารย์ผู้สอนวิชาภาค ปฏิบัติควรพยายามให้เป็นปรนัยให้มากที่สุดเท่าที่จะทำได้และพยายามสร้างเกณฑ์ในการให้คะแนนขึ้น

4. ด้านผลผลิตของหลักสูตร

การประเมินจากแบบสอบถามของผู้สำเร็จการศึกษา เกี่ยวกับคุณสมบัติของผู้สำเร็จการ

ศึกษา ปรากฏว่าโดยส่วนรวมมีความเหมาะสมมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อผู้สำเร็จการศึกษามีความเห็นว่างบข้อมีความเหมาะสมน้อย คือ ความสามารถในการกำกับแสดงบนเวที ความสามารถในการเขียนบทละคร ความสามารถในการติดต่อละคร สามารถนำความรู้ทางนาฏศิลป์ไปใช้ในชีวิตประจำวันได้ และความสามารถประยุกต์ละครไทย ซึ่งสอดคล้องกับความคิดเห็นของผู้บังคับบัญชาของผู้สำเร็จการศึกษาที่เห็นว่างบมีความเหมาะสมน้อย ในข้อความสามารถในการประยุกต์ละครไทย สามารถนำความรู้ทางนาฏศิลป์ไปใช้ในชีวิตประจำวันและสามารถกำกับละครได้ ดังนั้นหลักสูตรจึงควรปรับปรุงเนื้อหาวิชาและการเรียนการสอนให้ผู้เรียนมีความสามารถในการด้านดังกล่าวเพิ่มขึ้น สำหรับความคิดเห็นของผู้บังคับบัญชานั้นมีความต้องการมากเกือบทุกข้อ ยกเว้น ความสามารถในการติดต่อละครผู้บังคับบัญชามีความต้องการน้อย ซึ่งแสดงว่าผู้สำเร็จการศึกษาและผู้บังคับบัญชาของผู้สำเร็จการศึกษา มีความคิดเห็นว่างบเป็นเพราะหลักสูตรกว้างมากเกินไป และเนื้อหาที่บรรจุมากเกินไปจนผู้เรียนไม่สามารถปฏิบัติได้บรรลุเป้าหมายในกำหนดเวลา 2 ปี อีกประการหนึ่งอาจารย์ผู้สอนก็มิได้มีความรู้ความชำนาญเฉพาะด้านเช่น การกำกับแสดง สามารถนำความรู้ทางนาฏศิลป์ไปใช้ในชีวิตประจำวันและการประยุกต์ละครไทย ดังนั้นการเรียนการสอนจึงไม่ได้ผลตามที่ต้องการ ฉะนั้นผู้วิจัยเห็นว่าควรปรับปรุงหลักสูตรให้เหมาะสมกับระยะเวลาที่เรียนคือเวลา 2 ปี ควรจะต้องมุ่งหมายว่าจะให้ผู้เรียนมีความชำนาญในด้านใด กว้างหลักสูตรไปทางนั้น มิใช่เขียนหลักสูตรกว้างเกินไปจนผู้รับไม่สามารถรับได้ และถึงแม้รับได้หมดแต่ก็ไม่มีประสิทธิภาพ

จากการสัมภาษณ์ผู้สำเร็จการศึกษาเกี่ยวกับคุณสมบัติของผู้สำเร็จการศึกษาเรียงตามลำดับความถี่ ผู้สำเร็จการศึกษาส่วนหนึ่งมีความคิดเห็นว่างบวิชาเอกบางวิชาเรียนแล้วไม่ได้นำไปใช้คงเนื่องจากหลักสูตรนี้เป็นหลักสูตรระดับอนุปริญญา ดังนั้นผู้สำเร็จการศึกษาจึงไปศึกษาต่อ ความรู้ที่ได้รับก็ไม่ได้นำไปใช้ประโยชน์ในการสอนและการประกอบอาชีพ ซึ่งก็สอดคล้องกับความคิดเห็นของผู้สำเร็จการศึกษาบางส่วนที่เห็นว่างบความรู้ที่ได้รับสามารถนำไปเป็นพื้นฐานในการศึกษาต่อในระดับสูง เพราะจากการสัมภาษณ์ผู้สำเร็จการศึกษา 14 คน พบว่ามีเพียงคนเดียวที่ไม่ได้ศึกษาต่อ และ 13 คน กำลังศึกษาต่อในระดับปริญญาตรี

การประเมินจากแบบสอบถามของผู้บังคับบัญชาของผู้สำเร็จการศึกษาเกี่ยวกับคุณสมบัติและความต้องการของผู้บังคับบัญชาปรากฏว่า โดยส่วนรวมคุณสมบัติมีความเหมาะสมมาก ซึ่งอาจ

กล่าวได้ว่าผลผลิตของหลักสูตรศิลปศาสตรวิชาเอกนาฏศิลป์และการละคร ระดับอนุปริญญา ของ สภาการฝึกหัดครู พุทธศักราช 2528 ตามความคิดเห็นของผู้บังคับบัญชาของผู้สำเร็จการศึกษามรรลุ ตามความมุ่งหมายของหลักสูตรที่กำหนดไว้ แต่ผู้บังคับบัญชาของผู้สำเร็จการศึกษาก็ยังต้องการให้ผู้ สำเร็จการศึกษามีคุณสมบัติที่เหมาะสมครบถ้วนกว่าที่เป็นอยู่ในปัจจุบัน ดังนั้น ทางวิทยาลัยครูที่เปิด สอนวิชาเอกนาฏศิลป์และการละครควรเน้นเรื่องคุณสมบัติของผู้สำเร็จการศึกษา ในด้านการกำกับการ แสดงและการยอมรับในการถูกวิพากษ์วิจารณ์ การวางตัวให้เหมาะกับกาลเทศะ มีความสนใจ ในการแสวงหาความรู้เพิ่มเติม เป็นผู้รู้จักคิดวิเคราะห์และวิจารณ์ รวมทั้งมีความสามารถในการนำ ความรู้ที่ได้รับไปใช้ในชีวิตประจำวัน

1. ข้อเสนอแนะ

จากผลการวิเคราะห์ข้อมูลผู้วิจัยขอเสนอแนะให้ผู้ที่เกี่ยวข้องในการปรับปรุงแก้ไข และพัฒนาหลักสูตรได้พิจารณาส่วนต่าง ๆ ของหลักสูตรดังต่อไปนี้

ด้านบริบท

1. จุดมุ่งหมายควรชัดเจนเข้าใจง่าย
2. จุดมุ่งหมายควรสอดคล้องกับสังคมปัจจุบัน
3. การตั้งจุดมุ่งหมายเป็นกลาง ๆ ไม่สูงเกินไปจนไม่สามารถนำไปปฏิบัติได้

ด้านปัจจัยเบื้องต้น

โครงสร้างของหลักสูตร

1. ควรพิจารณาหน่วยกิตภาคทฤษฎีและปฏิบัติให้สมดุลกัน
2. ควรลดรายวิชาในหมวดวิชาเฉพาะด้าน
3. ควรพิจารณาเวลาให้เหมาะสมกับหน่วยกิตในแต่ละรายวิชา

เนื้อหาของหลักสูตร

1. ควรลดเนื้อหาให้น้อยกว่านี้
2. ควรกำหนดเนื้อหาให้พอเหมาะกับหลักสูตร 2 ปี
3. เนื้อหาบางวิชาซ้ำซ้อนกันควรตัดออก
4. ควรกำหนดเนื้อหาให้สอดคล้องกับความต้องการของสังคม

อุปกรณ์การเรียนการสอน ตำราเรียน และสถานที่เรียน

1. ควรเพิ่มงบประมาณในการจัดซื้ออุปกรณ์ให้มากขึ้นกว่าที่เป็นอยู่
2. ควรจัดแผนบำรุงรักษาอุปกรณ์เพื่อความสะดวกในการใช้
3. ควรส่งเสริมให้อาจารย์เขียนตำราเรียน เพราะตำราเรียนด้านนาฏศิลป์การละครมีน้อยมาก ไม่เพียงพอ
4. สถานที่เรียนควรปรับปรุงให้เหมาะสมกับสภาพวิชาที่เรียน
5. ควรปรับปรุงอุปกรณ์การเรียนการสอน ตำราเรียนและสถานที่เรียนให้เหมาะสม

ด้านกระบวนการ

1. ควรปรับปรุงบุคลากรในด้านการเตรียมการสอน การใช้อุปกรณ์การสอนและวิธีการสอน
2. ควรเพิ่มจำนวนอาจารย์ให้เพียงพอ
3. ควรมีเกณฑ์ในการให้คะแนนที่แน่นอน

ด้านผลผลิต

1. ควรเน้นความสามารถในการเขียนบทละครและตัดต่อบทละคร
2. ควรปรับปรุงด้านเป็นผู้รู้จักคิด วิเคราะห์และวิจารณ์และยอมรับการถูกวิจารณ์
3. ควรมีการฝึกภาคปฏิบัตินอกสถานที่

2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรหาเกณฑ์ในการประเมินผลหลักสูตรโดยสอบถามผู้เชี่ยวชาญ ทั้งในด้านความเหมาะสมของจุดมุ่งหมาย โครงสร้าง เนื้อหา กระบวนการเรียนการสอน การวัดและประเมินผล และคุณสมบัติของผู้สำเร็จการศึกษา

2.2 ควรวิจัยหาความซ้ำซ้อนของเนื้อหาวิชาเอกนาฏศิลป์และการละครในระดับอนุปริญญา และปริญญาตรี

2.3 ควรวิจัยเกี่ยวกับกระบวนการเรียนการสอน

2.4 ควรวิจัยหลักสูตรนี้อีกเมื่อหลักสูตรได้ใช้ไปอีกระยะหนึ่ง หรือจะมีการเปลี่ยนหลักสูตรใหม่ เพื่อเป็นข้อมูลในการปรับปรุงพัฒนาหลักสูตรศิลปศาสตรให้ดีขึ้นต่อไป

גדולתו ופארו

บรรณานุกรม

- ✓ กาญจนา คุณารักษ์ หลักสูตรและการพัฒนา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร 2527,
563 หน้า
การฝึกหัดครู, กรม หน่วยศึกษานิเทศก์ รายงานการวิเคราะห์และประเมินผลหลักสูตรการฝึกหัดครู
จักรเพชรการพิมพ์ 2520, 262 หน้า
คึกฤทธิ์ ปราโมช, ม.ร.ว. "นาฏศิลป์และดนตรีไทยในชีวิตไทย" ใน นาฏศิลป์และดนตรีไทย
หน้า 7 - 8 โรงพิมพ์เจริญวิทย์การพิมพ์ 2522
- ✓ จันทิกา ลิ้มปิเจริญ การพัฒนาหลักสูตร แผนกบริการการศึกษา วิทยาลัยครูภูเก็ต 2528,
373 หน้า
จำนงค์ ทองประเสริฐ "หลักการทางสังคม จริยธรรม วัฒนธรรม และข้อคิดเห็นในการพัฒนา
หลักสูตรไทย" ใน ประมวลการบรรยายเกี่ยวกับการพัฒนาหลักสูตร หน้า 16-18 กรมวิชาการ
กระทรวงศึกษาธิการ 2517
- ✓ จินตนา โมกษะเวส การประเมินผลหลักสูตรพนักงานวิทยาศาสตร์การแพทย์ของโรงพยาบาลรามาริบัติ
วิทยานิพนธ์ ค.ม. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2515, 136 หน้า อัดสำเนา
- ✓ สมพันธ์ ภูษร ๗ อรุยา เอกสารเกี่ยวกับการพัฒนาหลักสูตร ฝ่ายวิชาการ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ปทุมวัน 2525, 116 หน้า
- ชวาล แพรัตกุล เทคนิคการวัดผล โรงพิมพ์วัฒนาพานิช 2518, 434 หน้า
- ชัชวรัตน์ อุ่นพิกุล ปัญหาการสอนภาษาอังกฤษระดับ ม.3 ในจังหวัดร้อยเอ็ด วิทยานิพนธ์
มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ 2524, 150 หน้า อัดสำเนา
- ชำเลื่อง ตรีเดชา การประเมินผลหลักสูตรวิชาสังคมศึกษาระดับ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ในโรงเรียน
รัฐบาล เขตการศึกษา 5 ปรินญาณิพนธ์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร 2522,
206 หน้า อัดสำเนา
- ✓ โชติ เพชรชื่น เทคนิคการประเมินหลักสูตร สำนักทดสอบทางการศึกษาและจิตวิทยา
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร 2530, 267 หน้า

- ดวงแข จันทร์ปลั่ง การศึกษาความคิดเห็นของผู้บริหารและอาจารย์ในวิทยาลัยนาฏศิลป์เกี่ยวกับการใช้หลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต สาขานาฏดุริยางค์ คีตศิลป์ศึกษา วิชาเอกนาฏศิลป์ไทย ฉบับพุทธศักราช 2518 ปรินญาณินทร์ กศ.ม. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ สงขลา 2525, 175 หน้า อัดสำเนา
- เต็มศิริ บุญสิงห์ การละครเพื่อการศึกษา พิมพ์ครั้งที่ 4 โรงพิมพ์คุรุสภา 2519, 325 หน้า
- ✓ กิตนา แคมมณี "การประเมินหลักสูตร" ใน เอกสารประกอบการประชุมสัมมนาเรื่องแนวทางการประเมินและการพัฒนาหลักสูตรระดับอุดมศึกษา หน้า 51-71 กองวิชาการ ทบวงมหาวิทยาลัย 2526
- ✓ ธวัชชัย ชัยจิรฉายากุล การพัฒนาหลักสูตรจากแนวคิดสู่การปฏิบัติ ภาคศึกษาศาสตร์ คณะสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล 2526, 314 หน้า
- ✓ บรรจง จันทรสา ปรัชญากับการศึกษา โรงพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช 2522, 254 หน้า
- บุญชม ศรีสะอาด พัฒนาหลักสูตรและการสอน ภาควิชาพื้นฐานของการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มหาสารคาม 2528, 291 หน้า
- ✓ ประดิษฐ์ อุปรมัย การศึกษาเชิงประเมินระบบหลักสูตรจิตวิทยาการศึกษาในวิทยาลัยครู วิทยานิพนธ์ ค.ด. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2521, 293 หน้า อัดสำเนา
- ปัญญา นิตยสุวรรณ "ศิลปินที่น่ารู้จัก" ศิลปการ 6 : 90-91 (18 มกราคม 2523)
- ✓ ไผศุรย์ สีนลารัตน์ หลักและวิธีสอนระดับอุดมศึกษา โรงพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช 2524, 237 หน้า
- ✓ ภิญญู สาร หลักบริหารการศึกษา โรงพิมพ์วัฒนาพานิช 2526, 373 หน้า
- มัทนี โมฆดารา รัตน์ "การพัฒนาการศึกษาเกี่ยวกับการละคอนในประเทศไทย" วารสารคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ 2 : 10-11 (กรกฎาคม - ธันวาคม 2525)
- ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ หลักการวิจัยทางการศึกษา ศึกษาพร 2528, 314 หน้า
- ✓ ลักขณา บรรพกาญจน์ การประเมินผลโครงการอบรมครูประจำการที่ไม่มีวุฒิ วิทยานิพนธ์ ค.ม. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2523, 136 หน้า อัดสำเนา
- ✓ วิชัย วงษ์ใหญ่ พัฒนาหลักสูตรและการสอน โรงพิมพ์รุ่งเรืองธรรม 2523, 220 หน้า

วิชาการ, กรม หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาชั้นสูง พ.ศ.2520 โรงพิมพ์คุรุสภา 2520, 210 หน้า

วสันต์ รั้งรองรัตน์ การประเมินผลหลักสูตร วิชาภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 พุทธศักราช 2521
เขตการศึกษา 1 ปริญญาโท มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร 2521, 151 หน้า
อัสสโน

✓ สมหวัง นิธิยานุวัฒน์ การประเมินผลโครงการประชุม หลักการและการประยุกต์ใช้
โรงพิมพ์โอเดียนสโตร์ 2524, 236 หน้า

✓ สมหวัง นิธิยานุวัฒน์ และคนอื่น ๆ รายงานการประเมินผลหลักสูตรครุศาสตร์ดุษฎีบัณฑิตสาขา
จิตวิทยาการศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2522, 99 หน้า

✓ สันต์ ธรรมบำรุง หลักสูตรและการบริหารหลักสูตร โรงพิมพ์การศาสนา 2527, 208 หน้า

สุนันท์ สุกมลสันต์ และคนอื่น ๆ แนวคิดและแบบจำลองประเมินโครงการ ม.ราชภัฏวชิรวิทยาดูการศึกษ
คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2524, 102 หน้า

สมหมาย นิ่มเนติพันธ์ ละครว่า ภาควิชาศิลปและวัฒนธรรม คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ พลศึกษา 2524, 309 หน้า

✓ สุมิตร คุณานุการ หลักสูตรและการสอน พิมพ์ครั้งที่ 4 โรงพิมพ์ชวนพิมพ์ 2518, 273 หน้า
เสริมศรี ไชยศรี ระบบหลักสูตร - การสอน พระสิงห์การพิมพ์ 2526, 263 หน้า
อนุนาราชชน, พระยา วัฒนธรรมและประเพณีต่าง ๆ ของไทย โรงพิมพ์เจริญธรรม 2516,
492 หน้า

✓ อรุณ วิวัฒน์ปฐพี การประเมินหลักสูตรวิชาเอกดนตรีศึกษาในวิทยาลัยครู วิทยานิพนธ์ ค.ม.
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2527, 162 หน้า อัสสโน

อาภรณ์ มนตรีศาสตร์ และจางรงค์ มนตรีศาสตร์ นาฏศิลป์เพื่อการศึกษาเบื้องต้น โรงพิมพ์คุรุสภา
2525, 355 หน้า

Beauchamp, George A. The Curriculum of the Elementary School.

Boston, Allyn and Bacon, Inc., 1964. 221 p.

- ✓ Nevo, David. "The Conceptualization of Educational Evaluation : An Analytical Review of the Literature." Review of Educational Research. 53 : 1 (Spring), 1983.

Peppard, Joanne Elenor. "An Evaluation of Elementary Education Curriculum at Illinois State University," Dissertation Abstracts International. 28 : 520, June, 1967.

- ✓ Schaefer, Reed M. "An Evaluation of Teacher Program at Parson College," Dissertation Abstracts International. 23 : 3106, February, 1961.

Simmons, James Michael. "An Evaluation of the Music Education Curriculum at Lama University Through an Analysis of the Responses of Its Teaching Graduates," Dissertation Abstracts International. 40 : 6183-A, June, 1980.

- ✓ Taylor, Fred J. An Appraisal of Selected Aspects of Teaching Degree Program at Teacher Educational Institution, 1963. 23 : 3806.

Thomas, Robert Fletcher, Jr. "An Appraisal of the Music Education Program at Claflin College," Dissertation Abstracts International. 41 : 4640A-4641A, May, 1981.

- ✓ Webster, William J. "CIPP in Local Evaluation." In Ronald, S. Brandt (Ed.) Applied Strategies for Curriculum Evaluation. Alexandria, Association for Supervision and Curriculum Development, 1981.

חנאמארת

ภาคผนวก ก
หนังสือขอความร่วมมือ

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ตอบแบบสอบถาม

เรียน

ข้าพเจ้า นางอัจฉิมา สวัสดิ์ชีวิน นิสิตปริญญาโท วิชาเอกการอุดมศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร กำลังศึกษาวิจัยเรื่อง การประเมินหลักสูตรศิลปศาสตร์ วิชาเอกนาฏศิลป์และการละคร ระดับอนุปริญญาของสภาการฝึกหัดครู-พุทธศักราช 2528 ผลของการวิจัยจะเป็นประโยชน์ต่อการปรับปรุงและพัฒนานหลักสูตรศิลปศาสตร์ วิชาเอกนาฏศิลป์และการละคร ระดับอนุปริญญา พุทธศักราช 2528 ให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

การประเมินของท่านมีส่วนสำคัญอย่างยิ่งในการวิจัย จึงใคร่ของความกรุณาประเมินแบบสอบถามด้วยความจริงใจทุกข้อ คำตอบของท่านจะถือเป็นความลับ และจะไม่กระทบกระเทือนต่อผู้หนึ่งผู้ใดทั้งสิ้น ข้าพเจ้าหวังว่าคงได้รับความกรุณาจากท่าน จึงขอขอบพระคุณมา ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(นางอัจฉิมา สวัสดิ์ชีวิน)

ภาคผนวก ข
แบบสอบถามการประเมินหลักสูตร

แบบสอบถาม

การประเมินหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต วิชาเอกนาฏศิลป์และการละคร
ระดับอนุปริญญา ของสภาการฝึกหัดครู พุทธศักราช 2528
(สำหรับอาจารย์ผู้สอน)

คำแนะนำในการตอบแบบสอบถาม

แบบสอบถามชุดนี้มุ่งประเมินหลักสูตรศิลปศาสตร วิชาเอกนาฏศิลป์และการละคร ระดับอนุปริญญา ของสภาการฝึกหัดครู พุทธศักราช 2528 โดยแบ่งแบบสอบถามออกเป็น 2 ตอน ดังนี้
ตอนที่ 1 เป็นการประเมินหลักสูตรว่ามีความเหมาะสมสอดคล้องกับความมุ่งหมายทางการศึกษามากน้อยเพียงใด โปรดประเมินตามความคิดเห็นที่เป็นจริงของท่าน เพราะคำตอบดังกล่าวจะเป็นแนวทางในการปรับปรุงและพัฒนาหลักสูตรศิลปศาสตร วิชาเอกนาฏศิลป์และการละคร ระดับอนุปริญญา ของสภาการฝึกหัดครู พุทธศักราช 2528 ให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น การประเมินแบ่งเป็น 6 ส่วน ดังนี้

1. จุดมุ่งหมายของหลักสูตร
2. โครงสร้างของหลักสูตร
3. เนื้อหาของหลักสูตร
4. ปัจจัยที่เอื้ออำนวยต่อการเรียนการสอน
5. กระบวนการเรียนการสอน
6. การวัดและประเมินผล

ตอนที่ 2 เป็นข้อเสนอแนะและความคิดเห็นทั่วไปเกี่ยวกับหลักสูตร

ตอนที่ 1 โปรดประเมินหลักสูตรศิลปศาสตร วิชาเอกนาฏศิลป์และการละคร ระดับอนุปริญญา ของสภาการฝึกหัดครู พุทธศักราช 2528 โดยทำเครื่องหมาย ลงในค่าระดับความเหมาะสมตามเกณฑ์ต่อไปนี้

- 4 หมายถึง มีค่าความเหมาะสมมากที่สุด
- 3 หมายถึง มีค่าความเหมาะสมมาก
- 2 หมายถึง มีค่าความเหมาะสมน้อย
- 1 หมายถึง มีค่าความเหมาะสมน้อยที่สุด

ตัวอย่าง

ข้อความ	มากที่สุด 4	มาก 3	น้อย 2	น้อยที่สุด 1
0 ความมุ่งหมายของหลักสูตรมีความชัดเจนและ เข้าใจง่าย.....				
00 มีความสอดคล้องกับความต้องการของชุมชน.....				

ในข้อ 0 ท่านให้คะแนน 3 หมายความว่าท่านประเมินว่า ความมุ่งหมายของหลักสูตรมีความชัดเจนและเข้าใจง่ายมาก

ในข้อ 00 ท่านให้คะแนน 1 หมายความว่าท่านประเมินว่า หลักสูตรมีความสอดคล้องกับความต้องการของชุมชนน้อยที่สุด

1. จุดมุ่งหมายของหลักสูตร

ข้อความ	มากที่สุด 4	มาก 3	น้อย 2	น้อยที่สุด 1
1. มีความชัดเจนทางภาษาและเข้าใจง่าย.....				
2. ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีทักษะความสามารถในกิจกรรม นาฏศิลป์.....				
3. ส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถนำทักษะไปถ่ายทอดและ บริการสังคม.....				
4. ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีความรักและศรัทธาในอาชีพ ครูนาฏศิลป์.....				
5. ส่งเสริมให้ผู้เรียนเห็นความสำคัญของอาชีพครูนาฏศิลป์.....				
6. ส่งเสริมให้ผู้เรียนรักศิลปวัฒนธรรมประจำชาติ.....				
7. ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์.....				
8. ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีสติปัญญาเฉลียวฉลาด.....				

ข้อความ	มากที่สุด 4	มาก 3	น้อย 2	น้อยที่สุด 1
9. ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีความรับผิดชอบร่วมกัน.....				
10. ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีบุคลิกภาพเหมาะสมกับความเป็น ครูนาฏศิลป์.....				
11. สอดคล้องกับคุณลักษณะของครูนาฏศิลป์ตามที่ชุมชน ต้องการ.....				
12. สอดคล้องกับคุณลักษณะของครูนาฏศิลป์ตามที่โรงเรียน ต้องการ.....				
13. เน้นการนำความรู้ไปใช้สอนในระดับประถมศึกษา.....				
14. เน้นการนำความรู้ไปใช้สอนในระดับมัธยมศึกษา.....				
15. สอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียน.....				
16. เหมาะสมกับสภาพสังคมปัจจุบัน.....				
17. สามารถนำไปปฏิบัติได้.....				

2. โครงสร้างของหลักสูตร

โครงสร้างของหลักสูตร	มากที่สุด 4	มาก 3	น้อย 2	น้อยที่สุด 1
1. จำนวนหน่วยกิตที่จะต้องเรียนตลอดหลักสูตร 2 ปี มีความเหมาะสม.....				
2. จำนวนหน่วยกิตที่เรียนตลอดหลักสูตรในหมวดวิชาเอก มีความเหมาะสม.....				
3. จำนวนหน่วยกิตที่เรียนในภาคทฤษฎีมีความเหมาะสม.....				
4. จำนวนหน่วยกิตที่เรียนในภาคปฏิบัติมีความเหมาะสม.....				

โครงสร้างของหลักสูตร	มากที่สุด 4	มาก 3	น้อย 2	น้อยที่สุด 1
5. จำนวนหน่วยกิตในแต่ละรายวิชาของภาคทฤษฎีมีความเหมาะสม.....				
6. จำนวนหน่วยกิตในแต่ละรายวิชาของภาคปฏิบัติมีความเหมาะสม.....				

3. เนื้อหาของหลักสูตร

เนื้อหาของหลักสูตร	มากที่สุด 4	มาก 3	น้อย 2	น้อยที่สุด 1
1. หลักสูตรมีเนื้อหาที่น่าสนใจ.....				
2. หลักสูตรเน้นภาคปฏิบัติมาก.....				
3. หลักสูตรเน้นภาคทฤษฎีมาก.....				
4. รายวิชาในหลักสูตรเป็นความรู้ใหม่ที่ทันสมัย.....				
5. รายวิชาในหลักสูตรเป็นพื้นฐานทางนาฏศิลป์ทั่วไป.....				
6. มีปริมาณเหมาะสมกับจำนวนหน่วยกิต.....				
7. สอดคล้องกับเวลาที่กำหนดให้เรียน.....				
8. สามารถนำไปถ่ายทอดและบริการสังคม.....				
9. เนื้อหารายวิชาในหลักสูตรมีความซ้ำซ้อนกัน.....				

4. ปัจจัยที่เอื้ออำนวยต่อการเรียนการสอน

ปัจจัยที่เอื้ออำนวยต่อการเรียนการสอน	มากที่สุด 4	มาก 3	น้อย 2	น้อยที่สุด 1
1. อุปกรณ์การเรียนการสอนมีจำนวนเพียงพอ.....				
2. อุปกรณ์การเรียนการสอนมีคุณภาพดี.....				
3. ความสะดวกในการยืมอุปกรณ์การเรียนการสอน.....				
4. ห้องสมุดมีหนังสือทางด้านนาฏศิลป์ไทยที่ทันสมัย.....				
5. ห้องสมุดมีจำนวนหนังสือทางด้านนาฏศิลป์สากลที่ ทันสมัยเพียงพอ.....				
6. ห้องสมุดมีหนังสือทางด้านนาฏศิลป์เพียงพอ.....				
7. สถานที่ใช้เรียนภาคปฏิบัติมีความเหมาะสม.....				
8. สถานที่ใช้ในการเปลี่ยนเครื่องแต่งกายมีจำนวน เพียงพอ.....				
9. สถานที่ใช้ในการเปลี่ยนเครื่องแต่งกายมีความสะดวก.....				
10. มีสถานที่เพียงพอสำหรับการเรียน.....				
11. มีสถานที่เพียงพอสำหรับการฝึกซ้อมนอกเวลา.....				

5. กระบวนการเรียนการสอน

กระบวนการเรียนการสอน	มากที่สุด 4	มาก 3	น้อย 2	น้อยที่สุด 1
1. มีการกำหนดจุดมุ่งหมาย ขอบข่าย กิจกรรมการเรียน และการประเมินผลของวิชาชัดเจน.....				
2. มีการเตรียมการสอนมาอย่างดี.....				
3. ใช้สื่อการเรียนการสอนเหมาะสม.....				

กระบวนการเรียนการสอน	มากที่สุด 4	มาก 3	น้อย 2	น้อยที่สุด 1
4. มีความรู้ในวิชาที่สอนเป็นอย่างดี.....				
5. นักศึกษามีส่วนร่วมในการเรียนการสอน.....				
6. มีระบบฝึกกิจกรรมและงานประกอบการเรียนการสอน เหมาะสม.....				
7. ดำเนินการเรียนการสอนครบถ้วนตามที่กำหนดไว้ใน หลักสูตร.....				
8. มีกิจกรรมส่งเสริมความรู้และทักษะนอกเหนือจาก ในชั้นเรียน.....				

6. การวัดและประเมินผล

การวัดและประเมินผล	มากที่สุด 4	มาก 3	น้อย 2	น้อยที่สุด 1
1. การให้คะแนนมีมาตรฐานชัดเจน.....				
2. การวัดและประเมินผลมุ่งส่งเสริมด้านทักษะ ความสามารถในกิจกรรมนาฏศิลป์.....				
3. การวัดและประเมินผลมุ่งส่งเสริมความรู้ทางนาฏศิลป์.....				
4. การวัดและประเมินผลมุ่งส่งเสริมความคิด.....				
5. การวัดและประเมินผลมุ่งส่งเสริมความชำนาญ.....				
6. การวัดและประเมินผลสอดคล้องกับความมุ่งหมาย และเนื้อหา.....				
7. เปิดโอกาสให้นักศึกษามีส่วนร่วมในการวางหลักเกณฑ์.....				
8. เปิดโอกาสให้นักศึกษาได้ประเมินตนเอง.....				

การวัดและประเมินผล	มากที่สุด 4	มาก 3	น้อย 2	น้อยที่สุด 1
9. เปิดโอกาสให้นักศึกษาได้ประเมินผลการสอนของ อาจารย์.....				
10. ผู้สอนนำผลจากการวัดและประเมินผลมาปรับปรุงการ เรียนการสอน.....				
11. การประเมินผลการเรียนการสอนมีความยุติธรรม.....				
12. การประเมินผลการเรียนการสอนมีประสิทธิภาพ.....				

ตอนที่ 2 ข้อเสนอแนะและความคิดเห็นทั่วไปเกี่ยวกับหลักสูตร

1. จุดมุ่งหมายของหลักสูตร

ข้อเสนอแนะ

- 1.....
- 2.....
- 3.....

2. โครงสร้างของหลักสูตร

ข้อเสนอแนะ

- 1.....
- 2.....
- 3.....

3. เนื้อหาของหลักสูตร

ข้อเสนอแนะ

- 1.....
- 2.....
- 3.....

4. กระบวนการเรียนการสอน การวัดและการประเมินผล

ข้อเสนอแนะ

- 1.....
- 2.....
- 3.....

5. ปัจจัยที่เอื้ออำนวยต่อการเรียนการสอน

- ข้อเสนอแนะ 1.....
- 2.....
- 3.....

6. ข้อเสนอแนะอื่น ๆ

- ข้อเสนอแนะ 1.....
- 2.....
- 3.....

แบบสอบถาม

การประเมินหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต วิชาเอกนาฏศิลป์และการละคร
ระดับอนุปริญญา ของสภาการฝึกหัดครู พุทธศักราช 2528
(สำหรับนักศึกษา)

คำแนะนำในการตอบแบบสอบถาม

แบบสอบถามชุดนี้มุ่งประเมินหลักสูตรศิลปศาสตร วิชาเอกนาฏศิลป์และการละคร ระดับอนุปริญญา ของสภาการฝึกหัดครู พุทธศักราช 2528 โดยแบ่งแบบสอบถามออกเป็น 2 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 เป็นการประเมินหลักสูตรว่ามีความเหมาะสมสอดคล้องกับความมุ่งหมายทางการศึกษามากน้อยเพียงใด โปรดประเมินตามความคิดเห็นที่เป็นจริงของท่าน เพราะคำตอบดังกล่าวจะเป็นแนวทางในการปรับปรุงและพัฒนาหลักสูตรศิลปศาสตร วิชาเอกนาฏศิลป์และการละคร ระดับอนุปริญญา ของสภาการฝึกหัดครู พุทธศักราช 2528 ให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น การประเมินแบ่งเป็น 6 ส่วน ดังนี้

1. จุดมุ่งหมายของหลักสูตร
2. โครงสร้างของหลักสูตร
3. เนื้อหาของหลักสูตร
4. ปัจจัยที่เอื้ออำนวยต่อการเรียนการสอน
5. กระบวนการเรียนการสอน

ตอนที่ 2 เป็นข้อเสนอแนะและความคิดเห็นทั่วไปเกี่ยวกับหลักสูตร

ตอนที่ 1 โปรดประเมินหลักสูตรศิลปศาสตร วิชาเอกนาฏศิลป์และการละคร ระดับอนุปริญญา ของสภาการฝึกหัดครู พุทธศักราช 2528 โดยทำเครื่องหมาย ลงในค่าระดับความเหมาะสมตามเกณฑ์ต่อไปนี้

- 4 หมายถึง มีค่าความเหมาะสมมากที่สุด
- 3 หมายถึง มีค่าความเหมาะสมมาก
- 2 หมายถึง มีค่าความเหมาะสมน้อย
- 1 หมายถึง มีค่าความเหมาะสมน้อยที่สุด

ตัวอย่าง

ข้อความ	มากที่สุด 4	มาก 3	น้อย 2	น้อยที่สุด 1
0 ความมุ่งหมายของหลักสูตรมีความชัดเจนและ เข้าใจง่าย.....				
00 มีความสอดคล้องกับความต้องการของชุมชน.....				

ในข้อ 0 ท่านให้คะแนน 3 หมายความว่าท่านประเมินว่า ความมุ่งหมายของหลักสูตรมีความชัดเจนและเข้าใจง่ายมาก

ในข้อ 00 ท่านให้คะแนน 1 หมายความว่า หลักสูตรมีความสอดคล้องกับความต้องการของชุมชนน้อยที่สุด

1. จุดมุ่งหมายของหลักสูตร

ข้อความ	มากที่สุด 4	มาก 3	น้อย 2	น้อยที่สุด 1
1. มีความชัดเจนทางภาษาและเข้าใจง่าย.....				
2. ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีทักษะความสามารถในกิจกรรม นาฏศิลป์.....				
3. ส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถนำทักษะไปถ่ายทอดและ บริการสังคม.....				
4. ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีความรักและศรัทธาในอาชีพ ครูนาฏศิลป์.....				
5. ส่งเสริมให้ผู้เรียนเห็นความสำคัญของอาชีพครูนาฏศิลป์.....				
6. ส่งเสริมให้ผู้เรียนรักศิลปวัฒนธรรมประจำชาติ.....				
7. ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์.....				
8. ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีสติปัญญาเฉลียวฉลาด.....				

ข้อความ	มากที่สุด 4	มาก 3	น้อย 2	น้อยที่สุด 1
9. ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีความรับผิดชอบร่วมกัน.....				
10. ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีบุคลิกภาพเหมาะสมกับความเป็น ครูนาฏศิลป์.....				
11. สอดคล้องกับคุณลักษณะของครูนาฏศิลป์ตามที่ชุมชน ต้องการ.....				
12. สอดคล้องกับคุณลักษณะของครูนาฏศิลป์ตามที่โรงเรียน ต้องการ.....				
13. เน้นการนำความรู้ไปใช้สอนในระดับประถมศึกษา.....				
14. เน้นการนำความรู้ไปใช้สอนในระดับมัธยมศึกษา.....				
15. สอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียน.....				
16. เหมาะสมกับสภาพสังคมปัจจุบัน.....				
17. สามารถนำไปปฏิบัติได้.....				

2. โครงสร้างของหลักสูตร

โครงสร้างของหลักสูตร	มากที่สุด 4	มาก 3	น้อย 2	น้อยที่สุด 1
1. จำนวนหน่วยกิตที่ต้องเรียนตลอดหลักสูตร 2 ปี มีความเหมาะสม.....				
2. จำนวนหน่วยกิตที่เรียนตลอดหลักสูตรในหมวดวิชาเอก มีความเหมาะสม.....				
3. จำนวนหน่วยกิตที่เรียนในภาคทฤษฎีมีความเหมาะสม..				
4. จำนวนหน่วยกิตที่เรียนในภาคปฏิบัติมีความเหมาะสม..				

โครงสร้างของหลักสูตร	มากที่สุด 4	มาก 3	น้อย 2	น้อยที่สุด 1
5. จำนวนหน่วยกิตในแต่ละรายวิชาของภาคทฤษฎีมีความเหมาะสม.....				
6. จำนวนหน่วยกิตในแต่ละรายวิชาของภาคปฏิบัติมีความเหมาะสม.....				

3. เนื้อหาของหลักสูตร

เนื้อหาของหลักสูตร	มากที่สุด 4	มาก 3	น้อย 2	น้อยที่สุด 1
1. หลักสูตรมีเนื้อหาน่าสนใจ.....				
2. หลักสูตรเน้นภาคปฏิบัติมาก.....				
3. หลักสูตรเน้นภาคทฤษฎีมาก.....				
4. รายวิชาในหลักสูตรเป็นความรู้ใหม่ที่ทันสมัย.....				
5. รายวิชาในหลักสูตรเป็นพื้นฐานทางนาฏศิลป์ทั่วไป.....				
6. มีปริมาณเหมาะสมกับจำนวนหน่วยกิต.....				
7. สอดคล้องกับเวลาที่กำหนดให้เรียน.....				
8. สามารถนำไปถ่ายทอดและบริการสังคม.....				
9. เนื้อหาวิชาในหลักสูตรมีความซ้ำซ้อนกัน.....				

4. ปัจจัยที่เอื้ออำนวยต่อการเรียนการสอน

ปัจจัยที่เอื้ออำนวยต่อการเรียนการสอน	มากที่สุด 4	มาก 3	น้อย 2	น้อยที่สุด 1
1. อุปกรณ์การเรียนการสอนมีจำนวนเพียงพอ.....				
2. อุปกรณ์การเรียนการสอนมีคุณภาพดี.....				
3. ความสะดวกในการยืมอุปกรณ์การเรียนการสอน.....				
4. ห้องสมุดมีหนังสือทางด้านนาฏศิลป์ไทยที่ทันสมัย.....				
5. ห้องสมุดมีจำนวนหนังสือทางด้านนาฏศิลป์สากลที่ ทันสมัยเพียงพอ.....				
6. ห้องสมุดมีหนังสือทางด้านนาฏศิลป์เพียงพอ.....				
7. สถานที่ฯ ฝึกปฏิบัติมีความเหมาะสม.....				
8. สถานที่ใช้ในการเปลี่ยนเครื่องแต่งกายมีจำนวน เพียงพอ.....				
9. สถานที่ใช้ในการเปลี่ยนเครื่องแต่งกายมีความสะดวก.....				
10. มีสถานที่เพียงพอสำหรับการเรียน.....				
11. มีสถานที่เพียงพอสำหรับการฝึกซ้อมนอกเวลา.....				

5. กระบวนการเรียนการสอน

กระบวนการเรียนการสอน	มากที่สุด 4	มาก 3	น้อย 2	น้อยที่สุด 1
1. มีการกำหนดจุดมุ่งหมาย ขอบข่าย กิจกรรมการเรียน และการประเมินผลของวิชาชัดเจน.....				
2. อาจารย์มีการเตรียมการสอนมาอย่างดี.....				
3. อาจารย์ใช้สื่อการเรียนการสอนเหมาะสม.....				
4. อาจารย์มีความรู้ในวิชาที่สอนเป็นอย่างดี.....				

กระบวนการเรียนการสอน	มากที่สุด 4	มาก 3	น้อย 2	น้อยที่สุด 1
5. นักศึกษามีส่วนร่วมในการเรียนการสอน.....				
6. มีแบบฝึกกิจกรรมและงานประกอบการเรียนการสอน เหมาะสม.....				
7. อาจารย์ดำเนินการเรียนการสอนครบถ้วนตามที่กำหนด ไว้ในหลักสูตร.....				
8. มีกิจกรรมส่งเสริมความรู้และทักษะนอกเหนือจาก ในชั้นเรียน.....				
9. ทราบจุดมุ่งหมายและขอบข่ายของวิชาชัดเจน.....				
10. ติดตามทำความเข้าใจเนื้อหาวิชาทุกขั้นตอน.....				
11. ค้นคว้าศึกษาหาความรู้เพิ่มเติม.....				
12. เข้าเรียนตรงเวลา.....				
13. แสดงความคิดเห็นของตนในชั่วโมงเรียน.....				
14. ซักถามเมื่อเกิดความสงสัยหรือไม่เข้าใจ.....				
15. ทบทวนและเสนอผลงานที่ได้รับมอบหมาย.....				
16. ทำงานและเสนอผลงานที่ได้รับมอบหมายครบถ้วน.....				
17. ฝึกหัดและทำกิจกรรมเพิ่มเติมนอกเหนือจากชั้นเรียน..				
18. มีส่วนร่วมทำให้การเรียนวิชาต่าง ๆ บรรลุจุดมุ่งหมาย				

ตอนที่ 2 ข้อเสนอแนะและความคิดเห็นทั่วไปเกี่ยวกับหลักสูตร

.....

.....

.....

.....

.....

แบบสอบถาม
การประเมินหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต วิชาเอกนาฏศิลป์และการละคร
ระดับอนุปริญญา ของสภาการฝึกหัดครู พุทธศักราช 2528
(สำหรับผู้สำเร็จการศึกษา)

คำแนะนำในการตอบแบบสอบถาม

แบบสอบถามชุดนี้มุ่งประเมินหลักสูตรศิลปศาสตร วิชาเอกนาฏศิลป์และการละคร ระดับอนุปริญญา ของสภาการฝึกหัดครู พุทธศักราช 2528 โดยแบ่งแบบสอบถามออกเป็น 2 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 เป็นการประเมินหลักสูตรว่ามีความเหมาะสมสอดคล้องกับความมุ่งหมายทางการศึกษามากน้อยเพียงใด โปรดประเมินตามความคิดเห็นที่เป็นจริงของท่าน เพราะคำตอบดังกล่าวจะเป็นแนวทางในการปรับปรุงและพัฒนานหลักสูตรศิลปศาสตร วิชาเอกนาฏศิลป์และการละคร ระดับอนุปริญญา ของสภาการฝึกหัดครู พุทธศักราช 2528 ให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น การประเมินแบ่งเป็น 4 ส่วน ดังนี้

1. จุดมุ่งหมายของหลักสูตร
2. โครงสร้างของหลักสูตร
3. เนื้อหาของหลักสูตร
4. คุณสมบัติของผู้สำเร็จการศึกษา

ตอนที่ 2 เป็นข้อเสนอแนะและความคิดเห็นทั่วไปเกี่ยวกับหลักสูตร

ตอนที่ 1 โปรดประเมินหลักสูตรศิลปศาสตร วิชาเอกนาฏศิลป์และการละคร ระดับอนุปริญญา ของสภาการฝึกหัดครู พุทธศักราช 2528 โดยทำเครื่องหมาย ลงในค่าระดับความเหมาะสมตามเกณฑ์ต่อไปนี้

- 4 หมายถึง มีค่าความเหมาะสมมากที่สุด
- 3 หมายถึง มีค่าความเหมาะสมมาก
- 2 หมายถึง มีค่าความเหมาะสมน้อย
- 1 หมายถึง มีค่าความเหมาะสมน้อยที่สุด

ตัวอย่าง

ข้อความ	มากที่สุด 4	มาก 3	น้อย 2	น้อยที่สุด 1
0 ความมุ่งหมายของหลักสูตรมีความชัดเจนและ เข้าใจง่าย.....				
00 มีความสอดคล้องกับความต้องการของชุมชน.....				

ในข้อ 0 ท่านให้คะแนน 3 หมายความว่าท่านประเมินว่า ความมุ่งหมายของหลักสูตรมีความชัดเจนและเข้าใจง่ายมาก

ในข้อ 00 ท่านให้คะแนน 1 หมายความว่า หลักสูตรมีความสอดคล้องกับความต้องการของชุมชนน้อยที่สุด

1. จุดมุ่งหมายของหลักสูตร

ข้อความ	มากที่สุด 4	มาก 3	น้อย 2	น้อยที่สุด 1
1. มีความชัดเจนทางภาษาและเข้าใจง่าย.....				
2. ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีทักษะความสามารถในกิจกรรม นาฏศิลป์.....				
3. ส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถนำทักษะไปถ่ายทอดและ บริการสังคม.....				
4. ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีความรักและศรัทธาในอาชีพ ครูนาฏศิลป์.....				
5. ส่งเสริมให้ผู้เรียนเห็นความสำคัญของอาชีพครูนาฏศิลป์				
6. ส่งเสริมให้ผู้เรียนรักศิลปวัฒนธรรมประจำชาติ.....				
7. ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์.....				
8. ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีสติปัญญาเฉลียวฉลาด.....				

ข้อความ	มากที่สุด 4	มาก 3	น้อย 2	น้อยที่สุด 1
9. ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีความรับผิดชอบร่วมกัน.....				
10. ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีบุคลิกภาพเหมาะสมกับความเป็น ครูนาฏศิลป์.....				
11. สอดคล้องกับคุณลักษณะของครูนาฏศิลป์ตามที่ชุมชน ต้องการ.....				
12. สอดคล้องกับคุณลักษณะของครูนาฏศิลป์ตามที่โรงเรียน ต้องการ.....				
13. เน้นการนำความรู้ไปใช้สอนในระดับประถมศึกษา.....				
14. เน้นการนำความรู้ไปใช้สอนในระดับมัธยมศึกษา.....				
15. สอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียน.....				
16. เหมาะสมกับสภาพสังคมปัจจุบัน.....				
17. สามารถนำไปปฏิบัติได้.....				

2. โครงสร้างของหลักสูตร

โครงสร้างของหลักสูตร	มากที่สุด 4	มาก 3	น้อย 2	น้อยที่สุด 1
1. จำนวนหน่วยกิตที่จะต้องเรียนตลอดหลักสูตร 2 ปี มีความเหมาะสม.....				
2. จำนวนหน่วยกิตที่เรียนตลอดหลักสูตรในหมวดวิชาเอก มีความเหมาะสม.....				
3. จำนวนหน่วยกิตที่เรียนในภาคทฤษฎีมีความเหมาะสม..				
4. จำนวนหน่วยกิตที่เรียนในภาคปฏิบัติมีความเหมาะสม..				

โครงสร้างของหลักสูตร	มากที่สุด 4	มาก 3	น้อย 2	น้อยที่สุด 1
5. จำนวนหน่วยกิตในแต่ละรายวิชาของภาคทฤษฎีมีความเหมาะสม.....				
6. จำนวนหน่วยกิตในแต่ละรายวิชาของภาคปฏิบัติมีความเหมาะสม.....				

3. เนื้อหาของหลักสูตร

เนื้อหาของหลักสูตร	มากที่สุด 4	มาก 3	น้อย 2	น้อยที่สุด 1
1. หลักสูตรมีเนื้อหาน่าสนใจ.....				
2. หลักสูตรเน้นภาคปฏิบัติมาก.....				
3. หลักสูตรเน้นภาคทฤษฎีมาก.....				
4. รายวิชาในหลักสูตรเป็นความรู้ใหม่ที่ทันสมัย.....				
5. รายวิชาในหลักสูตรเป็นพื้นฐานทางนาฏศิลป์ทั่วไป....				
6. มีปริมาณเหมาะสมกับจำนวนหน่วยกิต.....				
7. สอดคล้องกับเวลาที่กำหนดให้เรียน... ..				
8. สามารถนำไปถ่ายทอดและบริการสังคม.....				
9. เนื้อหารายวิชาในหลักสูตรมีความซ้ำซ้อนกัน.....				

4. ประเมินผู้สำเร็จการศึกษา

ประเมินผู้สำเร็จการศึกษา	มากที่สุด 4	มาก 3	น้อย 2	น้อยที่สุด 1
1. มีความรู้ความสามารถในวิชานาฏศิลป์.....				
2. มีความสามารถในทักษะพื้นฐานทางนาฏศิลป์.				
3. มีความรู้ความสามารถในการเป็นผู้ฝึกสอนนาฏศิลป์...				
4. มีความสามารถในการเขียนบทละคร.....				
5. มีความสามารถในการตัดต่อบทละคร.....				
6. มีความสามารถในการกำกับการแสดงบนเวที.....				
7. มีความสามารถในการประยุกต์ละครไทย.....				
8. มีความรับผิดชอบในการปฏิบัติงานที่ได้รับมอบหมาย...				
9. มีมนุษยสัมพันธ์ที่ดีและทำงานร่วมกับผู้อื่นได้.....				
10. มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์.....				
11. สามารถนำความรู้ทางนาฏศิลป์ไปใช้ในชีวิตประจำวันได้.....				
12. มีคุณธรรมและจรรยาบรรณในอาชีพครูนาฏศิลป์.....				
13. มีความประพฤติ และมีมารยาทเรียบร้อย.....				
14. รู้จักวิเคราะห์ วิจัย.....				
15. ศึกษาและติดตามความรู้ความก้าวหน้าทางวิชาการ อยู่เสมอ.....				

ตอนที่ 2 ข้อเสนอแนะและความคิดเห็นทั่วไปเกี่ยวกับหลักสูตร

.....

.....

.....

.....

.....

.....

(สำหรับผู้บังคับบัญชา)

[illegible]

ข้อความ	คุณสมบัติของผู้สำเร็จการศึกษา				ความต้องการของผู้บังคับบัญชา			
	4	3	2	1	4	3	2	1
15. เป็นผู้รู้จักคิด วิเคราะห์ และวิจารณ์.....	...	...	...	...	...	...	...	...
16. ความเป็นผู้มีมนุษยสัมพันธ์.....	...	...	...	...	...	...	...	...
17. ความคิดริเริ่มสร้างสรรค์.....	...	...	...	...	...	...	...	...
18. ความเชื่อมั่นในตัวเอง.....	...	...	...	...	...	...	...	...
19. การวางตัวให้เหมาะสมกับกาลเทศะ.....	...	...	...	...	...	...	...	...
20. แต่งกายได้เหมาะสมกับกาลเทศะ.....	...	...	...	...	...	...	...	...
21. ความเป็นผู้ยอมรับคำวิพากษ์วิจารณ์เพื่อปรับปรุงตนเอง.....	...	...	...	...	...	...	...	...

ตอนที่ 2 ข้อเสนอนี้และความคิดเห็นต่อการจัดหลักสูตรและการผลิตผู้สำเร็จการศึกษาวិชาเอกนาฏศิลป์และการละคร

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

แบบสัมภาษณ์อาจารย์และนักศึกษา

คำแนะนำ

การสัมภาษณ์ครั้งนี้ต้องการสอบถามความคิดเห็นของท่านที่มีต่อหลักสูตรศิลปศาสตร วิชาเอก
นาฏศิลป์และการละคร ระดับอนุปริญญา ของสภาการฝึกหัดครู พุทธศักราช.2528

รายการสัมภาษณ์

1. จุดมุ่งหมายของหลักสูตร ข้อเสนอแนะและความคิดเห็น
2. โครงสร้างของหลักสูตร ข้อเสนอแนะและความคิดเห็น
3. เนื้อหาของหลักสูตร ข้อเสนอแนะและความคิดเห็น
4. กระบวนการเรียนการสอน ข้อเสนอแนะและความคิดเห็น
5. การวัดและประเมินผล ข้อเสนอแนะและความคิดเห็น
6. ปัจจัยที่เอื้ออำนวยต่อการเรียนการสอน ข้อเสนอแนะและความคิดเห็น
7. ข้อเสนอแนะและความคิดเห็นอื่น ๆ

แบบสัมภาษณ์ผู้สำเร็จการศึกษา

คำแนะนำ

การสัมภาษณ์ครั้งนี้ต้องการสอบถามความคิดเห็นของท่านที่มีต่อหลักสูตรศิลปศาสตร วิชาเอก
นาฏศิลป์และการละคร ระดับอนุปริญญา ของสภาการฝึกหัดครู พุทธศักราช 2528

รายการสัมภาษณ์

ความคิดเห็นของท่านที่มีต่อหลักสูตรศิลปศาสตร วิชาเอกนาฏศิลป์และการละคร ระดับ
อนุปริญญา ของสภาการฝึกหัดครู พุทธศักราช 2528

แบบสัมภาษณ์ผู้บังคับบัญชาของผู้สำเร็จการศึกษา

คำแนะนำ

การสัมภาษณ์ครั้งนี้ต้องการสอบถามความคิดเห็นของท่านที่มีต่อผู้สำเร็จการศึกษา วิชาเอก
นาฏศิลป์และการละคร ระดับอนุปริญญา ของสภาการฝึกหัดครู พุทธศักราช 2528

รายการสัมภาษณ์

ผู้สำเร็จการศึกษาที่อยู่ใต้บังคับบัญชาของท่าน มีคุณสมบัติอย่างไร

ภาคผนวก ค

หลักสูตรศิลปศาสตร วิชาเอกนาฏศิลป์และการละคร ระดับอนุปริญญา
ของสภาการฝึกหัดครู พุทธศักราช 2528

วิชาเอกนาฏศิลป์และการละคร

จุดมุ่งหมาย

1. ให้มีความรู้ความชำนาญในสาขานาฏศิลป์ไทย เพื่อเป็นพื้นฐานในการประกอบอาชีพ
2. ให้มีประสบการณ์ สามารถนำไปใช้หรือหาความรู้เพิ่มเติม ศึกษาต่อในระดับสูง
3. ให้มีเจตคติและค่านิยมในการอนุรักษ์ ส่งเสริมนาฏศิลป์และศิลปะการแสดง

การจัดการเรียนการสอน

1. <u>หมวดวิชาพื้นฐานทั่วไป</u>	16 หน่วยกิต
1.1 กลุ่มวิชาภาษาและการสื่อสาร	
2611201 การใช้ภาษาไทย	2(2-0)
2611202 วาทการ	2(2-0)
2611204 การอ่านทั่วไป	2(2-0)
2621103 Readings in English for General Purposes	2(2-0)
2621106 Foundation English 1	2(2-0)
2621107 Foundation English 2	2(2-0)
2621108 Foundation English 3	2(2-0)
2621109 Foundation English 4	2(2-0)
1.2 กลุ่มวิชามนุษยศาสตร์	
2121201 จิตวิทยาทั่วไป	2(2-0)
2122503 มนุษย์สัมพันธ์	2(2-0)
2631101 ห้องสมุดและการศึกษาค้นคว้า	2(2-0)
2641716สุนทรียะทางทัศนศิลป์	2(2-0)
2651501 สังคีตนิยม	2(2-0)
2661701 สุนทรียะของนาฏศิลป์ไทย	2(2-0)

2671101	ปรัชญาเบื้องต้น	2(2-0)
2671102	ตรรกวิทยาทั่วไป	2(2-0)
2671201	พุทธศาสน์	2(2-0)
2671202	จริยธรรมกับชีวิต	2(2-0)
2682302	วัฒนธรรมไทย	2(2-0)

1.3 กลุ่มวิชาสังคมศาสตร์

26861401	มนุษย์กับสังคม	2(2-0)
2682503	ประชากรกับการพัฒนาคุณภาพชีวิต	2(2-0)
2691201	เหตุการณ์โลกปัจจุบัน 1	2(2-0)
2711201	ภูมิศาสตร์เศรษฐกิจ	3(3-0)
2712204	มนุษย์และสิ่งแวดล้อม	3(3-0)
2721101	พื้นฐานการเมืองและการปกครองของไทย	2(2-0)
2721201	ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับกฎหมาย	2(2-0)
4612201	เศรษฐกิจในชีวิตประจำวัน	3(3-0)
4613302	การพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม	3(3-0)
4631101	การสหกรณ์เบื้องต้น	2(2-0)

1.4 กลุ่มวิชาคณิตศาสตร์วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี

3101003	วิทยาศาสตร์เพื่อสุขภาพ	2(2-0)
3101004	วิทยาศาสตร์เพื่อชีวิต 1	2(2-0)
3101005	วิทยาศาสตร์เพื่อชีวิต 2	2(2-0)
3101006	วิทยาศาสตร์พัฒนาชีวิต 1	2(2-0)
3101007	วิทยาศาสตร์พัฒนาชีวิต 2	2(2-0)
3101008	คณิตศาสตร์เพื่อชีวิต 1	2(2-0)
3101009	คณิตศาสตร์เพื่อชีวิต 2	2(2-0)
3101010	คณิตศาสตร์พัฒนาชีวิต	2(2-0)

2. หมวดวิชาเฉพาะด้าน	55 หน่วยกิต
2.1 กลุ่มวิชาเนื้อหา	40 หน่วยกิต
รายวิชาเอก	
บังคับ เรียน	33 หน่วยกิต
2661101 ประวัติการละครไทย	2(2-0)
2661201 ราพพื้นฐาน 1	2(1-2)
2331203 กิจกรรมพ่อนรำ 1 (เบ็ดเตล็ด 1)	2(1-2)
2661204 ราพพื้นฐาน 2	2(1-2)
2661301 เพลงไทย 1	2(1-2)
2661401 การแสดงหุ่น	2(1-2)
2613406 วรรณกรรมปัจจุบัน	2(2-0)
2613407 วรรณคดีการละคร	2(2-0)
2661601 การแต่งกายและแต่งหน้า	2(1-2)
2624411 Introduction to English & American Drama	3(3-0)
2663112 ละครและการแสดงสำหรับเด็ก	2(1-2)
2332206 กิจกรรมพ่อนรำ 2 (ระบำมาตรฐาน)	2(1-2)
2663210 การประดิษฐ์ท่ารำ - เต้น 1	2(1-2)
2663213 การจัดแสดงวิพิธทัศนา	2(1-2)
2662602 เทคนิค การสร้าง จาก แสงเสียง	2(1-2)
2662702 หลักการประพันธ์บทละคร	2(1-2)
เลือก ให้เลือกเรียนรายวิชาต่อไปนี้	7 หน่วยกิต
2661102 ประวัติบุคคลสำคัญในวงการนาฏศิลป์ไทย	2(2-0)
2662105 บ่อเกิดรามเกียรติ์	2(2-0)
2662106 ประวัติตัวละครและสถานที่สำคัญในเรื่องรามเกียรติ์	2(2-0)
2662107 การเขียนบทและการตัดต่อบทละคร	2(1-2)

2663109	นารายณ์เลิกล้าง	2(2-0)
2663111	การแสดงและการทำกับการแสดง	2(1-2)
2662205	หน้าพาทย์ 1	2(1-2)
2662207	กิจกรรมพ่อน้ำ 3	2(1-2)
2663209	ฉุยฉาย	2(1-2)
2663211	นาฏศิลป์พื้นเมือง 2	2(1-2)
2663212	กิจกรรมพ่อน้ำ 4	2(1-2)
2664216	กิจกรรมพ่อน้ำ 5	2(1-2)
2662302	เพลงไทย 2	2(1-2)
2663303	เพลงไทย 3	2(1-2)
2662402	หุ่นกระบอก 1	2(1-2)
2661501	ละครตะวันออก	2(1-2)
2662503	นาฏศิลป์สากล (บัลเลต์ 1)	2(1-2)
2663504	นาฏศิลป์สากล (บัลเลต์ 2)	2(1-2)
2664505	นาฏศิลป์สากล (โมเดิร์น)	2(1-2)
2663604	การแต่งกายและแต่งหน้า 2	2(1-2)

2.2 กลุ่มวิชาวิทยาการจัดการ 10 หน่วยกิต

บังคับ เรียน 10 หน่วยกิต

4621101	หลักการตลาด	2(2-0)
4641101	องค์การและการจัดการ	3(3-0)
4641201	ธุรกิจเบื้องต้น	2(2-0)
4651101	หลักการบัญชี	3(2-2)

2.3 กลุ่มวิชาปฏิบัติการและฝึกประสบการณ์วิชาชีพ 5 หน่วยกิต

2662801	ฝึกงาน	5 (350)
---------	--------	---------

3. หมวดวิชาเลือกเสรี

4 หน่วยกิต

ให้เลือกเรียนรายวิชาในหมวดวิชาหรือในกลุ่มวิชาใดก็ได้อีก

4 หน่วยกิต

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อ	อัจฉิมา สวัสดิ์ชีวิน
เกิด	วันที่ 18 สิงหาคม 2492
สถานที่เกิด	จังหวัดกาญจนบุรี
ประวัติการศึกษา	พ.ศ.2502 - 2513 โรงเรียนนาฏศิลป์ กรมศิลปากร ได้รับวุฒิ ปม.ช. (อนุปริญญา) พ.ศ.2523 วิทยาลัยครูสวนสุนันทา ได้รับวุฒิ คบ. (นาฏศิลป์) พ.ศ.2529 เข้าศึกษาต่อที่บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร ในหลักสูตรการศึกษามหาบัณฑิต สาขาการอุดมศึกษา
ประวัติการทำงาน	พ.ศ.2514 อาจารย์ภาควิชานาฏศิลป์วิทยาลัยครูลำปาง พ.ศ.2516 อาจารย์ภาควิชานาฏศิลป์วิทยาลัยครูอยุธยา พ.ศ.2519 อาจารย์ภาควิชานาฏศิลป์วิทยาลัยครูลำปาง พ.ศ.2521 - ปัจจุบัน อาจารย์ภาควิชานาฏศิลป์วิทยาลัยครูธนบุรี